

อภินันทนาการ

รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวาน
ชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก สำนักหอสมุด
12 ม.ค. 2566

NU iThesis 59031111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7
437313811

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยนเรศวร
วันลงทะเบียน 12 ม.ค. 2566
เลขทะเบียน 1069629
เลขเรียกหนังสือ

วิทยานิพนธ์เสนอปัจฉิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรสารสนเทศศาสตรดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด
สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก”

ของ พุทธจักร ช่วยราย

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริญาณารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิต

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ถาวร มาตัน)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.อาจินต์ สงทับ)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศันสนีย์ เมฆรุ่งเรืองวงศ์)

อนุมัติ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.กรองกาญจน์ ชูทิพย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

2 มิ.ย. 2566

ชื่อเรื่อง	รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลใน เลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาค ตะวันออก
ผู้วิจัย	พุทธจักร ช่วยราย
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.อาจินต์ สงทับ
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ส.ด., มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method) นี้ มีวัตถุประสงค์ สร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1) การศึกษาปัจจัยที่มีผลและสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ระยะที่ 2) การสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง และระยะที่ 3) การประเมินรูปแบบฯ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างการรับรู้ เสริมทักษะด้านการปฏิบัติ 2) สร้างความรู้ ทัศนคติ ด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 3) การจัดระบบบริการของบุคลากรทางการแพทย์ และ 4) การสนับสนุนจากการอబรัว และชุมชน ผลการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมและกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) กลุ่มทดลองมีระดับน้ำตาลในเลือดน้อยกว่าก่อนจัดกิจกรรมและกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ได้ จึงควรนำไปใช้ให้ครอบคลุม กลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น รวมทั้งนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่อื่น ๆ ตามความเหมาะสมต่อไป

Title	A HEALTH BEHAVIOR MODIFICATION MODEL FOR TYPE 2 DIABETIC PATIENTS IN EASTERN ECONOMIC CORRIDOR
Author	Buddhajak Chuayray
Advisor	Associate Professor Archin Songthap, Ph.D.
Academic Paper	Dr.P.H. Dissertation in Public Health Program - (Type 2.1), Naresuan University, 2022
Keywords	Behavior Modification, Behaviors of Diabetes Mellitus, Diabetes Mellitus Type 2

NU iThesis 5903111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7

ABSTRACT

This mixed methods research aimed to develop a model for behavior modification of glycemic control among type 2 diabetic patients in Eastern Economic Corridor, Rayong Province. The study consisted of 3 phases: 1) determining the factors and causes related to glycemic control behaviors, 2) developing a model for behavior modification of glycemic control among type 2 diabetic patients, and 3) evaluating the effectiveness of the model for controlling glycemic levels in type 2 diabetic patients. The findings revealed that the model consisted of four main components including 1) creating perception and promoting glycemic control behaviors, 2) enhancing knowledge and attitude toward glycemic control behaviors, 3) managing healthcare services of healthcare providers, and 4) supporting from family and community. It was found that the experimental group had significantly ($p<0.05$) higher mean scores of behavior than before intervention and the control group. Further, glycemic level in the experimental group was significantly ($p<0.05$) lower than before intervention and the control group. We suggest that the model for behavior modification of glycemic control among type 2 diabetic patients in the Eastern Economic Corridor Region was effective and should be applied to the target group in this area and others appropriately.

ประกาศคุณปการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.อา Jintr สงทับ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้อุตสาหสละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษาพร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยความ เกาใจส่ำงทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดาวร มากัน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศันสนีย์ เมฆรุ่งเรืองวงศ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน ที่กรุณายื้อเสนอกันและที่เป็นประโยชน์ และ ตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภากรณ์ สุดหนองบัว กรรมการสอบโครงสร้าง วิทยานิพนธ์ ที่กรุณายื้อเสอกันและที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโครงสร้างวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปัทมา สุวรรณกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาทิตยา วงศ์สินธุ์ ที่ได้อุตสาหสละเวลาอันมีค่ามาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ อาสาสมัครในโครงการวิจัยทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเสียสละเวลาในการให้ข้อมูล แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี และขอขอบคุณทุกท่านที่มีได้ก่อร่างนามที่มีส่วนเกี่ยวข้องในความสำเร็จครั้งนี้

พุทธจักร ช่วยราย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย..... ค

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... ๔

ประกาศคุณปการ ๕

สารบัญ..... ๖

สารบัญตราสาร ๗

สารบัญภาพ ๘

บทที่ 1 บทนำ ๑

ความเป็นมาของปัญหา ๑

คำถามการวิจัย ๖

วัตถุประสงค์ ๖

ขอบเขตของงานวิจัย ๖

นิยามศัพท์เฉพาะ ๗

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ๙

โรคเบาหวาน ๑๐

การดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน ๑๘

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ๓๓

กรอบแนวคิดการวิจัยเชิงปริมาณและตัวแปรการศึกษา ๔๐

กรอบการวิจัย ๔๑

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ๔๒

การวิจัยระยะที่ ๑ ๔๔

การวิจัยระยะที่ 2	58
การวิจัยระยะที่ 3	65
จริยธรรมการวิจัย	69
 บทที่ 4 ผลการวิจัย	70
ผลการวิจัยระยะที่ 1	71
ผลการวิจัยระยะที่ 2	99
ผลการวิจัยระยะที่ 3	109
 บทที่ 5 บทสรุป.....	121
การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็อด ของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก	121
สรุปผลการวิจัย.....	124
อภิปรายผลการวิจัย	132
ข้อเสนอแนะ	133
 บรรณานุกรม.....	135
 ภาคผนวก.....	144
 ประวัติผู้วิจัย	161

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1	แสดงสรุปวิธีการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและผลที่ได้จากการวิจัย.....	43
ตาราง 2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคุณลักษณะทางประชากร ($n=400$)	72
ตาราง 3	แสดงจำนวน ร้อยละ และความถี่ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้รับความรู้ ($n=400$)	76
ตาราง 4	แสดงจำนวน ร้อยละ และความถี่ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ในการควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจาก โรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การ รับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และ พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($n=400$).....	77
ตาราง 5	แสดงการวิเคราะห์ทดสอบพหุแบบขั้นตอนระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับพฤติกรรมการ ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ($n=400$).....	80
ตาราง 6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำแนกตามคุณลักษณะทางประชากร ($n=45$)	82
ตาราง 7	แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	97
ตาราง 8	แสดงองค์ประกอบ วิธีการ และกิจกรรม ของรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการ ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรี ภาคตะวันออก	103
ตาราง 9	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคุณลักษณะทางประชากร ($n=24$).....	105
ตาราง 10	แสดงผลการตรวจสอบรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลใน เลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรี ภาคตะวันออก ($n=24$)	106
ตาราง 11	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	110
ตาราง 12	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้าน การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาส	

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1	แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยเชิงปริมาณและตัวแปรการศึกษา	40
ภาพ 2	แสดงกรอบการวิจัย	41
ภาพ 3	แสดงแบบแผนการทดลอง	65
ภาพ 4	แสดงรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วย เบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก	104

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

โรคเบาหวานเป็นโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่เป็นปัญหาทางสาธารณสุขสำคัญของโลก จากข้อมูลสถานการณ์โรคเบาหวานขององค์กรอนามัยโลก (World health organization: WHO) และสมาคมโรคเบาหวานนานาชาติ (International Diabetes Federation: IDF) มีความสอดคล้องกัน คือ รายงานขององค์กรอนามัยโลก พบว่า มีผู้เป็นโรคเบาหวานประมาณ 250 ล้านคน และได้ประมาณการว่าจะมีจำนวนผู้ป่วยเป็นโรคเบาหวานทั่วโลกมากกว่า 500 ล้านคนในปี พ.ศ. 2573 (World Health Organization, 2020) รายงานของสมาคมโรคเบาหวานนานาชาติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2562 พบรหำนผู้ป่วยโรคเบาหวานทั่วโลกประมาณ 463 ล้านคน โรคเบาหวานทำให้มีผู้เสียชีวิต 4.2 ล้านคน ผู้ป่วยโรคเบาหวานร้อยละ 79 อยู่ในประเทศไทยมีรายได้น้อยและรายได้ปานกลาง (International Diabetes Federation, 2020) โรคเบาหวานก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพอย่างน้อย 760 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จากการศึกษาข้อมูลปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเบาหวานพบว่าประชากร 374 ล้านคน มีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคเบาหวาน สถานการณ์โรคเบาหวานในภูมิภาคแปซิฟิกตะวันตก (Western Pacific) พบรหำนผู้ป่วยโรคเบาหวานอายุ 20-79 ปี ประมาณ 163 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 35 ของจำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวานทั่วโลกกลุ่มอายุทั่วโลก

สำหรับสถานการณ์โรคเบาหวานในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับสถานการณ์โลก รายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ 5 พ.ศ. 2557 พบรหำนชุกของโรคเบาหวานในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 8.9 เพศหญิงมีความชุกสูงกว่าเพศชาย กลุ่มอายุ 60-69 ปี มีความชุกสูงสุด ร้อยละ 19.2 ทั้งในเพศหญิงและเพศชาย โรคเบาหวาน ร้อยละ 42.68 ไม่เคยได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวานมาก่อน ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ร้อยละ 2.60 ได้รับการวินิจฉัยโดยแพทย์แต่ไม่ได้รับการรักษา ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ร้อยละ 31.10 เป็นผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ได้รับการรักษาแต่ไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ และ ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ร้อยละ 23.61 เป็นผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ได้รับการรักษาและสามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ (วิชัย เอกพลากร, หทัยชนก พรรคเจริญ, กนิษฐา ไทยกล้า, และวรากรณ์ เสถียรนพเก้า, 2557) จากรายงานของกระทรวงสาธารณสุข พบว่า มีผู้ป่วยโรคเบาหวาน จำนวน 2,944,770 คน อัตราป่วยรายใหม่ของโรคเบาหวาน 515.52 ต่อแสนประชากร อัตราการนอนรักษาตัวด้วยโรคเบาหวาน 3 ปี ย้อนหลัง (ปี 2559 - 2561) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ประมาณ 5 เท่า เฉพาะปี 2561 มีผู้ป่วยโรคเบาหวาน

นอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขด้วยโรคเบาหวานถึง 941,226 ครั้ง หรือคิดเป็นผู้ที่นอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขด้วยโรคเบาหวานข้าม mog ละ 107 ครั้ง (กองโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563)

ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยโรคเบาหวาน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ภาวะแทรกซ้อนเฉียบพลัน เช่น ภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง เป็นต้น ภาวะแทรกซ้อนเรื้อรัง จะเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป เกิดขึ้นกับทุกส่วนของร่างกายภาวะแทรกซ้อนนี้มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่เป็นโรคและการควบคุมโรค เช่น ภาวะแทรกซ้อนจากหลอดเลือดใหญ่ (Macrovascular complications) ได้แก่ บริเวณหลอดเลือดหัวใจ หลอดเลือดสมอง ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดกับหลอดเลือดแดงฝอย (Microvascular complications) เช่น ภาวะแทรกซ้อนเรื้อรังที่จอตาจากโรคเบาหวาน (Diabetic retinopathy) พบอุบัติการณ์ในการเกิดโรคเบาหวานขึ้นจอตาหัวใจโลกร้อยละ 34.6 ประเทศไทยมีรายงานพบอุบัติการณ์เบาหวานขึ้นจอตาเรื่อยๆ 15-40 (วารพร จันทร์ลิท, 2559; วิชิต ปรางค์, 2560) ภาวะแทรกซ้อนเรื้อรังของไตจากโรคเบาหวาน (Diabetic nephropathy) จากการรายงานผลการลงทะเบียนการรักษาด้วยการบำบัดทดแทน почวของสมาคมโรคไตแห่งประเทศไทย (Thailand Renal Replacement Therapy Registry Report) ในปี 2561 พบว่า สาเหตุของโรคไตรายเรื้อรังระยะสุดท้ายของผู้ป่วยที่เข้ารับการบำบัดทดแทนมาจากสถานพยาบาลที่ให้บริการการฟอกเลือด ด้วยเครื่องไตเทียม เกิดจากโรคเบาหวานมากที่สุด ประมาณร้อยละ 37.5 (วงศ์ญา พิชัยวงศ์, 2558) ภาวะแทรกซ้อนเรื้อรังทางระบบประสาทจากโรคเบาหวาน (Diabetic Neuropathy) ประมาณร้อยละ 20 และเป็นสาเหตุให้เกิดการตัดส่วนปลายของแขนขา (Amputations non-traumatic) (สุภาพร มัชณิมะปุระ และจุไรรัตน์ โงรัมย์, 2555) นอกจากผลกระทบทางด้านร่างกายแล้ว ยังมีผลกระทบทางด้านจิตใจด้วย เช่น ผู้ป่วยโรคเบาหวานเกิดภาวะซึมเศร้าและวิตกกังวล พบว่า ผู้ป่วยโรคเบาหวานมีภาวะซึมเศร้าร้อยละ 15.83 ผู้ป่วยหญิงมีความชุกของภาวะซึมเศร้ามากกว่าผู้ป่วยชาย(สมพร รุ่งเรืองกลกิจ, ยุพา ถาวรพิทักษ์, วรลักษณ์ กิตติวัฒน์ ไฟศาลา, อิงคณา โคตนารา, และเนตรชนก แก้วจันทา, 2557) ผลกระทบทางด้านครอบครัว ในด้านเศรษฐกิจต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจรักษาผลกระทบด้านสังคม ไม่สามารถร่วมสังสรรค์ต่างๆ ได้ตามปกติ ตลอดจนไม่มีอิสริยในการร่วมกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน (อิศวร ดวงจินดา, 2558) จากข้อมูลภาระโรคโดยสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข และสำนักพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ ในประเทศไทยปี 2556 โรคเบาหวาน เป็นภาระโรคลำดับที่ 7 ในผู้ชาย ทำให้สูญเสียปีสุขภาวะ (DALYs loss) 236,000 ปี (ร้อยละ 3.9 ของ DALYs loss) ส่วนในผู้หญิงเป็นภาระโรคอันดับที่ 2 ทำให้สูญเสีย 355,000 ปีสุขภาวะ (ร้อยละ 7.9 ของ DALYs loss) (วิชัย เอกพลากร และคณะ, 2557)

การเกิดโรคเบาหวานมักมีปัจจัย ทำให้บุคคลที่เป็นโรคเบาหวานมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรค มากกว่าบุคคลที่ไม่ปัจจัยเหล่านี้ คือ ตัวกำหนดสุขภาพ (Health determinant) และปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) ปัจจัยเหล่านี้บางประการสามารถปรับเปลี่ยนได้ เพื่อทำให้ความเสี่ยงต่อโรคหรือปัญหา สุขภาพลดลง ตัวกำหนดสุขภาพของโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ประการที่หนึ่ง คือ บริบททางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ซึ่งเกิดจากการพัฒนาเศรษฐกิจและทรัพยากรมนุษย์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและวิทยาการ การเปลี่ยนแปลงวิถีการผลิต การปรงแต่งและการบริโภค อาหาร การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นร่วมกับการพัฒนาด้านการดูแลสุขภาพผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนผ่าน ด้านประชากรศาสตร์และระบบวิทยา ทำให้ประชากรมีอายุเพิ่มมากขึ้นสัมพันธ์กับความชุกที่เพิ่มขึ้น ตามช่วงอายุ การพัฒนาอุตสาหกรรม โลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงด้านความเป็นเมือง และการเปลี่ยนแปลงวิถีการทำงาน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในเมือง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการมี กิจกรรมทางกายที่ลดลง ทำให้เพิ่มความเสี่ยงต่อน้ำหนักตัว กลุ่มอาหารเมตาbolic และโรคเบาหวาน ความเป็นเมืองในประเทศไทยกำลังพัฒนาอย่างมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนผ่านทางโภชนาการ (Nutrition transition) ที่มีการบริโภคอาหารที่มีพลังงานสูง การแบ่งชนชั้นทางสังคม ส่งผลให้บุคคลในแต่ละชน ชั้นมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรที่มีอยู่ในสังคมไม่เท่าเทียมกัน จึงมีโอกาสสัมผัสสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ เป็นอันตรายต่อสุขภาพแตกต่างกัน จากการเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ก่อให้เกิดการแบ่งชนชั้นทางสังคม ทำให้โอกาสหรือศักยภาพในการเข้าถึงทรัพยากรที่มีอยู่ในสังคมไม่ เท่าเทียมกัน จึงมีโอกาสสัมผัสสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพแตกต่างกัน และมีความ อ่อนไหวประจำต่อการเกิดโรคแตกต่างกัน เนื่องจากศักยภาพและโอกาสในการปรับเปลี่ยนปัจจัย ส่วนบุคคลไม่เท่าเทียมกัน (วีโรจน์ เจียมจรัสรังษี และคณะ, 2561) เป้าหมายในการดูแลผู้ป่วย โรคเบาหวานเริ่มตั้งแต่ยังไม่มีอาการหรือเริ่มต้นการวินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวานจะทำให้คุณภาพชีวิต ผู้ป่วยดีขึ้นใกล้เคียงคนปกติ คือ การรักษาอาการที่เกิดขึ้นจากภาวะน้ำตาลในเลือดสูง ป้องกันและ รักษาภาวะแทรกซ้อนเฉียบพลัน ป้องกันและชะลอการเกิดโรคแทรกซ้อนเรื้อรัง การจะบรรลุ เป้าหมายของการรักษาโรคเบาหวาน คือ การให้ความรู้โรคเบาหวานและสร้างทักษะเพื่อการดูแล ตนเอง เพื่อให้ผู้ป่วยเบาหวานผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน และผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคเบาหวาน มี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเบาหวานวิถีการดูแลรักษาโรคเบาหวาน สร้างทักษะเพื่อการดูแล ตนเองอย่างถูกต้อง ให้ความร่วมมือในการรักษา ร่วมไปถึงการสร้างแรงจูงใจและเสริมพลัง (Empowerment) ให้แก่ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ผู้ดูแลผู้ป่วยโรคเบาหวาน และผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการ เกิดโรคเบาหวาน ให้สามารถ ปฏิบัติตามเองได้จริง การปรับวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันเพื่อช่วย การควบคุมระดับ น้ำตาลในเลือดและปัจจัยเสี่ยงอื่นๆ

โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor; EEC) เป็นแผนยุทธศาสตร์ภายใต้ไทยแลนด์ 4.0 ด้วยการพัฒนาเชิงพื้นที่ ซึ่งต่อเนื่องความสำเร็จจากโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard; ESB) มีการยกระดับพื้นที่ในเขต 3 จังหวัด คือ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา เพื่อเป็นต้นแบบในการดำเนินการเขตเศรษฐกิจภาคตะวันออก (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2563) โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ทำให้เกิดการย้ายถิ่นฐานและความเป็นเมืองมากขึ้น ส่งผลต่อสุขภาพ วิถีชีวิต สภาพสังคม เศรษฐกิจ เกิดพลวัตการเปลี่ยนแปลงของความเป็นเมืองมีอิทธิพลต่อสุขภาพ การใช้ชีวิตของประชาชนเปลี่ยนไป มีความเร่งรีบโดยเฉพาะประชาชนวัยทำงาน ย่อมส่งผลกระทบต่อการเกิดภัยสุขภาพได้ (สมโภช รติโอพาร, 2552)

จังหวัดระยอง เป็นพื้นที่เป้าหมายการพัฒนา ตามแผนงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก การป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังยังคงเป็นปัญหาสาธารณสุขสำหรับพื้นที่ จากข้อมูลของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง พบว่า อัตราการป่วยด้วยโรคเบาหวาน ปี 2562-2565 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5.57, 5.87 และ 6.09 ตามลำดับ และจากรายงานการสรุปผลการดำเนินงานควบคุมโรคเบาหวาน ปีงบประมาณ 2565 ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง พบว่า มีผู้ป่วยโรคเบาหวานควบคุมระดับน้ำตาลได้ดี ร้อยละ 36.07 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขที่กำหนดไว้ร้อยละ 40 และยังไม่มีข้อมูลยืนยันถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ของจังหวัดระยอง และในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ผู้ป่วยโรคเบาหวานมีอัตราการเกิดภาวะแทรกซ้อนเนียบพลัน ร้อยละ 1.40 ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ป่วย ครอบครัว และชุมชน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และเศรษฐกิจสังคม กระทรวงสาธารณสุข จึงได้พัฒนาการจัดการระบบบริการสุขภาพของคลินิกโรคไม่ติดต่อ ผ่านการดำเนินงาน NCD Clinic Plus ที่มีคุณภาพ โดยการประเมินการพัฒนาคุณภาพ เพื่อพัฒนาระบบบริการ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ทิศทางและนโยบาย ระบบสารสนเทศ การปรับระบบและกระบวนการบริการ ระบบสนับสนุนการจัดการตนเอง ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ และการจัดบริการเชื่อมโยงชุมชน เพื่อสามารถสนับสนุนการดูแล จัดการโรคไม่ติดต่อ ลดเสี่ยง ลดโรค และป้องกันภาวะแทรกซ้อนให้ได้มากขึ้น (จุรีรัตน์ คงประเสริฐ และคณะ, 2563) การดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคเบาหวานให้มีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัติงานจะต้องดำเนินการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับบุคคล คุณานิยมในการเปลี่ยนแปลงในระดับชุมชน ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก คือ การเฝ้าระวังทางระบบวิทยา การป้องกันการเกิดและการกระบาดของโรค การควบคุมความรุนแรงและการระบาดของโรค การติดตามประเมินผล การดำเนินกิจกรรมดังที่กล่าวมาแล้วนี้ให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดจะอาศัยเพียงบุคลากรทางด้านสาธารณสุขอย่างเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย โดยการอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชน(ดาวร มากัน, 2559)

การปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตและพฤติกรรม เพิ่มความตระหนักในความเสี่ยงของประชากร โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นการป้องกันควบคุมโรคเพื่อลดระดับความเสี่ยงต่อการเกิดโรค บรรเทาความรุนแรงของการเกิดโรค ช่วยเวลาเริ่มต้นของความพิการจากภาวะแทรกซ้อน เพิ่มอายุขัยของผู้ป่วยเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษายาบาลในระยะยาว การศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการดูแลผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 และประสิทธิผลของรูปแบบการดูแลผู้ป่วยโรคเบาหวาน ชนิดที่ 2 เป็นแนวทางที่บุคลากรทางการแพทย์สามารถนำรูปแบบการดูแลผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ไปใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ (กาญจนा พิบูลย์, วัลลภา ใจดี, และเกشم ใช้คล่องกิจ, 2558) จากการทบทวนข้อมูลโปรแกรมการดูแลสุขภาพผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มุ่งผลลัพธ์เรื่องการควบคุมระดับน้ำตาลสะสมในเลือด (HbA1C) เป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ที่เปรียบเทียบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม(เยาวลักษณ์ มีบุญมาก, จิตติพร ศรียะเกตุ, วิริยา โพธิ์ขาว, และกนลพรวน หอนนาน, 2560) องค์ความรู้สำหรับรูปแบบการจัดการตนของผู้ป่วยโรคเบาหวาน คือ การสอนให้ความรู้พร้อมการฝึกทักษะ การตั้งเป้าหมาย การกำกับติดตาม การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการให้แรงสนับสนุนทางสังคม ส่วนผลลัพธ์ของรูปแบบการจัดการตนเอง ได้แก่ ระดับฮีโมโกลบิน เอ วัน ซี พฤติกรรมการจัดการตนเอง และความรู้เกี่ยวกับโรค และการจัดการตนเอง(มาลีวรรณ เรืองเดช และปัทมา สรุติ, 2561) แนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการรับประทานอาหารเพื่อควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานไทย คือ การใช้กระบวนการกลุ่ม การใช้แรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค (Protection Motivation Theory) ความเชื่อด้านสุขภาพ(Health Belief Model) แรงสนับสนุนทางสังคม(Social Support) และ การใช้การกำกับตนเอง (จิตติพร ศรียะเกตุ, พรพิมล ชัยสา, อัศนี วันชัย, เยาวลักษณ์ มีบุญมาก, และวิริยา โพธิ์ขาว ยุสท์, 2560) นอกจากการกำกับตนเองของผู้ป่วยแล้วควรให้ครอบครัวและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยกระบวนการกลุ่ม และคนเหล่านี้ยังเป็นแหล่งสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยด้วย งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาล ในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานมีความหลากหลายของวิธีการดำเนินการ ตามบริบทของพื้นที่ที่ผู้วัยรุ่นสนใจศึกษา

จากปัญหาดังที่ได้กล่าวมา ผู้วัยรุ่นได้นำเอาทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค (Protection motivation theory) มาใช้เคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และผลที่ได้จากการศึกษาปัจจัย นำมาใช้ในการสร้างรูปแบบปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 เพื่อให้ผู้ป่วยได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันภาวะแทรกซ้อน ร่วมกับการประยุกต์ใช้แนวคิดการมีส่วนร่วม (Participation theory) มาใช้สร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง ที่สอดคล้องกับบริบทของ

ชุมชน ด้วยความคาดหวังว่ารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะเป็นแนวทางในการวางแผนการเฝ้าระวังพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การส่งเสริมสุขภาพ เพื่อลดระดับน้ำตาลในเลือดในผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในชุมชนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก เป็นอย่างไร
2. รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก เป็นอย่างไร
3. รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก มีประสิทธิภาพต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดหรือไม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง
2. เพื่อสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก
3. เพื่อประเมินประสิทธิผลรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาสถานการณ์โรคเบาหวานในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง สาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 แบ่งการวิจัยเป็น 3 ระยะ โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร ผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้ดูแลผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ทีมสหวิชาชีพที่ดูแลผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในการศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ผู้วิจัยใช้พื้นที่ในการวิจัย คือ เขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก โดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค ของโรเจอร์ (1975) และ แนวคิดการมีส่วนร่วมของ โโคเคน และอัฟโฟฟ (1981)

นิยามศัพท์เฉพาะ

- ผู้ป่วยโรคเบาหวาน หมายถึง ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ได้รับการวินิจฉัยโรคจากแพทย์ว่า เป็นโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ได้รับการรักษาด้วยการรับประทานยาเม็ด เพื่อควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดและได้ขึ้นทะเบียนเข้ารับการรักษาในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง
- ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด หมายถึง ความรู้ในการเลือกรับประทานอาหาร ปริมาณอาหาร ประเภท ชนิดของอาหาร ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายให้เหมาะสม
- ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด หมายถึง ความรู้สึกของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด
- การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน คือ ความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ว่าโรคเบาหวานมีความรุนแรงต่อสุขภาพร่างกายและยังส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน หากไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำจะส่งผลถึงความรุนแรงต่อสุขภาพและบทบาทหน้าที่ในสังคม
- การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน คือ การรับรู้เกี่ยวกับความเชื่อที่มีผลต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานที่พบ และส่งผลกระทบถึงระบบต่างๆในร่างกาย
- การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด คือ การประเมินความสามารถของตนเองในการปฏิบัติตามคำแนะนำ และจากการที่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของตนเองได้ดี ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน
- การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด คือ การประเมินบุคคลว่าจากการปฏิบัติตามคำแนะนำที่ได้รับจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของตนเองได้ดีขึ้น และสามารถป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานได้
- พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 หมายถึง พฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ และมีความสำคัญกับการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

9. ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หมายถึง พื้นที่ในบริเวณจังหวัดฉะเชิงเทราชลบุรี และระยอง และให้หมายความรวมถึงเขตจังหวัดอื่นที่ติดต่อหรือเกี่ยวข้องตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดเพิ่มเติมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี

10. รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำتاลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก คือ โครงสร้างทางความคิดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง 5 องค์ประกอบที่สำคัญต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาล ในเลือด ประกอบด้วย การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การได้รับความรู้เรื่องเบาหวาน และการมาตรวจตามนัด

11. การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก คือ ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก โดยเปรียบเทียบภัยในกลุ่มทดลองก่อนและหลังใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก และเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็ก สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก เป็นการศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็กของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 พัฒนาและประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็ก สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ผู้จัยได้ร่วบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางวิจัย โดยนำเสนอสาระสำคัญเป็นลำดับตามหัวข้อดังนี้

1. โรคเบาหวาน
 - 1.1. สถานการณ์ทางระบบดิจิทัล
 - 1.2. ประเภทของโรคเบาหวาน
 - 1.3. ปัจจัยเสี่ยงของโรคเบาหวาน
 - 1.4. การตรวจคัดกรองโรคเบาหวาน
 - 1.5. การตรวจวินิจฉัยโรคเบาหวาน
 - 1.6. ภาวะแทรกซ้อน
 - 1.7. ผลกระทบจากโรคเบาหวาน
2. การดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
 - 2.1. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
 - 2.2. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ
 - 2.3. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.3.1. ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค
 - 2.3.2. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดการวิจัย

โรคเบาหวาน

สถานการณ์ทางระบบวิทยา

โรคเบาหวานเป็นสาเหตุการเสียชีวิตที่สำคัญทั่วโลก จากสถิติในปีในปี พ.ศ. 2562 พบจำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวานทั่วโลกประมาณ 463 ล้านคน ทำให้มีผู้เสียชีวิต 4.2 ล้านคน ผู้ป่วยโรคเบาหวานร้อยละ 79 (International Diabetes Federation, 2020) จากรายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ 1 พ.ศ. 2534-2535 สำรวจในกลุ่มประชากรที่มีอายุมากกว่า 15 ปีขึ้นไป พบรู้ที่เป็นโรคเบาหวานร้อยละ 2.3 (ระดับกลุโคสหลังอดอาหารมากกว่า 140 mg/dL) โดยอัตราการเป็นโรคเบาหวานเพิ่มขึ้นตามอายุ โดยเฉพาะจะเพิ่มขึ้นชัดเจนในอายุตั้งแต่ 40 ปี (จันทร์เพ็ญ ชูประภารัตน์ และคณะ, ม.ป.ป.) จากรายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ 2 พ.ศ. 2539-2540 พบรู้ที่เป็นโรคเบาหวานร้อยละ 4.4 (ระดับกลุโคสหลังอดอาหารมากกว่า 126 mg/dL) (สถาบันวิจัยสาธารณสุขไทย มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ สำนักนโยบายและแผนสาธารณสุข, 2541) จากรายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ 3 พ.ศ. 2546-2547 สำรวจในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่ามีความซุกของโรคเบาหวาน ร้อยละ 6.7 พบความซุกสูงสุดในกลุ่มอายุ 60-69 ปี(สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2549)จากรายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ 4 พ.ศ. 2551-2552 พบความซุกของโรคเบาหวาน ในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 6.9 กลุ่มอายุ 60-69 ปี มีความซุกสูงสุด ร้อยละ 16.7(วิชัย เอกพลากร และคณะ, 2552) รายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ 5 พ.ศ. 2557 พบความซุกของโรคเบาหวานในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 8.9 เพศหญิงมีความซุกสูงกว่าเพศชาย (ร้อยละ 9.8 และ ร้อยละ 7.8 ตามลำดับ) กลุ่มอายุ 60-69 ปี มีความซุกสูงสุด ร้อยละ 19.2 ทั้งในเพศหญิงและเพศชาย (ร้อยละ 15.9 และ ร้อยละ 21.9 ตามลำดับ) ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ร้อยละ 42.68 ไม่เคยได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวานมาก่อน ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ร้อยละ 2.60 ได้รับการวินิจฉัยโดยแพทย์แต่ไม่ได้รับการรักษา ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ร้อยละ 31.10 เป็นผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ได้รับการรักษาแต่ไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ และ ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ร้อยละ 23.61 เป็นผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ได้รับการรักษาและสามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ (วิชัย เอกพลากร และคณะ, 2557) จากรายงานของกระทรวงสาธารณสุข พบว่า มีผู้ป่วยโรคเบาหวาน จำนวน 2,944,770 คน อัตราป่วยรายใหม่ของโรคเบาหวาน 515.52 ต่อแสนประชากร อัตราการนอนรักษาตัวด้วยโรคเบาหวาน 3 ปีย้อนหลัง (ปี 2559 - 2561) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ประมาณ 5 เท่า เฉพาะปี 2561 มีผู้ป่วยโรคเบาหวานนอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขด้วยโรคเบาหวานถึง 941,226 ครั้ง หรือคิดเป็นผู้ที่นอนรักษาตัวที่โรงพยาบาล

สังกัดกระทรวงสาธารณสุขด้วยโรคเบาหวานชั่วโมงละ 107 ครั้ง (กองโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563)

สำหรับสถานการณ์โรคเบาหวานในจังหวัดระยอง พบรัต្តาการรับผู้ป่วยในของโรงพยาบาลรัฐด้วยโรคเบาหวาน 995.80 ต่อแสนประชากร มีอัตราการตาย 14.77 ต่อแสนประชากร ในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ขึ้นทะเบียน จำนวน 31,770 คน และจากรายงานการสรุปผลการดำเนินงานควบคุมโรคเบาหวาน ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง พบร่วมมีผู้ป่วยโรคเบาหวานควบคุมระดับน้ำตาลได้ดี ร้อยละ 33.8 (ต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 40) ผู้ป่วยโรคเบาหวานมีอัตราการเกิดภาวะแทรกซ้อนเฉียบพลัน ร้อยละ 1.92 (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง, 2563)

ประเภทของโรคเบาหวาน

แบ่งเป็น 4 ชนิดตามสาเหตุของการเกิดโรค (สมาคมโรคเบาหวานแห่งประเทศไทย, 2560)

1. โรคเบาหวานประเภทที่ 1 (Type 1 diabetes mellitus, T1DM) เป็นโรคเบาหวานชนิดที่พบได้น้อยประมาณ ร้อยละ 5 ของโรคเบาหวานทั้งหมด สาเหตุเกิดจากการทำลายเบต้าร์เซลล์ (Beta Cell) ที่ตับอ่อน (Islets of Langerhans หรือ Pancreatic Islets) จากภูมิคุ้มกันของร่างกายผ่านกระบวนการตอบสนองแบบพึงเซลล์ (Cell mediated immunity) อาการ ปัสสาวะมาก กระหายน้ำ ดื่มน้ำมาก อ่อนเพลีย น้ำหนักลดส่วนใหญ่พบในคนที่มีอายุน้อย ผู้ป่วยกลุ่มนี้จะมีรูปร่างผอม มีอาการของโรคชัดเจนและจำเป็นต้องพึงพากรนีดอินซูลินเข้าไปทดแทนทุกวันเพื่อให้ร่างกายสามารถเผาผลาญน้ำตาลได้ตามปกติ มีเช่นนั้นร่างกายจะหันไปเผาผลาญไขมันแทนจนทำให้ร่างกายผอมลงอย่างรวดเร็ว และถ้าเป็นรุนแรงจะมีการคั่งของสารคีโตน (Ketones) ซึ่งเป็นสารที่เป็นพิษต่อระบบประสาท จึงทำให้ผู้ป่วยหมดสติถึงตายได้อย่างรวดเร็ว เรียกว่า “ภาวะคั่งสารคีโตน” (Ketoacidosis)

2. โรคเบาหวานประเภทที่ 2 (Type 2 diabetes mellitus, T2DM) เป็นโรคเบาหวานชนิดที่พบได้ประมาณ ร้อยละ 95 ของโรคเบาหวานทั้งหมดสาเหตุเกิดจากภาวะต้อต่ออินซูลิน (Insulin resistance) ร่วมกับความบกพร่องในการผลิตอินซูลินที่เหมาะสม (Relative insulin deficiency) อาจจะไม่แสดงอาการหรืออาจจะมีอาการของโรคเบาหวานได้ อาการมักไม่ค่อยรุนแรงและค่อยเป็นค่อยไปส่วนใหญ่มักพบในคนที่อายุ 30 ปีขึ้นไป รูปร่างท้วมหรืออ้วน (BMI มากกว่าหรือเท่ากับ 23 กก./ตรม.) มักมีประวัติโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ใน พ่อ แม่ พี่น้อง ความเสี่ยงของโรคเบาหวานชนิดที่ 2 จะพบมากเมื่ออายุสูงขึ้น น้ำหนักตัวเพิ่มมากขึ้น การขาดการออกกำลังกาย และพับในเพศหญิงที่มีประวัติการเป็นโรคเบาหวานขณะตั้งครรภ์

3. โรคเบาหวานขณะตั้งครรภ์ (Gestational diabetes mellitus, GDM) เป็นโรคเบาหวานชนิดที่พบได้ประมาณร้อยละ 2-5 ของโรคเบาหวานทั้งหมด สาเหตุเกิดจากการที่มีภาวะต้อต่ออินซูลิน ที่มีปัจจัยจากรูก (Placenta) โดยรักษาระดับฮอร์โมนหลาายนิเดเข้าไปในร่างกายหญิง

ตั้งครรภ์ ซึ่งฮอร์โมนบางชนิดจะมีฤทธิ์ต่อต้านฮอร์โมโนินซูลิน และตับอ่อนของมารดาไม่สามารถผลิตอินซูลินให้เพียงพอ กับความต้องการได้

4. โรคเบาหวานที่มีสาเหตุจำเพาะ(Specific types of diabetes due to other causes) เป็นโรคเบาหวานที่มีสาเหตุชัดเจน ได้แก่

4.1 โรคเบาหวานที่เกิดจากความผิดปกติบนสายพันธุกรรมเดี่ยวที่ควบคุมการทำงานของเบต้าเซลล์(Maturity-onset diabetes in the young; MODY) หลากหลายรูปแบบและความผิดปกติของ Mitochondrial DNA เช่น

4.1.1 MODY 3 มีความผิดปกติของ Chromosome 12 ที่ HNF-1 alpha

4.1.2 MODY 2 มีความผิดปกติของ Chromosome 7 ที่ glucokinase

4.1.3 MODY 1 มีความผิดปกติของ Chromosome 20 ที่ HNF-4 alpha

4.1.4 Transient neonatal diabetes (most commonly ZAC/HYAMI imprinting defect บน chromosome 6q24) - Permanent neonatal diabetes (most commonly KCNJ11 gene encoding Kir 6.2 subunit ของ Beta-cell KATP channel)

4.2 โรคเบาหวานที่เกิดจากความผิดปกติบนสายพันธุกรรมที่ควบคุมการทำงานของอินซูลิน เช่น Type A insulin resistance, Leprechaunism, Lipoatrophic diabetes, Rabson-Mendenhall syndrome

4.3 โรคเบาหวานที่เกิดจากโรคที่ตับอ่อน เช่น Hemochromatosis, Cystic fibrosis ตับอ่อนอักเสบถูกตัดตับอ่อน และ Fibrocalculus pancreatopathy เป็นต้น

4.4 โรคเบาหวานที่เกิดจากโรคของต่อมไร้ท่อ เช่น Acromegaly, Cushing syndrome, Pheochromocytoma, Hyperthyroidism, Glucagonoma, Aldosteronoma

4.5 โรคเบาหวานที่เกิดจากยาหรือสารเคมีบางชนิด เช่น Pentamidine, Glucocorticoids, Phenytoin, Gamma-interferon, Nicotinic acid, Diazoxide, Vacor

4.6 โรคเบาหวานที่เกิดจากโรคติดเชื้อ เช่น Congenital rubella, Cytomegalovirus

4.7 โรคเบาหวานที่เกิดจากปฏิกิริยาภูมิคุ้มกันที่พบไม่บ่อย เช่น Anti-insulin receptor antibodies, Stiff-man syndrome

4.8 โรคเบาหวานที่พบร่วมกับกลุ่มอาการต่างๆ เช่น Down syndrome, Turner syndrome, Klinefelter syndrome, Prader-Willi syndrome, Friedrich ataxia, Huntington chorea, Myotonic dystrophy, porphyria

ปัจจัยเสี่ยงของโรคเบาหวาน

ปัจจัยเสี่ยง (Risk factor) คือ สถานะทางสังคม เศรษฐกิจ หรือ ชีวิทยา ตลอดจนพฤติกรรม หรือสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่จะป่วยจากโรคบางชนิดการเสื่อมทางภาวะสุขภาพ และเมื่อคันพบ

ปัจจัยเสี่ยงได้แล้วย่อมเป็นฐานในการกำหนดกลวิธีและกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างสุขภาพ ปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญต่อการเกิดโรคเบาหวาน ได้แก่

1. อายุมีความสัมพันธ์กับระดับน้ำตาลในเลือด โดยพบว่าผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 อายุน้อยกว่า 60 ปีมีโอกาสควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดีกว่าผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่อายุมากกว่า 60 ปี จากการทดลองความทนของกลูโคส (Glucose tolerance test; GTT) พบว่าความทนของกลูโคสผู้ป่วยที่มีอายุมากกว่า 70 ปีขึ้นไป จะมีค่าผิดปกติที่ 1-2 ชั่วโมง เมื่ออายุเกิน 50 ปีขึ้นไป จะพบว่าพลาสมากลูโคสในระยะเวลาที่ 1 หรือ 2 ชั่วโมง จะสูงขึ้น 6-12 mg/dL ต่ออายุ 10 ปี ไม่ว่าจะทำการทดสอบความทนต่อกลูโคสโดยการกินหรือการฉีดเข้าทางหลอดเลือด

2. เพศมีความสัมพันธ์กับการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด โดยผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 เพศชายจะควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดีกว่าเพศหญิง จากการศึกษาของ Ahmad พบร้า เพศมีความสัมพันธ์กับการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 อธิบายได้ว่า เพศชาย เป็นผู้นำของครอบครัวและสังคมทั่วไปจึงต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเองมากขึ้นเมื่อเกิดความเจ็บป่วยย่อมมีผลกระทบต่อบบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ จึงเป็นเหตุให้เพศชายดูแลสุขภาพของตนเองดีขึ้นเพื่อให้คงความเป็นผู้นำของครอบครัวส่วนในเพศหญิงการเจ็บป่วยมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงเช่นกันแต่น้อยกว่าเพศชายเนื่องจากบทบาทหน้าที่รับผิดชอบด้านต่างๆ และความคาดหวังจากสังคมน้อยกว่า จึงทำให้เพศหญิงถูกคาดการณ์และขาดการดูแลสุขภาพที่ดีทำให้การดูแลตนเองในส่วนของการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในเกณฑ์ปกตินี้เป็นไปได้ยากร่วมกับเพศหญิงมีพฤติกรรมการกินที่ไม่เหมาะสม เช่นการรับประทานอาหารจุกจิกรับประทานอาหารตามใจปากอีก ประการหนึ่งเพศหญิงมีระบบการเผาผลาญในร่างกายน้อยกว่าเพศชาย 5-10 % ซึ่งเป็นสาเหตุให้เพศหญิงมีการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ไม่ดีเท่าที่ควร (Nur Sufiza Ahmad, Farida Islahudin, & Thomas Paraidathathu, 2014)

3. ต้นน้ำมวลกาย (Body mass index; BMI) การประเมินต้นน้ำมวลกาย เป็นวิธีการประเมินไขมันในร่างกาย เป็นที่ยอมรับในวงการเวชปฏิบัติว่าเหมาะสมในประเมินสภาวะการณ์สะสมผล้งงาน ตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป ต้นน้ำมวลกายเป็นปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่สำคัญทำให้เกิดโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้ที่อ้วนเล็กน้อยจะมีโอกาสเกิดโรคเบาหวานได้มากกว่าคนปกติ 2 เท่า ผู้ที่อ้วนปานกลางจะมีโอกาสเกิดโรคเบาหวานได้มากกว่าคนปกติ 5 เท่า ผู้ที่อ้วนมากจะมีโอกาสเกิดโรคเบาหวานได้มากกว่าคนปกติ 10 เท่า (วิชัย ตันไพบูลย์, อภิชาต วิชญาณรัตน, ชัยชาญ ตีโรจน์วงศ์, อัมพา สุทธิจักรุษ, และ วิทยา ศรีดามา, 2544) การคำนวณค่าต้นน้ำมวลกาย มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{ต้นน้ำมวลกาย} = \frac{\text{น้ำหนักตัว (กิโลกรัม)}}{\text{ส่วนสูง (เมตร)}^2}$$

4. รอบเอว (Waist circumference) ความยาวเส้นรอบเอวเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ปั่งบอกร่องมีไขมันสะสมในร่างกายเป็นจำนวนมากกว่าคนทั่วไป อาจเนื่องมาจากระดับน้ำตาลในเลือดที่สูงไม่มีการนำเอาน้ำตาลเหล่านี้ไปใช้เป็นพลังงาน ร่างกายจึงเปลี่ยนน้ำตาลเหล่านี้มาเป็นไขมันสะสมอยู่ในส่วนต่างๆ ของร่างกายโดยเฉพาะบริเวณหน้าท้องที่มักพบบ่อยที่สุด (พัชรียา อัมพุช และสิริมา วงศ์พล, 2559) วัดรอบเอวระดับกึ่งกลางของเอวระหว่างขอบล่างของซี่โครงถ่างกับขอบบนของยอดอุ้งเชิงกราน (Iliac crest) ให้สายวัดรอบเอวแนบรอบเอว และอยู่ในแนวขนานกับพื้น

5. ความดันโลหิต (Blood pressure) ระดับน้ำตาลในเลือดที่สูงก่อให้เกิดภาวะหลอดเลือดแข็ง (Atherosclerosis) เนื่องจากอินซูลินมีการทำงานที่ผิดปกติ ส่งผลต่อระบบเผาผลาญของร่างกาย ทำให้เกิดการขับยึ้งการสลายและเสริมสร้างการสะสมของไขมันในร่างกาย ดังนั้น จึงมีคราบไขมันไปสะสมอยู่ที่ผนังหลอดเลือดทำให้หลอดเลือดตีบ เลือดจึงไม่เพียงพอต่อการไปเลี้ยงส่วนต่างๆ ของร่างกาย หัวใจจะต้องทำงานหนักขึ้น เพื่อให้เลือดไปเลี้ยงส่วนต่างๆ ได้อย่างเพียงพอ จึงพบว่าความดันโลหิตของผู้ป่วยเบาหวานส่วนใหญ่มักจะสูงตาม (พัชรียา อัมพุช และสิริมา วงศ์พล, 2559)

6. ประวัติโรคเบาหวานในญาติสายตรง (พ่อ แม่ พี่ หรือ น้อง) เป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ มีความเสี่ยงมากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปซึ่งไม่มีประวัติ ญาติสายตรงในครอบครัวเป็นโรคเบาหวาน จะนั้น ถึงแม้ว่าจะมีการจำกัดปัจจัยในเรื่องของเพศและอายุซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลแล้วก็ตาม นั่นหมายถึง ปัจจัยด้านพันธุกรรม ยังคงแสดงอิทธิพลอย่างมาก และเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (เพชรรัตน์ เกิดดอนแฟก, บุญจันทร์ วงศ์สุนพรัตน์, อุมาพร อุดมทรัพยากุล, และเฉลิมศรี นันทวรรณ, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา ของ วิชัย เอกพาลกร (วิชัย เอกพาลกร, 2548) ที่พบว่าในเรื่องของการมีประวัติเบาหวานของ ญาติสายตรงจะมีความเสี่ยงถึง 4 เท่า ของผู้ที่ไม่มีประวัติเบาหวานของญาติสายตรงในครอบครัว บุคคลกลุ่มนี้จึงต้องมีการเข้มงวดในการปฏิบัติตนให้มีวิถีชีวิทที่เป็นการส่งเสริมสุขภาพในทุกๆ ด้านโดยเฉพาะในเรื่องของโภชนาการ การออกกำลังกายและความรับผิดชอบด้านสุขภาพ

การตรวจคัดกรองโรคเบาหวาน

1. แบบสอบถามประเมินความเสี่ยงเป็นการพัฒนาข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยงและการของโรคเบาหวานเพื่อท่านายความเสี่ยงของผู้ที่ได้รับการทดสอบใช้สำหรับการให้ความรู้กับประชาชน การประเมินตนเองการคัดกรองเบื้องต้นและสำหรับบุคคลกรสาธารณสุขประเมินความเสี่ยงในระดับปฐมภูมิ ปัจจุบันได้มีการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการคัดกรองเบาหวานทั้งในต่างประเทศและประเทศไทย เช่น Diabetes risk test โดย National diabetes education program (National Diabetes Education Program Centers for Disease Control and Prevention, 2563) หรือ Diabetic risk score (วิชัย เอกพาลกร, 2548) เป็นต้น

2. การตรวจน้ำตาลกลูโคสในปัสสาวะ(Urine glucose)การตรวจน้ำตาลกลูโคสในปัสสาวะ มีประโยชน์สำหรับการคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่ยังไม่ได้รับการวินิจฉัย แต่ความแม่นยำน้อยกว่าการตรวจน้ำตาลกลูโคสในเลือด เนื่องจากระดับน้ำตาลในเลือดที่สูงกว่า 180 mg/dL จึงจะสามารถตรวจพบน้ำตาลในปัสสาวะได้ วิธีการนี้มีความไวต่ำ แต่มีความจำเพาะสูง

3. การตรวจน้ำตาลกลูโคสจากปลายนิ้วหลังการอดอาหาร (Fasting capillary blood glucose) วิธีการนี้เหมาะสมสำหรับการตรวจคัดกรองเบาหวาน และการทนกลูโคสผิดปกติ (Impaired glucose tolerance)

4. การสุ่มวัดระดับน้ำตาลกลูโคสในพลาสma (Random plasma glucose) ส่วนมากเป็นการตรวจระดับน้ำตาลที่เจ้าจากปลายนิ้วตรวจนัดโดยใช้เครื่องมือตรวจน้ำตาลปลายนิ้วแบบพกพา (Self-monitoring Blood Glucose: SMBG) ต้องคำนึงถึงความถูกต้องของการใช้งานเครื่องตรวจน้ำตาลปลายนิ้ว

การตรวจวินิจฉัยโรคเบาหวาน

1. ผู้ที่มีอาการของโรคเบาหวานขั้นเริ่มต้นคือ ทิวน้ำบ่อย ปัสสาวะบ่อยและมาก น้ำหนักตัวลดลงโดยที่ไม่มีสาเหตุ สามารถตรวจระดับพลาสมากลูโคสเวลาใดก็ได้ ไม่จำเป็นต้องอดอาหาร ถ้ามีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 200 mg/dL ให้การวินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวาน (American Diabetes Association, 2017)

2. การตรวจระดับพลาสมากลูโคสตอนเข้าหลังอุดอาหารข้ามคืนมากกว่า 8 ชั่วโมง (FPG) มีค่า 126 mg/dL เหมาะสำหรับคนที่ไม่ได้มาตรวจน้ำหนัก แต่ผู้ที่มีอาการ

3. การตรวจความทนต่อกลูโคส (75 g Oral glucose tolerance test, OGTT) ถ้าระดับพลาสมากลูโคส 2 ชั่วโมง หลังดื่มน้ำตาล 200 mg/dL ให้วินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวาน

4. การตรวจวัดระดับน้ำตาลในเลือดเฉลี่ยสะสมต่อเวลา 6.5% ให้การวินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวาน วิธีนี้นิยมใช้กันมากขึ้นในปัจจุบัน เพราะไม่จำเป็นต้องอดอาหาร แต่จะต้องตรวจวัดในห้องปฏิบัติการที่มีมาตรฐาน

ภาวะแทรกซ้อน

เกิดขึ้นที่เนื้อเยื่อโดยมีความผิดปกติและการเสื่อมสภาพของหลอดเลือดทำให้เกิดพยาธิสภาพของหลอดเลือดฝอย(Microangiopathy) เกิดมาจากการเพิ่มขึ้นของเซลล์ หรือเซลล์ทำงานมากขึ้นและพยาธิสภาพของหลอดเลือดใหญ่(Macroangiopathy) เกิดมาจากการความผิดปกติและการเคลื่อนไหวลดลงของเยื่อบุผนังเซลล์ (Endothelial cells dysfunction) หรือ Oxidative stress โดยภาวะแทรกซ้อนที่พบบ่อยในหลอดเลือดขนาดเล็ก(Microvascular complications) และภาวะแทรกซ้อนที่พบบ่อยในหลอดเลือดขนาดใหญ่ (Macrovascular complications) ได้แก่

1. ภาวะแทรกซ้อนที่จอประสาทตา (Diabetic retinopathy)เกิดจากภาวะน้ำตาลในเลือดสูงเรื่องทำให้เกิดการกระตุนปฏิกิริยาต่างๆ ได้แก่ Aldose reductase pathway เกิดการสะสมของสารซอร์บิtol ปฏิกิริยาไกลิเคชัน (Glycation) เกิดเป็นสาร Advanced glycationendproducts (AGEs) และ Protein kinase C activation ซึ่งสารเหล่านี้มีผลเสียต่อเส้นเลือดฟอยท์จอตา (Retinal capillaries) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ การร้าวของผนังหลอดเลือดขนาดเล็ก (Microvascular leakage) และ การอุดตันของหลอดเลือดขนาดเล็ก (Microvascular occlusion) (วรรทพร จันทร์ลลิต, 2559)

2. ภาวะแทรกซ้อนทีไต (Diabetic nephropathy) ช่วงแรกของการเกิดโรคเบาหวานที่พบว่ามีภาวะน้ำตาลกลูโคสในเลือดสูงจะตรวจพบอัตราการกรองของไต (Glomerular filtration rate) สูงขึ้นมากกว่าปกติและจะลดลงสู่ปกติเมื่อสามารถควบคุมระดับน้ำตาลกลูโคสในเลือดได้ เมื่อโรคเบาหวานดำเนินไป ประมาณ 5 - 10 ปีขึ้นไปอาจทำให้เกิดพยาธิสภาพที่ไตคือ จะตรวจพบปริมาณโปรตีนชนิดอัลบูมินในปัสสาวะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นการตรวจพบการร้าวของโปรตีนในปัสสาวะของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ปัจจุบันการเกิดโรคไตจากเบาหวานในระยะเริ่มแรก ปริมาณของโปรตีนที่ร้าวในปัสสาวะสามารถพยากรณ์การดำเนินโรคได้ (วงศ์คนา พิชัยวงศ์, 2558)

3. ภาวะแทรกซ้อนที่เส้นประสาท (Diabetic neuropathy) น้ำตาลในเลือดที่มีปริมาณสูงจะทำให้หลอดเลือดเล็กๆ ที่มาเลี้ยงเส้นประสาทบริเวณปลายมือปลายเท้าเกิดพยาธิสภาพ ทำให้เส้นประสาทนไม่สามารถนำพาความรู้สึกได้

4. โรคหลอดเลือดหัวใจ (Cardiovascular disease) โรคเบาหวานจะส่งผลให้เกิดการเสื่อมของหลอดหัวใจร่างกาย และเมื่อหลอดเลือดที่เลี้ยงหัวใจเสื่อมสภาพ ประกอบกับการมีไขมันในเลือดสูง จะส่งผลให้มีการตีบของหลอดเลือดหัวใจ ทำให้หัวใจขาดเลือด แต่หากหลอดเลือดเกิดภาวะอุดตันก็จะส่งผลให้เกิดภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตาย

5. โรคหลอดเลือดสมอง (Cerebrovascular disease) โรคเบาหวานจะทำให้เกิดภาวะหลอดเลือดแข็งตัวได้ง่าย ถ้าเป็นที่หลอดเลือดสมองก็จะเกิดอัมพาตขึ้นได้

ผลกระทบของโรคเบาหวาน

1. ผลกระทบทางด้านร่างกาย กลุ่มเสี่ยงที่มีพฤติกรรมสุขภาพไม่เหมาะสม ทำให้ไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ จนป่วยเป็นเบาหวาน ต้องได้รับการรักษาด้วยยาลดระดับน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ ซึ่งต้องใช้เวลาในการรักษาตามพยาธิสภาพของโรค ส่งผลดังนี้

1.1 ภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ (Hypoglycemia) คือ ภาวะที่มีระดับน้ำตาลในเลือดต่ำกว่า 70 mg/dL เนื่องจากมีการสร้างน้ำตาลน้อยหรือใช้น้ำตาลมาก มากเกิดจากการได้รับยา.rักษาเบาหวานที่ไม่เหมาะสม (ที่พับบอย คือ ยา Glibenclamide) อาการและอาการแสดงของภาวะ

น้ำตาลในเลือดต่ำ (บุญจันทร์ วงศ์สุนพรัตน์, รัตนาภรณ์ จีระวัฒน์, ณัฐพิมลม์ ภิรมย์เมือง, และน้ำเพชร สายบัวทอง, 2555; สมาคมโรคเบาหวานแห่งประเทศไทย, 2560) ได้แก่

1.1.1 อาการออโนมิก (Autonomic symptom) ได้แก่ รู้สึกใจสั่น หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตตัวบนสูง (Systolic blood pressure) มือสั่น รู้สึกกังวล กระสับกระส่าย คลื่นไส้ รู้สึกร้อน เหงื่ออออก ชาและรู้สึกหิว อาการดังกล่าวเป็นอาการเตือนก่อนที่จะมีอาการสมองขาดกลูโคส ที่รุนแรงขึ้น

1.1.2 อาการสมองขาดกลูโคส (Neuroglycopenic symptom) ได้แก่ อ่อนเพลีย อุณหภูมิกายต่ำ ผิวนังเย็นและชื้น มีนงน สับสน ไม่มีสมาธิ ตาพร่ามัว พูดช้า เชื่องชื้ม เป็นอัมพาตครึ่งซีกร่วงกาย หากอาการรุนแรงอาจขัดหรือหมดสติผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ ข้ามหลาຍครั้ง อาจมีอาการสมองขาดกลูโคส โดยไม่มีอาการออโนมิกนำมาก่อน

1.2 ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง (Hyperglycemia) คือ ภาวะที่มีระดับน้ำตาลในเลือดมากกว่า 600 mg/dL และไม่มีภาวะกรดที่รุนแรง ผู้ป่วยจะมีอาการกระหายน้ำ ดื่มน้ำมาก ปัสสาวะมาก ขึ้นบ่อย หมดสติ ขักเกร็ง แบบเฉพาะที่ และแบบหลาຍที่พร้อมกัน ความดันโลหิตต่ำ และอาจมีภาวะซ้อคในรายที่เป็นรุนแรง

1.3 ภาวะกรดคีโคนต์ในเลือด (Diabetes ketoacidosis; DKA) คือ ภาวะที่มีระดับน้ำตาลในเลือดมากกว่า 200 mg/dL และพบคีโตชนในปัสสาวะ(Trace, Positive)หรือซีรัมคีโตชน (Serum ketone) มากกว่า 0.5 mmol/L เป็นภาวะแทรกซ้อนที่พบบ่อย นอกจากจะมีปัจจัยขั้นนำไปสู่ ค่อนข้างชัดเจนและรุนแรง ได้แก่ ภาวะติดเชื้อ ได้รับอุบัติเหตุ เป็นต้น

2. ผลกระทบทางด้านจิตใจ ความเจ็บป่วยเป็นภาวะที่กระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ โดยความรู้สึกกังวลและซึมเศร้าเป็นอาการที่พบบ่อยที่สุด ในต่างประเทศพบอาการซึมเศร้าในผู้ป่วยโรคเบาหวานร้อยละ 25 ในประเทศไทย พบว่าผู้ป่วยโรคเบาหวานส่วนใหญ่มีภาวะซึมเศร้าระดับปานกลาง ประมาณ ร้อยละ 85.0 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยโรคเบาหวาน ได้แก่ การมีโรคหรือภาวะแทรกซ้อนและการเดย์ได้รับการวินิจฉัยภาวะซึมเศร้ามาก่อน (กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข, 2558)

3. ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม โรคเบาหวานส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสถานะในสังคม ทำให้มีข้อจำกัดในการทำกิจกรรม ไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้ป่วยเบาหวานที่ต้องการความช่วยเหลือหรือดูแลจากญาติ ส่งผลให้ครอบครัวสูญเสียรายได้ และเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว จากการศึกษา ของกิตติยา ชูโชติ และนิลวรรณ อุญภักดี พบว่า ผู้ป่วยเบาหวานที่เป็นผู้ป่วยนอกห้องหมด 1,066 คน ใช้สิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เป็นสิทธิหลักในการรักษาพยาบาล มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการรักษาพยาบาล 6,442.26 บาทต่อคนต่อปี (กิตติยา ชูโชติ

และนิลวรรณ อญญาภัคดี, 2561) ซึ่งถ้าผู้ป่วยมีภาวะแทรกซ้อนอื่นๆ ย่อมทำให้ค่ารักษายาบาลมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นตามไปด้วย และยังไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่าเสียโอกาส (Opportunities Cost) ต้นทุนแฝง (Hidden Cost) เป็นต้น

โดยสรุป โรคเบาหวานยังคงเป็นปัญหาสาธารณสุขระดับนานาชาติ และในประเทศไทย มีอัตราป่วย อัตราตาย เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 95 สาเหตุเกิดจากภาวะดื้อต่ออินซูลิน ร่วมกับความบกพร่องในการผลิตอินซูลินที่เหมาะสม ปัจจัยเสี่ยงของโรคเบาหวาน ประกอบด้วย พันธุกรรม น้ำหนักตัว ขาดการออกกำลังกาย และพฤติกรรมการรับประทานอาหาร การวินิจฉัยโรค เบาหวาน ยังนิยมใช้การตรวจระดับพลาสมากลูโคสขณะอดอาหาร ภาวะแทรกซ้อน ที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยโรคเบาหวาน คือ การเสื่อมสภาพของหลอดเลือดทำให้เกิดพยาธิสภาพของหลอดเลือดฟอย (Microangiopathy) และพยาธิสภาพของหลอดเลือดใหญ่ (Macroangiopathy) ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยโรคเบาหวาน จะเกิดทั้งผลกระทบทางด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ และสังคม

การดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน

การดูแลตนเอง หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทางสุขภาพด้วยตนเองของปัจเจกบุคคล ครอบครัว กลุ่มเพื่อนบ้าน กลุ่มผู้ร่วมงานและชุมชน ครอบคลุมถึงการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ทั้งการรักษาสุขภาพ การป้องกันโรค การวินิจฉัยโรค การรักษา และการปฏิบัติตนหลังการบริการ การดูแลตนเองในผู้ป่วยเบาหวานมีความสำคัญยิ่ง เพราะการที่จะประสบความสำเร็จในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานในระยะยาว ขึ้นอยู่กับกิจกรรมการดูแลตนเองที่ผู้ป่วยปฏิบัติ ซึ่งต้องอาศัยการควบคุมตนเอง การปฏิบัติกิจกรรม การดูแลตนเองด้วยการอาใจใส่และต่อเนื่อง การดูแลตนเองในผู้ป่วยเบาหวาน ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. การควบคุมอาหาร เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน โดยมีเป้าหมายที่สำคัญ คือ กระบวนการเผาผลาญที่เหมาะสม ได้แก่ ระดับน้ำตาลที่เหมาะสมหรือใกล้เคียงค่าปกติที่ปลดออกไนท์สุด ช่วยให้ผู้ป่วยได้รับสารอาหารต่างๆ ที่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย การควบคุมระดับไขมัน และความดันโลหิต ที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อโรคหัวใจหลอดเลือด เพื่อชะลอและป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อน โดยคำนึงถึงความเพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย ลักษณะส่วนบุคคล วัฒนธรรม และความตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการกิน การรักษาด้วยการควบคุมอาหาร แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

- 1.1 การควบคุมอาหารอย่างเดียว ใช้กับผู้ป่วยเบาหวานในระยะที่มีอาการไม่รุนแรง ระดับน้ำตาลในเลือดไม่สูงมาก

1.2 การควบคุมอาหารร่วมกับการรับประทานยา ใช้กับผู้ป่วยที่เป็นเบาหวานชนิดที่ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอินซูลิน

1.3 การควบคุมอาหารร่วมกับการฉีดอินซูลิน ให้ในผู้ป่วยเบาหวานที่จำเป็นต้องพึ่งอินซูลิน ซึ่งรับประทานยามาแล้วไม่ได้ผล และมักจะเป็นเบาหวานนานกว่า 10 ปี

2. การออกกำลังกาย การออกกำลังกายช่วยควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ลดภาวะดื้อต่ออินซูลิน ลดการใช้อินซูลิน ลดไขมันในเลือด และความดันโลหิต ช่วยควบคุมน้ำหนักตัว ลดการเกิดภาวะแทรกซ้อน โรคร่วมและอัตราตายในผู้ที่มีภาวะเบาหวาน (American Diabetes Association, 2017) การมีกิจกรรมทางกาย เช่น ทำงานบ้าน ขุดดิน ทำสวน เดินอย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 10 นาที เท่ากับการออกกำลังกายระดับหนักปานกลางได้ ขึ้นกับการใช้แรงในแต่ละกิจกรรม การออกกำลังกายควรตั้งเป้าหมายในการออกกำลังกาย และประเมินสุขภาพก่อนเริ่มออกกำลังกาย ไม่ควรออกกำลังกายระดับหนักมาก (ซึ่งมากกว่า ร้อยละ 70 ของซีพาร์สูงสุด) แนะนำให้ผู้ป่วยเบาหวานออกกำลังกายแบบแอโรบิกอย่างสม่ำเสมอ ร่วมกับออกกำลังกาย แบบต้านแรง (resistance) การเดินนับเป็นการออกกำลังหนัก ปานกลางที่มีข้อจำกัดน้อย ทำได้ทุกวัย การเดิน 10 นาทีหลังอาหารสามารถลดระดับน้ำตาลในเลือดหลังอาหารได้ (สมาคมโรคเบาหวานแห่งประเทศไทย, 2560)

3. การควบคุมบุหรี่และยาสูบ การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุในการเกิดโรคเบาหวานประเภทที่ 2 คือ ร่างกายไม่สามารถสร้างฮอร์โมนอินซูลินได้และไม่สามารถนำอินซูลินไปใช้ประโยชน์ได้ มักพบในวัยกลางคนและวัยสูงอายุ(Prevention, 2020) ซึ่งผู้สูบบุหรี่มีความเสี่ยงในการเป็นโรคเบาหวานมากกว่าผู้ไม่สูบบุหรี่ 30-40 % (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2563) ผลการสูบบุหรี่ อาจทำให้น้ำหนักลด แต่อ้วนกลางลำตัวมากขึ้น การอักเสบเพิ่มมากขึ้น ภาวะเครียดออกซิเดชั่นมากขึ้น และการทำงานของเอ็นโดรีเลี่ยลเซลล์ลดลง นอกจากนี้ พิษโดยตรงจากนิโคติน คาร์บอนมอนอกไซด์และสารพิษ อื่นๆ ในควันบุหรี่อาจทำลายเซลล์ตับอ่อนได้โดยตรง และทำให้หน้าที่ของ β -cell เสียไป ความไวในการตอบสนองต่ออินซูลินลดลง (พิมพ์ จินดาคำ, กันยารัตน์ เจนป่า, วิสุทธิ์ กัลวานตระกูล, จุฬารัตน์ บุริย์ชาติกุล, และลิมทอง พรหมดี, 2561)

4. การรักษาด้วยยา ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ส่วนหนึ่งอาจเริ่มด้วยการบริบัพฤติกรรม คือควบคุมอาหาร และการออกกำลังกายก่อน หากควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดไม่ได้ตามเป้าหมายจึงเริ่มให้ยา โดยเลือกยา ให้เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละรายยาที่ใช้ในการรักษาโรคเบาหวาน มี 3 ชนิดหลัก คือ

4.1 ยานเม็ดลดระดับน้ำตาลในเลือด ยาที่ได้รับอนุมัติการใช้จากคณะกรรมการอาหารและยาแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ใหญ่ๆ ตามกลไกของการออกฤทธิ์

4.1.1 กลุ่มที่กระตุ้นให้มีการหลั่งอินซูลินจากตับอ่อนเพิ่มขึ้น (insulin secretagogues) ได้แก่ ยากลุ่ม ชัลฟอนีลยูเรีย (sulfonylureas) ยากลุ่มที่ไม่ใช่ชัลฟอนีลยูเรีย (non-sulfonylureas หรือ glinides) และยา ที่ยับยั้งการทำลาย glucagon like peptide-1 (GLP-1) ได้แก่ยากลุ่ม DPP-4 inhibitors (หรือ gliptins)

4.1.2 กลุ่มที่ลดภาวะดื้ออินซูลินคือ Biguanides และกลุ่ม Thiazolidinediones หรือ Glitazone

4.1.3 กลุ่มที่ยับยั้งเอ็นไซม์ Alpha-glucosidase (Alpha-glucosidase inhibitors) ที่เยื่อบุลำไส้ ทำให้ลดการดูดซึมกลูโคสจากลำไส้

4.1.4 กลุ่มที่ยับยั้ง Sodium-glucose co-transporter (SGLT-2) receptor ที่ ๔ ทำให้ขับกลูโคสทิ้งทางปัสสาวะ

4.2 ยาจีดอินซูลิน อินซูลินที่ใช้ในปัจจุบัน สังเคราะห์ขึ้นโดยกระบวนการ Genetic engineering มีโครงสร้างเข่นเดียวกับ อินซูลินที่ร่างกายคนสร้างขึ้น เรียกว่า ฮิวแมนอินซูลิน (Human insulin) ระยะหลังมีการดัดแปลงฮิวแมน อินซูลินให้มีการออกฤทธิ์ตามต้องการ เรียก อินซูลินดัดแปลงนี้ว่าอินซูลินอะนาล็อก (Insulin analog)

4.3 ยาจีด GLP-1 Analog เป็นยากลุ่มใหม่ที่สังเคราะห์ขึ้นโดยการเปลี่ยนแบบ GLP-1 เพื่อทำให้ออกฤทธิ์ได้นานขึ้น ยากลุ่มนี้ออกฤทธิ์ โดยการกระตุ้นการหลั่งอินซูลิน ยับยั้งการทำลายกลุคากอน ลดการบีบตัวของกระแสอาหารทำให้อิ่มเร็วขึ้น และลดความอยากอาหาร โดยออกฤทธิ์ที่ศูนย์ความอยากอาหารที่ไฮเปրามาส ยาในกลุ่มนี้ได้แก่ Exenatide, Liraglutide

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ความเป็นมาในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

แนวคิดหลักของการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special economic zones: SEZs) คือ การกำหนดพื้นที่เฉพาะ เพื่อประโยชน์ทางด้านการค้า และการลงทุนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่กำหนด เพื่อกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่ต่างๆ ไม่ให้เกิดการกระจุกตัวของเศรษฐกิจเฉพาะพื้นที่เดียวที่หนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ คือ การกระจายการพัฒนาไปสู่พื้นที่ต่างๆ เพื่อไม่ให้การพัฒนากระจายตัวเฉพาะในเมืองใหญ่ โดยใช้กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลาย เป็นตัวนำในการพัฒนา ซึ่งนอกจากจะช่วยกระจายการพัฒนาไปสู่พื้นที่เฉพาะที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษแล้ว เป็นการยกเว้นการยกเว้นด้วยกฎหมายที่ต้องปฏิบัติของประชาชนในพื้นที่เฉพาะและพื้นที่ใกล้เคียง โดยตรงแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและศักยภาพในการแข่งขันของประเทศในเวทีการค้าโลก

แนวคิดการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทย มีการพัฒนาในลักษณะนี้ภายใต้รูปแบบต่างกัน ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรม (Industrial estate: IE) เขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก (Export processing zone: EPZ) คลังสินค้าหัมท์บัน(Bonded warehouse: BW) หรือร้านค้าปลอดอากร (Duty free shop: DFS) เขตการค้าเสรี (Free trade zone: FTZ) หรือเขตการค้าปลอดภาษี (Duty free port) เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special border economic zone: SBEZ) นอกจากนี้ ประเทศไทยมีการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ใกล้เคียงกับการพัฒนาในลักษณะของเขตเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ พื้นที่ในโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลวันออกหรืออีสเตอร์เทิร์นซีบอร์ด (Eastern seaboard development program) ที่รัฐบาลมีนโยบายให้จัดตั้งเขตเศรษฐกิจเฉพาะขึ้นมา เพื่อเร่งรัดการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า ทั้งด้านเศรษฐกิจ การค้า อุตสาหกรรม และเทคโนโลยี โดยเป้าหมายสูงสุด คือ ต้องการให้พื้นที่นี้เป็นแกนหลักของการพัฒนาประเทศที่เป็นประตูเปิดเขื่อมโยงการพัฒนา (Gateway) ไปสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือพร้อมกับเขื่อมเส้นทางการค้าสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและเป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่ทันสมัยที่สุดแห่งหนึ่งของโลก (เรวดี แกรมณี, 2556)

เป้าหมายที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) คือ การยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมให้มีความเข้มแข็งมากขึ้นและการขยายฐานใหม่ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปด้วยช่องทางการตอบสนองต่อเป้าหมายดังกล่าวประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและพื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม แห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข็งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559)

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern special development zone; ESDz) หมายถึงพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง และพื้นที่อื่นใดที่อยู่ในภาคตะวันออกที่กำหนดเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561, 2561, 14 พฤษภาคม) เพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. พัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ทันสมัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

2. จัดให้มีการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเพื่อลดอุปสรรคและต้นทุนในการประกอบกิจการ

3. จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพ มีความต่อเนื่อง ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบโดยสมบูรณ์

4. กำหนดการใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่โดย สอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

5. พัฒนาเมืองให้มีความทันสมัยระดับนานาชาติที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยอย่างสะดวก ปลอดภัย เข้าถึงได้โดยถ้วนหน้าและการประกอบกิจการอย่างมีคุณภาพ

แนวทางเพื่อยกระดับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับการพัฒนาพื้นที่เพื่อต่อยอดสู่การเป็นพื้นที่เศรษฐกิจ ขั้นนำ ของเอเชีย ประกอบด้วย 5 แนวทาง

1. พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พร้อมกับเร่งรัดการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้เกิดผลในทาง ปฏิบัติ โดยส่งเสริมให้อุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีระดับสูงร่วมกับการวิจัย และพัฒนา

2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจที่มีศักยภาพ รองรับกิจกรรม อุตสาหกรรมเป้าหมาย และเชื่อมโยงสู่ตลาดโลก โดยขยายชีดความสามารถของโครงสร้างพื้นฐานด้าน การขนส่งทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย ได้มาตรฐานสากล

3. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน และบริการทางสังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน สร้างสมดุลของการพัฒนา และ กระจายผลประโยชน์สู่ชุมชน

4. ให้สิทธิประโยชน์ การอำนวยความสะดวก เพื่อดึงดูดอุตสาหกรรม เป้าหมาย ทั้งในด้าน ภาษี การจัดตั้งกองทุนเพิ่มชีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เป้าหมาย การอำนวย ความสะดวกในการอนุมัติ อนุญาต และการจัดตั้งเขตการค้าเสรี เป็นต้น

5. พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองสำคัญของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ และสังคมอย่างมีสมดุล เมืองสำคัญในพื้นที่ ดังนี้

5.1 ฉะเชิงเทรา พัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนดีที่ทันสมัยรองรับการขยายตัวของ กรุงเทพฯ

5.2 พัทยา พัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ศุภภาพ และนันทนาการ ศูนย์ประชุม ศูนย์แสดงสินค้านานาชาติชั้นนำของอาเซียน และศูนย์การให้บริการด้าน การแพทย์ระดับนานาชาติ (Medical Tourism)

5.3 อุ่ตุกะเงา พัฒนาเป็นศูนย์ธุรกิจการบิน และโลจิสติกส์อาเซียน

5.4 ระยะ พัฒนาเป็นเมืองแห่งการศึกษา และวิทยาศาสตร์ เมืองนานาชาติที่มีธุรกิจทันสมัย

โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก กรณีจังหวัดระยอง

จังหวัดระยอง มีพื้นที่ประมาณ 3,552 ตารางกิโลเมตร มีประชากรทั้งสิ้น 729,441 คน (กรกฎาคม 2562) แบ่งการปกครอง 8 อำเภอ 54 ตำบล 439 หมู่บ้าน 181 ชุมชน องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 27 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 37 แห่ง ฐานเศรษฐกิจสำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านอุตสาหกรรม ด้านการเกษตรและด้านการท่องเที่ยว เกษตรกรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559)

กรอบแนวคิด การพัฒนาโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern economic corridor development) ให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน จังหวัดระยอง เป็นเมืองการศึกษาและวิทยาศาสตร์ เมืองนานาชาติ ธุรกิจทันสมัย และเมืองอุตสาหกรรมปีโตรเคมีและอุตสาหกรรมพัฒนา มาบตาพุดเป็น 1 ใน 5 ด้านอุตสาหกรรมปีโตรเคมีในทวีปเอเชีย และศูนย์กลางด้านโรงกลั่นน้ำมันและพัฒนาในประเทศไทยพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลาง อุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio-polis) (คณะกรรมการจัดทำแผนสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก, 2562)

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ

ความหมายของรูปแบบ

คีฟ (Keeves) ให้ความหมายของรูปแบบ ว่าเป็นการแสดงความเกี่ยวพันธ์เชิงโครงสร้าง ตามสมมติฐาน (Hypotheses) เพื่อใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรภายใต้สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องการศึกษา โดยจะไม่มีความหมายในลักษณะที่เหมือนกับทฤษฎี (Theories) จนกว่าจะได้รับการยืนยัน และสามารถสรุปอ้างอิงได้ (Generalized) ก็จะช่วยให้เกิดทฤษฎีต่างๆขึ้นตามมา (Peter J. Keeves, 1988)

อุทุมพร จำรมาน กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างของความเกี่ยวข้องของหน่วยต่างๆ หรือตัวแปร ต่างๆ ดังนั้น รูปแบบจึงน่าจะมีมากกว่าหนึ่งมิติหลายตัวแปร และตัวแปร ต่างๆ มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันในเชิงความสัมพันธ์และเชิงเหตุและผล (อุทุมพร (ทองอุ้มไทย) จำรมาน, 2541)

เยาวดี วิบูลย์ศรี กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง วิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ ตลอดทั้งจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใดๆ ให้ปรากฏ โดยใช้การสื่อสารในลักษณะต่างๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิแผนผัง ต่อเนื่อง หรือสมการทางคณิตศาสตร์ให้สามารถเข้าใจได้ง่าย และในขณะเดียวกันก็สามารถนำเสนอเรื่องราว หรือประเด็นต่างๆ ได้อย่างกระชับ ภายใต้หลักการอย่างมีระบบ (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2544)

ทิศนา แ xenmn กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง รูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาใน ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรมหรือ แผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น รูปแบบเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย (ทิศนา แ xenmn, 2545)

บุญชุม ศรีสะอาด กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบต่างๆ หรือตัวแปรต่างๆ สามารถใช้รูปแบบอธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบต่างๆ หรือตัวแปรต่างๆ ที่มีในปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือใน ระบบต่างๆ อธิบายลำดับขั้นตอนของ องค์ประกอบหรือกิจกรรมในระบบ (บุญชุม ศรีสะอาด, ม.ป.ป.)

รัตนะ บัวสนธิ์ ให้ความหมายของรูปแบบจำแนกออกเป็น 3 ความหมาย (รัตนะ บัวสนธิ์, 2552)

1. แผนภาพหรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริง รูปแบบใน ความหมายนี้มักจะเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า “โมเดล” ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ โมเดลเสื้อ เป็นต้น

2. แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จัก กันในชื่อที่เรียกว่า “Mathematical model”

3. แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รูปแบบ ในความหมายนี้ บางที่เรียก กันว่า ภาพพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดใน เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการ ประเมิน เป็นต้น

华罗 滇生斯迪 กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการ ดำเนินงาน และเกณฑ์ต่างๆ ของระบบ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุ ตาม วัตถุประสงค์ได้ (华罗 滇生斯迪, 2553)

ประเภทของรูปแบบ

คิพ (Keeves) ได้แบ่งประเภทของรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ (华罗 滇生斯迪, 2553) ไว้ 4 ประการคือ

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบเชิงกายภาพส่วนใหญ่ใช้ใน ด้านวิทยาศาสตร์ เช่น รูปแบบโครงสร้างอะตอมสร้างขึ้นโดยใช้หลักการเปรียบเทียบโครงสร้างของ รูปแบบให้สอดคล้องกับลักษณะที่คล้ายกันทางกายภาพ สอดคล้องกับข้อมูลและความรู้ที่มีอยู่ใน ลักษณะนั้นด้วยรูปแบบที่สร้างขึ้นต้องมีองค์ประกอบของขั้นตอน เช่น รูปแบบที่สามารถนำไปทดสอบด้วยข้อมูลเชิง ประจักษ์ได้และสามารถนำไปใช้ในการหาข้อสรุปของปรากฏการณ์ได้อย่างกว้างขวาง เช่น รูปแบบ จำนวนนักเรียนในโรงเรียน สร้างขึ้นโดยเปรียบเทียบกับลักษณะของน้ำที่ประกอบด้วยห่อน้ำเข้าและห่อ น้ำออก ปริมาณที่ไหลเข้าถังเปรียบเทียบได้กับจำนวนนักเรียนที่เข้าโรงเรียน อัตราการเกิด อัตราการ

สำนักหอสมุด

12 ธ.ค. 2566

ย้ายเข้า อัตราการรับเด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์ ส่วนปริมาณน้ำที่เหลืออกระเบียงเทียบได้กับจำนวนนักเรียนที่ออกจากระเบียง เนื่องจากพันธุ์การศึกษา การย้ายออกจากการจบการศึกษา สำหรับปริมาณน้ำที่เหลือในถังระเบียงเทียบได้กับจำนวนนักเรียนที่เหลืออยู่ในโรงเรียน เป็นต้น จุดมุ่งหมายของรูปแบบนี้เพื่ออธิบายปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงจำนวนนักเรียนในโรงเรียน

2. รูปแบบเชิงข้อความ (Semantic model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยาย หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น และใช้ข้อความในการอธิบาย เพื่อให้เกิดความกระจ่างมากขึ้น แต่จุดอ่อนของรูปแบบประเภทนี้คือขาดความชัดเจนแน่นอน ทำให้ยากแก่การทดสอบรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตามได้มีการนำรูปแบบนี้มาใช้กับการศึกษามาก เช่น รูปแบบ การเรียนรู้ในโรงเรียน

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical model) เป็นรูปแบบที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ ขององค์ประกอบหรือตัวแปร โดยใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ปัจจุบันมีแนวโน้มว่าจะนำไปใช้ใน ด้านพฤติกรรมศาสตร์มากขึ้น โดยเฉพาะในการวัดและประเมินผลทางการศึกษา รูปแบบลักษณะนี้ ส่วนมากพัฒนามาจากรูปแบบเชิงข้อความ

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal model) เป็นรูปแบบที่เริ่มจากการนำเทคนิคการวิเคราะห์ เส้นทาง (Path Analysis) ในการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาศึกษา รูปแบบเชิงสาเหตุนี้ทำให้สามารถศึกษา รูปแบบเชิงข้อความที่มีตัวแปรสับซ้อนได้ แนวคิดสำคัญของรูปแบบนี้คือต้องสร้างขึ้นจากทฤษฎีที่ เกี่ยวข้องหรืองานวิจัยที่มีมาแล้ว รูปแบบจะเขียนในลักษณะสมการเส้นตรง แต่ละสมการแสดง ความสัมพันธ์เชิงเหตุเชิงผลกระทบระหว่างตัวแปร

การพัฒนารูปแบบ

สามารถสรุปได้เป็น 2 ขั้นตอน (华罗庚, 1983)

ขั้นตอนที่ 1 การสร้าง หรือพัฒนารูปแบบ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ขึ้นมาก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน (Hypothesis model) โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การพัฒนารูปแบบในขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยหลักการของเหตุผลเป็น ฐานรากสำคัญ ซึ่งโดยทั่วไปการศึกษาในขั้นตอนนี้จะมีขั้นตอนอยู่ ๗ ดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ และ สังเคราะห์เป็นร่างกรอบความคิดการวิจัย

2. การศึกษาจากบริบทจริงในขั้นตอนนี้อาจจะดำเนินการได้หลายวิธี ดังนี้

2.1 การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการในปัจจุบันของหน่วยงาน โดยศึกษา ความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) ซึ่งวิธีศึกษาอาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ การ สอดคล้อง การสำรวจ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น

2.2 การศึกษารายกรณี (Case study) หรือพหุกรณี หน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จ หรือ มีแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องที่ศึกษา เพื่อนำมาเป็นสารสนเทศที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบ

2.3 การศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ วิธีศึกษาอาจใช้วิธีการ สัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) เป็นต้น

3. การจัดทำรูปแบบ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะใช้สารสนเทศที่ได้ในข้อ 1 และ 2 มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดการวิจัย เพื่อนำมาจัดทำรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ภายหลังที่ได้พัฒนารูปแบบใน ขั้นตอนแรกแล้วจำเป็นที่จะต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ถึงแม้จะพัฒนาโดยมีரากฐานจากทฤษฎี แนวความคิดรูปแบบของบุคคลอื่น และผลการวิจัยที่ผ่านมา แต่ก็เป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบว่ามี ความเหมาะสมหรือไม่ เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ การเก็บรวบรวมข้อมูลใน สถานการณ์จริงหรือทดลองใช้รูปแบบในสถานการณ์จริงจะช่วยให้ทราบอิทธิพลหรือความสำคัญของ องค์ประกอบอย่างหรือตัวแปรต่างๆ ในรูปแบบผู้วิจัยอาจจะปรับปรุงรูปแบบใหม่โดยการตัด องค์ประกอบหรือตัวแปรที่พบว่าไม่มีอิทธิพลหรือมีความสำคัญน้อยออกจากรูปแบบ ซึ่งจะทำให้ได้ รูปแบบที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น การทดสอบรูปแบบอาจกระทำได้ใน 4 ลักษณะ

1. การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด การประเมินที่พัฒนาโดย The Joint Committee on Standards for Educational Evaluation ภายใต้การดำเนินงานของ Stufflebeam (Stufflebeam, 2007) ได้นำเสนอหลักการประเมินเพื่อเป็นบรรทัดฐานของกิจกรรม การตรวจสอบรูปแบบ

2. การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ การทดสอบรูปแบบในบางเรื่องไม่ สามารถกระทำได้โดยข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยการประเมินค่าพารามิเตอร์ของรูปแบบ หรือการ ดำเนินการทดสอบรูปแบบด้วยวิธีการทางสถิติ แต่งานวิจัยบางเรื่องนั้นต้องการความละเอียดอ่อน มากกว่าการได้ตัวเลขแล้วสรุปผล

3. การทดสอบรูปแบบโดยการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มักจะใช้กับการ พัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟาย เมื่อผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟายเสร็จสิ้น เรียบร้อยแล้วผู้วิจัยจะนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปรอบสุดท้ายมาจัดทำเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็น แบบประมาณค่า(Rating Scale) เพื่อนำไปสำรวจความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความ เหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

4. การทดสอบรูปแบบโดยการทดลองใช้รูปแบบ การทดสอบรูปแบบโดยการทดลองใช้ รูปแบบนี้ผู้วิจัยจะนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย มีการดำเนินการตาม กิจกรรมอย่างครบถ้วนผู้วิจัยจะนำข้อค้นพบที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงรูปแบบต่อไป

รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ

โรคเบาหวานเป็นโรคที่ต้องดูแลรักษาอย่างต่อเนื่อง และมีค่าใช้จ่ายสูง กลุ่มผู้สูงอายุจะมีมากขึ้น และกลุ่มคนเหล่านี้เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน ในขณะที่ประชากรวัยรุ่นและวัยทำงานมีวิถีชีวิตและพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเป็นโรคเบาหวาน ซึ่งนำไปสู่โรคที่รุนแรงอันๆ ที่เป็นภาระหนักของระบบสาธารณสุขทั้งด้านการจัดบริการที่มีค่ารักษายาบาลที่สูงขึ้นมาก และเป็นสาเหตุของการสูญเสียชีวิตและอวัยวะ เช่น โรคไตวาย โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง ตาบอด และการติดอวัยวะ เป็นต้น ปัจจุบันคนไทยป่วยด้วยโรคเบาหวานเข้าถึงระบบบริการเพียงแค่ร้อยละ ๔๑ ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดีเพียงร้อยละ ๑๖ ทำให้เป็นสาเหตุของโรคร่วมที่ทำให้สูญเสียชีวิตและอวัยวะ ต้องใช้ทรัพยากรที่หลากหลาย ทั้งผู้เชี่ยวชาญและเทคโนโลยีราคาแพงทางการแพทย์ในการดูแลรักษา เกิดสถานการณ์การจัดทรัพยากรการรักษาพยาบาลที่ไม่เพียงพอและไม่คุ้มค่า มีความไม่เป็นธรรมในการเข้าถึงระบบบริการสุขภาพ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการจัดการโรคเบาหวานเป็นพิเศษ

สิ่งสำคัญในการบรรลุเป้าหมายของการรักษา คือ การให้ความรู้และสร้างทักษะเพื่อการดูแลโรคเบาหวานด้วยตนเอง (Diabetes self-management education; DSME) และการช่วยเหลือสนับสนุนให้ดูแลตนเอง (Diabetes self-management support; DSMS) รวมทั้งดูแลสุขภาพทางร่างกายและจิตใจของผู้ป่วยเบาหวาน ร่วมทั้งผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคเบาหวาน สามารถใช้หลักการและวิธีการเดียวกันเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรคเบาหวาน จุดมุ่งหมายของการให้ความรู้โรคเบาหวานและสร้างทักษะเพื่อการดูแลตนเอง เพื่อให้ผู้ป่วยเบาหวานผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน และผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคเบาหวาน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเบาหวาน วิธีการดูแลรักษาโรคเบาหวาน สร้างทักษะเพื่อการดูแลตนเองอย่างถูกต้อง ให้ความร่วมมือในการรักษา ทำให้บรรลุเป้าหมายของการรักษาโรคเบาหวานได้ ผลลัพธ์ของการให้ความรู้โรคเบาหวานและสร้างทักษะเพื่อการดูแลตนเองทำให้ผู้ป่วยโรคเบาหวานมีสุขภาพดีขึ้น ลดการเกิดภาวะแทรกซ้อนทั้งชนิดเฉียบพลันและชนิดเรื้อรัง และเพิ่มคุณภาพชีวิต การให้ความรู้โรคเบาหวานสามารถลดการเกิดโรคเบาหวานในผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคเบาหวาน และมีความคุ้มค่า (สมาคมโรคเบาหวานแห่งประเทศไทย, 2560)

การจัดบริการสุขภาพในปัจจุบันขาดการแก้ปัญหาร่วมกันระหว่างผู้ให้บริการแต่ละหน่วยหรือ ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้มารับบริการ และขาดความเชื่อมโยงต่อเนื่อง (อิตารัตน์ อภิญญา, สุมนี วัชรสินธุ, อัจฉรา ภักดีพินิจ, นุชรี อาบสุวรรณ, และณัฐอัจดา ชำนิยันต์, 2559) ทำให้เกิด

- ผู้ป่วยและกลุ่มเสี่ยงสูงต่อโรคเบาหวาน ส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีและวิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ที่สอดคล้องกับลักษณะของโรคและการรักษา

ที่มีลักษณะเฉพาะรายกรณี เพื่อป้องกันตั้งแต่ยังไม่เกิดโรคหรือการควบคุมและการฉลอกการลุกลามของภาวะแทรกซ้อนและโรคร่วม

2. ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มีปัญหาขับซ้อนและรุนแรงจำนวนมากได้รับบริการในหน่วยบริการที่มีศักดิ์จำกัดด้านความสามารถในการจัดการและด้านทรัพยากร เพื่อการคัดกรองและประเมินความเสี่ยงทำให้ขาดโอกาสในการได้รับการวินิจฉัยโรคร่วมหรือปัญหาสุขภาพอื่นๆ ที่ແങ່ງอยู่ทำให้ได้รับการรักษาล่าช้าและไม่ได้ผลเท่าที่ควร

3. การส่งผู้ป่วยเข้ามารักษาในสถานบริการในระดับที่สูงขึ้นเพื่อการวินิจฉัยและการรักษาเมื่oj จำนวนมากทั้งกรณีจำเป็นและไม่จำเป็น เนื่องจากขาดระบบการประสานงาน การส่งต่อข้อมูล และการติดตามต่อเนื่อง

4. กระบวนการการดูแล เป็นลักษณะแยกส่วน ไม่มีผู้รับผิดชอบเฉพาะในการประสานงาน การดูแลต่อเนื่องทั้งระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ หรือระหว่างผู้ให้บริการและผู้ให้บริการในสาขาที่หลากหลาย และระหว่างหน่วยบริการที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของโรคและการจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวกับโรค

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาสาเหตุ ปัจจัย ที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีต่อไปนี้

ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค

ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค(Protection motivation theory) มีขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1975 (Rogers, 1975) โดย โรเจอร์ (Ronald W. Rogers) โดยเน้นความสำคัญร่วมกันระหว่างแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ (Health belief model) และทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy theory) การรวมปัจจัยที่ทำให้เกิดการรับรู้ในภาพรวมของบุคคล การรับรู้นี้เป็นตัวเชื่อมโยงที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมและในปี ค.ศ. 1983 ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคได้ถูกปรับปรุงแก้ไขใหม่ โดยเน้นเกี่ยวกับการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จากสื่อที่ทำให้เกิดความกลัว ซึ่งขึ้นอยู่กับสื่อที่มากระตุ้น และในการตรวจสอบการประเมินการรับรู้ของโรเจอร์ได้กำหนดตัวแปรที่ทำให้บุคคลเกิดความกลัว 3 ตัวแปร คือ ความรุนแรงของโรค(Noxiousness) การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค(Perceived probability) และความคาดหวังในประสิทธิผลของ การตอบสนอง(Response efficacy) (Maddux & Rogers, 1983) ต่อมาในปี 1986 แมดดักซ์ และโรเจอร์ (James E. Maddux and Ronald W. Rogers) ได้เพิ่มตัวแปรที่ 4 คือ ความคาดหวังในความสามารถของตน (Self-efficacy expectancy) (Prentice-Dunn & Rogers, 1986) ซึ่งโรเจอร์ได้อธิบายว่า การที่บุคคลจะปฏิบัติตามคำแนะนำนั้น ขึ้นอยู่กับความเชื่อของบุคคลว่า บุคคลนั้นมี

ความสามารถในการป้องกันโรค หรือไม่ การที่จะเกิดแรงจูงใจในการป้องกันโรค เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ถูกต้องนั้น ลักษณะของแรงจูงใจในการป้องกันโรคจะไม่ทำให้เกิดอารมณ์กลัว แต่จะทำให้บุคคลมีความตั้งใจ และยอมรับที่จะปฏิบัติตาม เพื่อจะได้ผลดีจากการปฏิบัติตาม (บุญยงค์ เกี้ยวการค้า, 2559)

จากริวิวนานาการของทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคเรอีเดพยา yanปรับปรุงโดยนำตัวแปรทั้ง 4 ตัว มาสรุปเป็นกระบวนการรับรู้ 2 รูปแบบ คือ

1. การประเมินอันตรายต่อสุขภาพ (Threat appraisal) ประกอบด้วย ตัวแปรการรับรู้ ความรุนแรงของโรค และการรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค

2. การประเมินการใช้กลับปัญหา (Coping appraisal) ประกอบด้วยตัวแปรความคาดหวัง ในประสิทธิผลของการตอบสนองและ ความคาดหวังในความสามารถของตน

กระบวนการรับรู้ดังกล่าว เกิดจากอิทธิพลขององค์ประกอบ 3 กลุ่ม ได้แก่

1. แหล่งข้อมูล (Source of information) ประกอบด้วย 2 ส่วน

1.1 สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 2 ปัจจัย ได้แก่

1.1.1 การซักชวนด้วยคำพูด จะส่งผลให้ผู้ฟังเชื่อและนำไปปฏิบัติ

1.1.2 การเรียนรู้จากการสังเกต จะเกิดขึ้นตลอดเวลา ทั้งในชีวิตประจำวันหรือ การทำกิจกรรมต่างๆ

1.2 ตัวบุคคล ประกอบด้วย 2 ปัจจัย ได้แก่

1.2.1 ปัจจัยการแพร่ผ่านบุคลิกภาพ คือ การแสดงออกของบุคคลที่ทำให้รู้ว่า บุคคลนั้นมีความเชื่อหรือเจตคติเป็นอย่างไร

1.2.2 ปัจจัยประสบการณ์เดิม เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล การรับรู้ของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมที่สะสมไว้ในสมองเป็นเครื่องช่วยในการแปล การรับรู้จะถูกต้อง ผิดพลาด หรือซัดเจนมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมที่แต่ละบุคคลมีอยู่ ประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกันของแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับวัยและการเรียนรู้จากสังคมที่แตกต่างกันเป็นสำคัญด้วย

ข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมและตัวบุคคล ถูกนำมาใช้ในกระบวนการสื่อกลางการรู้คิด เพื่อทำให้เกิดแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค

2. กระบวนการสื่อกลางการรู้คิด (Cognitive mediating process) เป็นส่วนสำคัญที่สุด ของทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค ประกอบด้วย 2 ปัจจัย ที่จะร่วมกันอธิบายหรือทำนายการเกิดแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค คือ

2.1 การประเมินภาวะคุกคามของโรค เป็นการประเมินเพื่อตอบสนองต่อการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมโดยมีปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัจจัยที่มีบทบาททำให้เกิด การประเมินภาวะคุกคามของโรค ประกอบด้วย 4 ตัว

2.1.1 รางวัลจากภัยใน เป็นความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่เกิดขึ้น เมื่อได้กระทำสิ่งที่ถูกต้อง

2.1.2 รางวัลจากภัยนอก เป็นสิ่งที่บุคคลอื่นให้การยอมรับ เมื่อได้กระทำสิ่งที่ถูกต้อง

2.1.3 ความรุนแรงของโรค เป็นการคาดคะเนเกี่ยวกับอันตรายรุนแรงที่เกิดจาก การป่วยเป็นโรค จะเป็นสิ่งเร้าให้เกิดความกลัว ซึ่งจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนเจตคติหรือพฤติกรรมได้

2.1.4 ความเสี่ยงต่อการเกิดโรค เป็นการคาดคะเนเกี่ยวกับโอกาสหรือความ เป็นไปได้ที่จะถูกคุกคามจากโรคต่างๆ

การรับรู้ความรุนแรงของโรคกับความเสี่ยงต่อการเกิดโรค เป็นผลมาจากการเร้าให้เกิดความกลัว โดยการพูดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการป่วยอาจจะเกิดความรุนแรงต่อร่างกาย ในทาง กลับกันการรับรู้ความรุนแรงของโรคกับความเสี่ยงต่อการเกิดโรค อาจเป็นตัวเร้าให้เกิดความกลัวได้ เช่นกัน

กรณีการตอบสนองต่อการปรับตัวไม่เหมาะสม ถ้ารางวัลจากภัยในกับรางวัล ภัยนอกเพิ่มขึ้น ความรุนแรงของโรคกับความเสี่ยงต่อการเกิดโรคลดลง จะนำไปสู่การประเมินภาวะ คุกคามที่ส่งผลทำให้การปรับตัวที่ไม่เหมาะสมนั้นปรับตัวในทางที่ดีขึ้น แต่ถ้าภาวะคุกคามน้อย ก็อาจ คงสภาพการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมนั้นไว้

2.2 การประเมินการเผชิญภาวะคุกคาม เป็นการประเมินเพื่อตอบสนองต่อการปรับตัว ที่เหมาะสม โดยมีปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 3 ปัจจัย จะทำให้เกิดการประเมินการเผชิญภาวะคุกคาม ดังนี้

2.2.1 ความคาดหวังของผลของการตอบสนอง เป็นความคาดหวังเฉพาะบุคคลว่า เมื่อดำเนินตามคำแนะนำแล้วจะสามารถขจัดภาวะคุกคามได้

2.2.2 ความสามารถแห่งตน เป็นความเชื่อของบุคคลว่าตนเองสามารถปฏิบัติตาม คำแนะนำให้สำเร็จตามที่ต้องการได้

2.2.3 ค่าใช้จ่ายของการตอบสนอง เป็นความเชื่อเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจาก การยอมรับที่จะปฏิบัติของบุคคล ถ้าค่าใช้จ่ายไม่มากและได้ผลดีก็จะยอมรับได้ง่าย

กรณีการตอบสนองต่อการปรับตัวที่เหมาะสม ถ้าความคาดหวังผลการตอบสนอง กับความสามารถแห่งตนเพิ่มขึ้น ในขณะที่ค่าใช้จ่ายของการตอบสนองลดลงจะนำไปสู่การประเมิน การเผชิญภาวะคุกคาม ถ้าพบว่าสามารถเผชิญภาวะคุกคามได้ดี จะทำให้การตอบสนองต่อการ

ปรับตัวที่เหมาะสมนั้นคงอยู่ต่อไป แต่ถ้าพบว่าไม่สามารถเผชิญภาวะคุกคามได้หรือได้น้อย ก็อาจเลิกตอบสนองต่อการปรับที่เหมาะสมได้

3. รูปแบบการเผชิญ (Coping mode) เป็นการกระทำหรือ ก่อให้เกิดการกระทำ ซึ่งอาจเกิดได้หลายแบบ ขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการทำให้เกิดแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค ตั้งแต่ กระทำเพียงครั้งเดียว กระทำซ้ำ กระทำหลายครั้ง จนกระทั่งกระทำซ้ำหลายครั้ง

โดยสรุป ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค มีปัจจัยหลักทั้งหมด 4 ปัจจัย (Plotnikoff & Trinh, 2010) ดังนี้

1. การรับรู้ความรุนแรงของโรค (Perceived severity) คือ การได้รับข้อมูลที่ทำให้บุคคลเกิดการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาสุขภาพ หรือผลกระทบจากการเกิดโรคที่มีต่อร่างกาย ก่อให้เกิดความพิการ เสียชีวิต ความยากลำบากในการรักษา การเกิดภาวะแทรกซ้อน หรือผลกระทบต่อบาท蝠หาง สังคม หน้าที่การงาน การรับรู้ความรุนแรงสามารถพัฒนาได้จากการใช้สื่อในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารที่คุกคามต่อสุขภาพทำให้เกิดความกลัว เมื่อบุคคลเกิดการรับรู้ความรุนแรงของโรค จะส่งผลให้บุคคลปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อแสดงพฤติกรรมในการป้องกันโรค อย่างไรก็ตามข้อมูลที่ทำให้เกิดความกลัว อาจไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยตรง แต่หากใช้การกระตุ้นร่วมด้วย อาจจะส่งผลให้ข้อมูลเด่นขึ้น

2. การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรค (Perceived vulnerability) คือ ความเชื่อของบุคคลในความเป็นไปได้ที่จะถูกคุกคามจากโรคเนื่องมาจากการพัฒนามีระดับความเชื่อที่แตกต่างกันเฉพาะบุคคล ดังนั้น บุคคลที่มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคสูงจะเห็นความสำคัญของการมีสุขภาพดี จึงมีการปฏิบัติตนในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันตนเอง เพื่อไม่ให้เกิดโรค การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรค จะขึ้นกับการตัดสินใจของแต่ละบุคคลว่าการปฏิบัติตนนั้นๆ จะทำให้เกิดความเสี่ยงต่อโรค ส่วนการตัดสินใจได้ จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ เช่น ความรุนแรงของโรค ผลของโรคที่มีต่องเอง เป็นต้น

3. การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรค (Response efficacy) คือ ความคาดหวังของบุคคล เมื่อทราบถึงการปฏิบัติตามคำแนะนำ สามารถช่วยลดการเกิดโรค หายจากโรค หรือป้องกันไม่ให้เกิดโรคได้ ดังนั้น การให้ข้อมูลเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลตัดสินใจที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำ ซึ่งบุคคลเลือกปฏิบัติในสิ่งที่ก่อให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรค เป็นการเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อลดความเสี่ยงของโรค ถ้าบุคคลได้รับทราบถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามคำแนะนำ ว่าสามารถลดความรุนแรงของการเกิดโรคได้ และการให้ข้อมูลแบบเฉพาะบุคคล (Individual) เพื่อให้บุคคลปฏิบัติตามคำแนะนำ ช่วยส่งเสริมให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

4. การรับรู้ความสามารถตนเอง (Self-efficacy) คือ ความเชื่อในความสามารถของตนเอง ว่าตนเองสามารถปฏิบัติพัฒนามีระดับได้ หรือความเชื่อของบุคคล เกี่ยวกับ

ความสามารถในการกระทำสิ่งใด ซึ่งปัจจัยนี้มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรค การรับรู้ความสามารถตนเอง ขึ้นอยู่กับความคาดหวังในประสิทธิผลตนเองที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในระดับสูง และเป็นพื้นฐานที่จะทำให้บุคคลปฏิบัติตามโดยแท้จริง

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

โโคเคน และอัฟซอฟ (Cohen J. & Uphoff N., 1981) แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision making) ประการแรกที่สุดที่จะต้องการทำคือ การกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้นก็เลือกนโยบาย และประชาชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

- 1.1. การตัดสินใจตั้งแต่ระยะเริ่ม
- 1.2. การตัดสินใจในช่วงของกิจกรรม
- 1.3. การตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรม

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านทรัพยากร การบริหาร และการประสานความร่วมมือ ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินโครงการนั้นจะได้คำถามที่ว่า ควรจะทำประโยชน์ให้แก่ครองการได้บ้าง และจะทำประโยชน์ได้โดยวิธีใด

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) เป็นผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางด้านสังคม หรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) เป็นรูปแบบของการควบคุม และการตรวจการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด และเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป

โดยสรุปทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับการประเมินการรับรู้ข่าวสาร ที่ทำให้เกิดความกลัวจากสื่อที่มากระตุ้น ที่จะเข้มโยงไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรม ซึ่งการประเมินการรับรู้ มี 2 แบบ เรียกว่า สื่อกลางของกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ แบบที่ 1 การประเมินอันตรายต่อสุขภาพ ประกอบด้วย การรับรู้ความรุนแรงของโรค โอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค และแบบที่ 2 การประเมินการเผชิญปัญหา ประกอบด้วย การรับรู้ความคาดหวังในประสิทธิผลการตอบสนอง ความคาดหวังในความสามารถของตนเอง ซึ่งการประเมินการรับรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยแหล่งข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ สิ่งแวดล้อม และลักษณะบุคคล เมื่อเกิดการรับรู้ ตั้งกล่าวจะทำให้บุคคลมีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค ที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่ปรับตัวได้ แต่บางครั้งอาจเกิดพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่ปรับตัวไม่ดี ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่ปรับตัวไม่ดี จะมีได้ในการประเมินการรับรู้ทั้ง 2 แบบ แนวคิดการมีส่วนร่วมถือเป็นแนวคิดหนึ่งที่ถูกนำมาใช้ในการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน แนวคิดการมีส่วนร่วมของโโคเคน

และอัฟฟอฟ คือ การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาของชุมชน โดยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในทรัพยากร และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นันทรพร บุษราคัมวดี และยุวมาลย์ ศรีปัญญาภูติศักดิ์ (2555) ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลผู้ป่วยเบาหวาน พบร่วม บุคลากรยังมีความรู้ในการดูแลผู้ป่วย ไม่เพียงพอ ยังไม่มีรูปแบบในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคและการดูแลตนเองของผู้ป่วยที่ชัดเจน จึงมีการพัฒนารูปแบบในการดูแลผู้ป่วยเบาหวาน ซึ่งประกอบด้วยการพัฒนาศักยภาพบุคลากร โดยการจัดค่ายเบาหวาน และการพัฒนาศักยภาพผู้ป่วยเบาหวาน โดยการเสริมสร้าง พลังอำนาจ การใช้กระบวนการกรุ่น ผลการวิจัยพบว่าพยาบาลวิชาชีพมีความรู้และความพึงพอใจในการจัดค่ายเบาหวานในระดับสูง ส่วนการเสริมสร้างพลังอำนาจผู้ป่วยเบาหวานแผนกผู้ป่วยนอก โดยใช้กระบวนการกรุ่น พบร่วม ผู้ป่วยมีความรู้และพฤติกรรมการดูแลตนเองอย่างมั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีระดับน้ำตาลในเลือดอย่างไม่มั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับการเสริมสร้างพลังอำนาจ ผู้ป่วยเบาหวานแผนกผู้ป่วยใน โดยใช้กระบวนการกรุ่น พบร่วม ผู้ป่วยมีความรู้และพฤติกรรมการดูแลตนเอง สูง กว่าก่อนการทดลองและมีระดับน้ำตาลในเลือดต่ำกว่าก่อนทดลอง จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบร่วมผู้ใช้ บริการและผู้ให้บริการมีความพึงพอใจในรูปแบบการดูแลผู้ป่วยในระดับมาก (นันทรพร บุษราคัมวดี และยุวมาลย์ ศรีปัญญาภูติศักดิ์, 2555)

เพ็ญศรี พงษ์ประภาพันธ์ และคณะ (2556) ได้ศึกษาการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน และสังเคราะห์รูปแบบการส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมของผู้ป่วยเบาหวาน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม การสังเกต ตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีการตรวจสอบสามเส้า วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการจัดหมวดหมู่ การตีความและการสร้างข้อสรุป ผลจากการสังเคราะห์รูปแบบการส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมของผู้ป่วยเบาหวาน มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้ป่วยเอง 2) อิทธิพลจากกลุ่มอ้างอิง 3) อิทธิพลจากสถานการณ์ 4) ความจำเป็นและทางเลือกอื่น หลังสิ้นสุดโครงการพบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองในการส่งเสริมสุขภาพของผู้ป่วยเบาหวาน ดีขึ้นทุกด้าน มีการควบคุมอาหารได้ถูกต้อง มีการออกกำลังกายสม่ำเสมอ รับประทานยาตามที่แพทย์สั่งอย่างเคร่งครัด และสามารถเชื่อมกับภาวะเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น (เพ็ญศรี พงษ์ประภาพันธ์, สุวิมล แสนเวียงจันทร์, และประทีป ปัญญา, 2556)

กุสุมา กังหลี (2557) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน การสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมการดูแลสุขภาพกับการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 โดยใช้แบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน การสนับสนุนทางสังคม และพฤติกรรมการดูแลสุขภาพ พบร่วม ผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2

มีความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 75.32) การสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรม การดูแลสุขภาพอยู่ในระดับสูง การศึกษาด้านความสัมพันธ์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และระยะเวลาการเกิดโรค มีความสัมพันธ์กับการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 ตามลำดับ เพศหญิง มีโอกาสที่จะไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้มากกว่าผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 เพศชาย เป็น 1.72 เท่า อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มีโอกาสที่จะไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้มากกว่าผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ที่มีอายุน้อยกว่า 60 ปี เป็น 2.88 เท่า ระยะเวลาการเป็นโรคมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีโอกาสที่จะไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้มากกว่าผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ที่มีระยะเวลาการเป็นโรคน้อยกว่า 10 ปี เป็น 3.06 เท่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน การสนับสนุนทางสังคม และปัจจัยด้านพฤติกรรมการดูแลสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 (กุสุมา กังหัน, 2557)

พันณี ขันติกาโร (2558) ศึกษาการรับรู้และประสบการณ์ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมป้องกันโรคเบาหวาน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย ผลการศึกษา พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีการรับรู้ต่อโรคเบาหวานว่า 1) ตัวเองมีความเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคเบาหวาน 2) โรคเบาหวานมีความรุนแรง และ 3) รู้สึกกลัวว่าตัวเองจะป่วยเป็นโรคเบาหวาน มีประสบการณ์ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 3 ด้าน คือ 1) ปรับพฤติกรรมการรับประทานอาหาร 2) ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกาย และ 3) ปรับเปลี่ยนต้านภาระน้ำหนักและสังคม ปัจจัยที่ส่งเสริมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมป้องกันโรคเบาหวาน คือ 1) การกำหนดเป้าหมายในการดูแลสุขภาพ 2) การสนับสนุนจากสมาชิกในครอบครัว 3) การรับรู้ข่าวสารและเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพ 4) การเข้าถึงสถานที่และอุปกรณ์ออกกำลังกายในชุมชน และ 5) การมีกลุ่มเพื่อน ชุมชนต่าง ๆ ในชุมชน (พันณี ขันติกาโร, 2558)

พัชวรรณ แก้วศรีงาม และคณะ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่นำพาพฤติกรรมการป้องกันโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ของกลุ่มเสี่ยงโรคเบาหวาน โดยใช้การวิจัยแบบบรรยายเชิงทำนาย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มเสี่ยงโรคเบาหวานมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเบาหวานชนิดที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ของกลุ่มเสี่ยงโรคเบาหวาน ได้ร้อยละ 49 ได้แก่ การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคเบาหวานชนิดที่ 2 การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติพฤติกรรมการป้องกันโรคเบาหวานชนิดที่ 2 การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดโรคเบาหวานชนิดที่ 2 และการได้รับข้อมูลข่าวสาร (พัชวรรณ แก้วศรีงาม, มยุรี นิรัตธราดร, และชดช้อย วัฒนา, 2558)

คงสรรค์ ชื่นรัมย์ และคณะ (2559) ได้พัฒนารูปแบบการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานและเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการ

ดูแลสุขภาพตนเอง โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยการประยุกต์ใช้กระบวนการ AIC กระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วมใน 6 ขั้นตอนผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการดูแลสุขภาพตนเอง ด้วยกระบวนการ AIC มี 2 รูปแบบคือ 1) รูปแบบการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานและญาติหรือผู้ดูแลประกอบด้วยการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน 4 คือ ด้านการรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การรับประทานยาและการจัดการอารมณ์ 2) รูปแบบการดูแลสุขภาพตนเองสำหรับทีมสุขภาพและเครือข่ายหน่วยบริการปฐมภูมิ ประกอบด้วยการประเมินติดตาม พฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ภายหลังการทดลองใช้รูปแบบการดูแลสุขภาพตนเอง ผู้ป่วยโรคเบาหวานมีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้านการบริโภคอาหาร การรับประทานยา การออกกำลังกายและการจัดการอารมณ์ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการดูแลสุขภาพตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (คุมสตร์ ชื่นรัมย์, บุญสิทธิ์ ไชยชนะ, และกรรณิกา เรืองเดชาสวนศรีเจริญ, 2559)

ชนิษฐา พิศคลาด และคณะ (2559) ได้พัฒนารูปแบบการป้องกันการเกิดโรคเบาหวานชนิดที่ 2 สำหรับกลุ่มเสี่ยงก่อนเบาหวานในชุมชน และเปรียบเทียบเทียบพฤติกรรมการจัดการตนเอง ด้านนิเวศภัย ระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มเสี่ยงเบาหวาน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (participatory action research) และการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (pretest-posttest control group design) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการป้องกันการเกิดโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลัก ได้แก่ 1) กิจกรรมการคัดกรองคัน hakk กลุ่มเสี่ยงเบาหวานและกิจกรรมให้ความรู้ 2) กิจกรรมการจัดการตนเอง 3) กิจกรรมการเยี่ยมบ้าน รูปแบบการป้องกันการเกิดโรคเบาหวาน กลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการจัดการตนเองดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองและดีกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีด้านนิเวศภัยน้อยกว่าก่อนการทดลองและน้อยกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีระดับน้ำตาลในเลือดหลังอดอาหารต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่แตกต่างจากควบคุม (ชนิษฐา พิศคลาด, ชันธนา แรลงสิงห์, และเกรเมณี มูลปานันท์, 2559)

กมลพร สิริคุตจตุพร และคณะ (2560) ได้ศึกษาอำนาจการนำพาของความรู้เรื่องโรคเบาหวาน การรับรู้สมรรถนะแห่งตน การกำกับตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม ต่อพฤติกรรมการจัดการตนเองของผู้สูงอายุโรคเบาหวานชนิดที่ 2 โดยใช้กรอบแนวคิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแบบ ผสมผสานของ Ryan เก็บรวมรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติเชิงพรรณนา สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน และสถิติสัมประสิทธิ์การทดสอบอิพทุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการจัดการตนเองโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ความรู้เรื่องโรคเบาหวาน การรับรู้สมรรถนะแห่งตน การกำกับตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม สามารถร่วมกันนำพาพฤติกรรมการจัดการตนเอง ได้ร้อยละ 81.2 และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนสามารถ

ทำนายพฤติกรรมการจัดการตนเองได้สูงสุด ($\beta = .597$, $p < .01$) (กมลพร สิริคุณฑุพร, วิราพรรณ วีเรจน์รัตน์, และนารีรัตน์ จิตรมนตรี, 2560)

นวลชนิษฐ์ ลิขิตลือชา และคณะ (2560) ได้ พัฒนาและศึกษาผลของรูปแบบการจัดการดูแลผู้ป่วยเบาหวานควบคุมไม่ได้ โดยใช้แนวคิดการจัดการตนเอง (self-management model) ของ เครียร์ (Creer; 2000) ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์ พัฒนารูปแบบ ทดลอง และประเมินผล รูปแบบ ผลการวิจัยได้รูปแบบการจัดการดูแลผู้ป่วยเบาหวานควบคุมไม่ได้ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ กระบวนการจัดการดูแลผู้ป่วยเบาหวาน 6 ขั้นตอน และ กระบวนการจัดการ ตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน 6 เรื่อง ผลของการนำรูปแบบฯไปใช้ พบว่า คะแนนความรู้ของพยาบาล และผู้ป่วยหลังทดลองรูปแบบฯ เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (นวลชนิษฐ์ ลิขิตลือชา, อัมราภัสสร อรรถชัยวัจน์, สมจิตต์ วงศ์สุวรรณสิริ, อีพร สติรังสรรค์, และศิริมา ลีละวงศ์, 2560)

พิมพ์ลดາ อนันต์สิริเกشم และธิติชญา ฉลาดล้าน (2560) ได้พัฒนารูปแบบการสร้างเสริม สุขภาพแบบมีส่วนร่วมสำหรับผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ศึกษาสภาพปัญหาและความ ต้องการในการสร้างเสริมของผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ออกแบบการสร้างเสริม สุขภาพแบบมีส่วนร่วมสำหรับผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ของโโคเคนและอัฟซอฟฟ์ (1977) ศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสร้างเสริมสุขภาพแบบมี ส่วนร่วมสำหรับผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 รูปแบบการสร้างเสริมสุขภาพแบบมีส่วน ร่วมสำหรับผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ประกอบด้วย การอบรมและการฝึกทักษะ หลังจากการนำเสนอรูปแบบที่สร้างขึ้นไปสู่การปฏิบัติ พบร่วม ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) (พิมพ์ลดາ อนันต์สิริเกشم และธิติชญา ฉลาดล้าน, 2560)

เขมารดี มาสิงบุญ และคณะ (2560) ได้ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคเบาหวาน และความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน ความรู้เกี่ยวกับ โรคเบาหวาน และการรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม กับพฤติกรรมการ ป้องกันการเกิดโรคเบาหวานในกลุ่มเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการรับรู้ ความเสี่ยงต่อการเป็นเบาหวาน ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 57.28) คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน การรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ และพฤติกรรมการป้องกันการเกิด โรคเบาหวานของกลุ่มเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน สูงกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 63.05 ร้อยละ 77.07 และ ร้อยละ 60.03 ตามลำดับ) ปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวานมีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับต่ำกว่ากับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคเบาหวานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.152$, $p < .05$) ส่วนปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน และความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน ไม่

สัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคเบาหวาน (เขมารดี มาสิงบุญ, สายฝน ม่วงคุ้ม, และ สุวรรณี มหาภายนันท์, 2560)

พักตร์วิภา ตันเจริญ และคณะ (2561) ได้พัฒนารูปแบบการส่งเสริมพฤติกรรมการควบคุมอาหารในผู้ที่เป็นโรคเบาหวานชนิดที่ 2 เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการประยุกต์รูปแบบการให้ข้อมูลข่าวสาร การสร้างแรงจูงใจ และการพัฒนาทักษะเกี่ยวกับการควบคุมอาหารต่อระดับน้ำตาลในเลือด ในผู้ที่เป็นโรคเบาหวานชนิดที่ 2 โดยใช้แนวคิด การให้ข้อมูลข่าวสาร การสร้างแรงจูงใจ และการพัฒนาทักษะของพิชเชอร์, พิชเชอร์, และ ฟาร์เม่น (Fisher, W. A., Fisher, J. D., & Harman, J.) ผลพบว่าภายหลังได้รับโปรแกรมการประยุกต์รูปแบบฯ ระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มทดลองในสัปดาห์ที่ 6 และ 10 ต่ำกว่าก่อนได้รับโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และ ระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมฯ สามารถช่วยให้ผู้ที่เป็นโรคเบาหวานชนิดที่ 2 มีการปฏิบัติพฤติกรรมการควบคุมอาหารและลดระดับน้ำตาลในเลือดได้ (พักตร์วิภา ตันเจริญ, ประทุม สร้อยวงศ์, และวรารรณ อุดมความสุข, 2561)

ภาณี ชุ่มเฉียง และคณะ (2561) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมสนับสนุนการจัดการตนเองตามแนวคิดของแคนเฟอร์ (Kanfer & Gaelick, 1988) ต่อพฤติกรรมสุขภาพและดัชนีมวลกายในกลุ่มเสี่ยงเบาหวาน ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 การสร้างแรงจูงใจ และการสนับสนุนการจัดการตนเอง องค์ประกอบที่ 2 การจัดการตนเองของกลุ่มเสี่ยงเบาหวาน ประกอบด้วย การติดตามตนเอง การประเมินตนเอง และการเสริมแรงตนเอง และองค์ประกอบที่ 3 การติดตามและสนับสนุนการจัดการตนเอง โปรแกรมใช้ระยะเวลา 8 สัปดาห์ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพดีกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และมีค่าดัชนีมวลกายหลังการทดลองลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพดีกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยดัชนีมวลกายต่ำกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) (ภาณี ชุ่มเฉียง, ปั่นหยา ศุภเมธารพ, และณิชกานต์ ทรงไทย, 2561)

พิสิษฐ์ พิริยาพรรณ และคณะ (2561) ได้พัฒนารูปแบบการดูแลผู้สูงอายุที่เป็นโรคเบาหวานโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ผลการวิจัย พบว่า วิธีค้นหาความต้องการการดูแลผู้สูงอายุที่เป็นโรคเบาหวาน ประกอบด้วย การประเมินภาวะสุขภาพ ความสามารถในการดูแลตนเองของผู้สูงอายุ และการสนับสนุนของครอบครัวและชุมชน การวางแผนแก้ปัญหาการใช้กระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างผู้สูงอายุ ครอบครัว และชุมชน ควรลงมือปฏิบัติตามบทบาทตนเอง ดังนี้ บทบาทผู้สูงอายุ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านรับประทานยา ด้านรับประทานอาหาร ด้านออกกำลังกาย และด้านจัดการความเครียด บทบาทผู้ดูแลและชุมชน ได้แก่ ความรู้โรคเบาหวานและการดูแล ทักษะ

ปฏิบัติการดูแล ทัศนคติที่ดีต่อการดูแลผู้สูงอายุและต่อตนเอง บทบาทของบุคลากรทางการแพทย์ได้แก่ 1) ติดตามและประเมินผล สะท้อนผลลัพธ์ สนับสนุนให้คำปรึกษาต่อผู้สูงอายุและผู้ดูแล โดยมีผลการใช้รูปแบบการดูแลผู้สูงอายุที่เป็นโรคเบ้าหวาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปีงพอใช้มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความครบถ้วนของรูปแบบและความเหมาะสมเป็นไปได้ในการใช้งาน (พิสิษฐ์ พิริยา พรรณ, เวชกา กลินวิชิต, ภกพรรณ ดินชูแท, สุริยา โปร่งน้ำใจ, และเพชรงาน ไชยวานิช, 2561)

ประภัสสร ไชยชนะ และจุฑามาศ กิติศรี (2561) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะการดูแลตนเองโดยอาศัยรูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อนต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองและประเมินโกลบินเอวนซ์ของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะการดูแลตนเองแบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามแนวคิดของ Bandura เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย โปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะการดูแลตนเองโดยอาศัยรูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะการดูแลตนเองโดยอาศัยรูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองเพิ่มสูงขึ้นและสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) ค่าเฉลี่ยระดับโกลบินเอวนซ์ลดลงและลดต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) (ประภัสสร ไชยชนะ และจุฑามาศ กิติศรี, 2561)

จุฑาพงศ์ เตชะสีบ และคณะ (2563) ได้พัฒนารูปแบบการดูแลผู้ที่เป็นเบาหวานโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชน และศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบฯ ในด้านความรู้และการปฏิบัติตัวของผู้ที่เป็นเบาหวาน โดยใช้กรอบแนวคิดการมีส่วนร่วมของโโคเคนและอฟรอฟฟ์ (1977) ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบฯ ประกอบด้วยการอบรม เรื่อง โรคเบาหวาน การปฏิบัติตัว การเยี่ยมบ้านฯ โดยทีมสุขภาพ และคู่มือการดูแลตนเองฯ ประสิทธิผลของรูปแบบการดูแลผู้ที่เป็นเบาหวานโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานเพิ่มขึ้นร้อยละ 74.0 และการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับโรคเบาหวานเพิ่มขึ้นร้อยละ 70.4 (จุฑาพงศ์ เตชะสีบ, วรารณ์ บุญเชียง, และรังสิตยา นารินทร์, 2563)

Lippke และ Plotnikoff (2009) ได้ศึกษาทฤษฎีการสุขภาพที่แตกต่างกันสองทฤษฎี คือ ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน(Protection Motivation Theory, PMT) และหลักทฤษฎีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต (Transtheoretical Model: TTM) โดยมีจุดประสงค์เพื่อการบูรณาการทฤษฎี PMT เน้นย้ำถึงความสำคัญของการรับรู้ความสามารถ ของตนเองเฉพาะ เมื่อการประเมินภัยคุกคาม และการประเมินการรับมืออยู่ในระดับสูง จึงมีแนวโน้มมากขึ้นในขั้นเตรียมการ (Lippke & Plotnikoff, 2009)

Plotnikoff และคณะ (2009) ได้ศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกัน เพื่อทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกาย ในประชากร 1,600 คน ถูกสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ 2 ครั้ง ในช่วงระยะเวลา 6

43733811

NU iThesis 59031111 thesis / recv : 01062566 15:26:12 / seq : 7

เดือนที่ทำการศึกษา ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันอิ匕ายความแปรปรวนของเจตนาและพฤติกรรมได้ร้อยละ 35 และ 20 ตามลำดับ (Plotnikoff, Rhodes, & Trinh, 2009)

Colberg และคณะ (2010) ได้ศึกษาพบว่าการออกกำลังการมีส่วนช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือด สามารถป้องกันและชะลอการเกิดโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ระดับความดันโลหิต และไขมันในเลือด ในประชากรกลุ่มเสี่ยงพบร่วมกับการออกกำลังกายช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือดได้ร้อยละ 58 (Colberg et al., 2010)

Ali Morowatisharifabadi และคณะ (2018) ได้ศึกษาผลของการพยากรณ์ ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันโรคต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 พบว่า การเพิ่มขึ้นของคะแนนความตั้งใจในการออกกำลังกายและการรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มโอกาสของการออกกำลังกายในระดับที่สูงขึ้น 3.4 และ 1.5 เท่าตามลำดับ OR = (3.39, 1.54)(Ali Morowatisharifabadi, Abdolkarimi, Asadpour, Fathollahi, & Balaee, 2018)

Chew และคณะ (2018) พบร่วมกับการแพร่หลายที่ใช้การปรับเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจเพียงอย่างเดียว หรือที่เน้นทั้งระดับความรู้ความเข้าใจ และอารมณ์แบบจะไม่เพียงพอที่จะเริ่มต้นพฤติกรรมแสวงหาสุขภาพและยังคงรักษาไว้ได้น้อยกว่ามาก คนที่ตระหนักรถึงคุณค่าและจุดมุ่งหมายในชีวิตของตนเองจะมีแรงจูงใจมากขึ้นในการปฏิบัติพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและความเพียรพยายาม (Chew, Fernandez, & Shariff-Ghazali, 2018)

Hassan Sherine (2020) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันกับพฤติกรรมการดูแลเท้าผู้ป่วยเบาหวานในอียิปต์ พบร่วมกับการสร้างแรงจูงใจในการป้องกันทำนายพฤติกรรมการดูแลเท้า ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตน ($P = 0.015$), การรับรู้ความรุนแรงของโรค ($P = 0.013$) และความตั้งใจที่ดูแลเท้า ($P = 0.021$) ในทางตรงกันข้ามความตั้งใจที่ดูแลเท้า มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตน ในระดับที่สูงขึ้น และการรับรู้ความรุนแรงของโรค และการรับรู้อุปสรรคที่ต่ำกว่า (Hassan Sherine, 2020)

Yao และคณะ (2020) ได้ศึกษาผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 จำนวน 117 ราย แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยที่กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรม ข้อมูล, แรงจูงใจ, พฤติกรรม ตามทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันโรค ผลการศึกษา พบร่วมกับระดับน้ำตาลในเลือดและคะแนนภาวะซึมเศร้าของกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ความยืดหยุ่นทางจิตใจและคุณภาพชีวิตสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) (Yao, Zhang, Du, & Gao, 2020)

กรอบแนวคิดการวิจัยเชิงปริมาณและตัวแปรการศึกษา

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยเชิงปริมาณและตัวแปรการศึกษา

กรอบการวิจัย

Input	Process	Output
ศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดสำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี เชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก	การสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี เชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก	รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี เชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก
1. ศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	1. การยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 2. การยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 3. การประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	

ภาพ 2 แสดงกรอบการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

2. เพื่อสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

3. เพื่อประเมินผลรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก โดยกำหนดวิธีการวิจัยเป็น 3 ระยะต่อไปนี้

3.1 การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ดำเนินการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณพร้อมกัน ดังนี้

3.1.1 ส่วนที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

3.1.2 ส่วนที่ 2 ศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

3.2 การวิจัยระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

3.2.1 ส่วนที่ 1 การยกย่องรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

3.2.2 ส่วนที่ 2 การยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

3.3 การวิจัยระยะที่ 3 ประเมินผลรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ตาราง 1 แสดงสรุปวิธีการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและผลที่ได้จากการวิจัย

กระบวนการ การวิจัย	วิธีการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
ระยะที่ 1 ศึกษาสาเหตุ และปัจจัยที่มีผลต่อ ^{พฤติกรรมการควบคุม} ระดับน้ำตาลในเลือด ของผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ 2	การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative method): การสำรวจ	- สถิติเชิงพรรณนา - การวิเคราะห์การ ตัดสินใจ (Multiple Linear Regression)	ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือด ของผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ 2
	การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative method): การ สัมภาษณ์เชิงลึก (In- Depth Interview)	การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)	สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือด ของผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ 2
	การผสมผสาน	การผสานแบบ ฐานข้อมูลคู่ขนาน (The parallel databases variant)	สาเหตุและปัจจัยที่มีผล ต่อพฤติกรรมการ ควบคุมระดับน้ำตาลใน เลือดผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ 2
ระยะที่ 2 การสร้าง รูปแบบการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การควบคุมระดับ น้ำตาลในเลือด สำหรับ ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียง เศรษฐกิจภาค ตะวันออก	การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative method): การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)	การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)	ร่างรูปแบบการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การควบคุมระดับ น้ำตาลในเลือด สำหรับ ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียง เศรษฐกิจภาค ตะวันออก

ตาราง 1 (ต่อ)

กระบวนการ การวิจัย	วิธีการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
	การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative method)	สถิติเชิงพรรณนา	ยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก
ระยะที่ 3 ประเมินผลรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก	การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative method): การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental design)	แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental design) ชนิดศึกษาสองกลุ่ม วัดก่อนและหลังการทดลอง (Two-group pretest-posttest Design)	ผลรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การวิจัยระยะที่ 1

ศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง

การวิจัยในระยะนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed methodology research) แบบคู่ขนาน (Concurrent parallel design) และให้น้ำหนักความสำคัญของวิธีการวิจัยทั้งสองอย่างเท่าเทียมกันให้ช่วงระยะเวลาดำเนินการวิจัยในระยะเดียวกัน คำถາมการวิจัยจะมีลักษณะเอื้อให้ใช้เทคนิควิธีการทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ ข้อมูล

ในประเด็นเดียวกัน (นิทรา กิจธีรชุณิวัฒ์, 2555) เพื่อศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2

ส่วนที่ 1

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ศึกษา คือ ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่เข้าทะเบียนเป็นผู้ป่วยเบาหวานจำนวน 29,472 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ และมีระดับน้ำตาลในเลือด ระหว่าง 140-300 mg/dL ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีระยะเวลาป่วยเป็นโรคเบาหวานไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 350 คน

$$n = \frac{N Z_{\alpha/2}^2 \sigma^2}{e^2 (N-1) + Z_{\alpha/2}^2 \sigma^2}$$

โดย

n = ขนาดตัวอย่าง

N = ผู้ป่วยทั้งหมด (29,472 คน)

Z = ค่ามาตรฐานใต้โค้งปกติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดย $Z_{\alpha/2} = 1.96$

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ การศึกษารังนี้ผู้วิจัยกำหนดให้ความคลาดเคลื่อนของค่าเฉลี่ยที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างจากค่าเฉลี่ยของประชากร เท่ากับ .05

σ = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในโรงพยาบาลเก้าอี้ฯ จังหวัดนครสวรรค์ ของ (ทรรศนีย์ สิริวัฒนพรกุล และคณะ, 2550) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการควบคุมอาหาร ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดเท่ากับ 0.48

แทนค่าในสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{29,472 \times 1.96^2 \times 0.49^2}{0.05^2 \times (29,472-1) + 1.96^2 \times 0.49^2} \\
 n &= \frac{29,472 \times 3.84 \times 0.24}{(0.025 \times 29,471) + (3.84 \times 0.24)} \\
 n &= \frac{27,104.03}{74.60} \\
 n &= 364
 \end{aligned}$$

ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 จำนวนไม่น้อยกว่า 350 คน เพื่อป้องกันกลุ่มตัวอย่างสูญหายระหว่างการสำรวจ ผู้วิจัยหาแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยการปรับขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อลดปัญหาของการตอบกลับของแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ น้อยกว่าที่กำหนด หรือข้อมูลมีการสูญหาย (Missing data) เพื่อเป็นการลดอคติ(Information bias) (อรุณ จิรวัฒน์กุล, 2547) ผู้วิจัยมีการเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10 ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้น 400 คน

1.3 การสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการคัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistate random sampling) ในพื้นที่จังหวัดระยอง ประกอบด้วย 8 อำเภอ เป็นภาพรวมของพื้นที่ทั้งหมด ในชั้นแรกจะแบ่งพื้นที่ระดับอำเภอ ขั้นที่สองจะคัดเลือก 1 ตำบลจากแต่ละอำเภอ โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และชั้นสุดท้ายผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้ศึกษาคัดเลือกตัวอย่าง โดยทำการสุ่มแบบเป็นระบบ (Systematic random sampling) ด้วยการนำรายชื่อผู้ป่วยในทะเบียนผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 มาเรียงลำดับจากน้อยไปมาก จากนั้นหาช่วงของการเลือกตัวอย่าง โดยใช้สูตร $I = N/n$ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ได้ช่วงการสุ่ม เท่ากับ 84.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 กำหนดเป็น 84 จากนั้นจับฉลากหา Random start (R) ได้ค่า R เป็นประชากรตัวอย่างแรก จากนั้นเลือกข้ามไปครั้งละ 84 จนกระทั่งตัวอย่างครบ ดังนี้

อำเภอเมือง	มีผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน	11,553	คน	กลุ่มตัวอย่าง	157 คน
อำเภอแหลมงอบ	มีผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน	6,881	คน	กลุ่มตัวอย่าง	93 คน
อำเภอป่าบ兰	มีผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน	2,994	คน	กลุ่มตัวอย่าง	41 คน
อำเภอเมือง	มีผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน	2,320	คน	กลุ่มตัวอย่าง	31 คน
อำเภอเมือง	มีผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน	2,008	คน	กลุ่มตัวอย่าง	27 คน
อำเภอเมือง	มีผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน	1,542	คน	กลุ่มตัวอย่าง	21 คน
อำเภอเมือง	มีผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน	1,163	คน	กลุ่มตัวอย่าง	16 คน
อำเภอเมือง	มีผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน	1,011	คน	กลุ่มตัวอย่าง	14 คน

รวม มีผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 29,472 คน กลุ่มตัวอย่าง 400 คน

1.4 เกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัย (Inclusion criteria)

1.4.1 อายุ 35-59 ปี

1.4.2 อาศัยอยู่ในพื้นที่วิจัยอย่างน้อย 1 ปี

1.4.3 เป็นผู้ที่อ่านออกและเขียนภาษาไทยได้

1.4.4 ยินดีเข้าร่วมการวิจัย

1.5 เกณฑ์การคัดผู้เข้าร่วมวิจัยออก (Exclusion criteria)

1.5.1 ตั้งครรภ์

1.5.2 มีภาวะแทรกซ้อนรุนแรงเป็นอุปสรรคต่อการทำกิจกรรม เช่น ภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง หรือภาวะเลือดเป็นกรด

1.5.3 ออกจากพื้นที่วิจัย เขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง ขณะทำการวิจัย

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ที่ผู้จัดสร้างขึ้นตามแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 8 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ น้ำหนัก ส่วนสูง ระดับการศึกษา สถานภาพ การสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ย ประวัติการเป็นเบาหวาน ระยะเวลาการเป็นเบาหวาน ผลการตรวจระดับน้ำตาลในเลือด เป็นต้น เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบและเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด มีลักษณะเป็นแบบถูก ผิด ลักษณะ โดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 15 ข้อ เกณฑ์การประเมินผลความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบอิงเกณฑ์กำหนดระดับคะแนน ดังนี้ (Bloom, J Thomas Hastings, George F Madaus, & Thomas S Baldwin, 1971)

คะแนนร้อยละ	80-100	หมายถึงมีความรู้ระดับสูง
-------------	--------	--------------------------

คะแนนร้อยละ	60-79.99	หมายถึงมีความรู้ระดับปานกลาง
-------------	----------	------------------------------

คะแนนร้อยละ	0-59.99	หมายถึงมีความรู้ระดับต่ำ
-------------	---------	--------------------------

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต้านการป้องกันโรคเบาหวาน โดยสร้างคำตามแบบวัดทัศนคติของลิกเคอร์ต (Likert's scale) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เท็นด้วยอย่างยิ่ง เท็นด้วย ไม่แนใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก จำนวน 9 ข้อ ลักษณะคำตามมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนี้ (Likert, 1932)

เกณฑ์การให้คะแนน

เลือกตอบ (Positive statement)	ข้อความทางบวก ข้อความทางลบ (Negative statement)	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลความหมาย คะแนนสำหรับทัศนคติต้านการป้องกันโรคเบาหวาน ตามเกณฑ์การคำนวณตามแนวคิดของเบสท์ ดังนี้ (Best, 1997)

คะแนน 32-45	หมายถึง	มีทัศนคติระดับสูง
คะแนน 18-31	หมายถึง	มีทัศนคติระดับปานกลาง
คะแนน 5-17	หมายถึง	มีทัศนคติระดับต่ำ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวานชนิดที่ 2 โดยสร้างคำตามแบบวัดทัศนคติของลิกเคนท์ (Likert's scale) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ลักษณะคำถามมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนี้ (Likert, 1932)

เกณฑ์การให้คะแนน

เลือกตอบ (Positive statement)	ข้อความทางบวก ข้อความทางลบ (Negative statement)	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลความหมาย คะแนนสำหรับ การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ตามเกณฑ์การคำนวณตามแนวคิดของเบสท์ ดังนี้ (Best, 1997)

คะแนน 35-50	หมายถึง	มีการรับรู้ระดับสูง
คะแนน 20-34	หมายถึง	มีการรับรู้ระดับปานกลาง
คะแนน 5-19	หมายถึง	มีการรับรู้ระดับต่ำ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้ความเสี่ยงของการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน ชนิดที่ 2 โดยสร้างคำตามแบบวัดทัศนคติของลิเคอร์ต (Likert's scale) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก จำนวน 9 ข้อ ลักษณะคำตามมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนี้ (Likert, 1932)

เกณฑ์การให้คะแนน

เลือกตอบ

ข้อความทางบวก ข้อความทางลบ

(Positive statement) (Negative statement)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลความหมาย คะแนนสำหรับ การรับรู้ความเสี่ยงของการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ตามเกณฑ์การคำนวณตามแนวคิดของเบสท์ ดังนี้ (Best, 1997)

คะแนน 32-45 หมายถึง มีการรับรู้ระดับสูง

คะแนน 18-31 หมายถึง มีการรับรู้ระดับปานกลาง

คะแนน 5-17 หมายถึง มีการรับรู้ระดับต่ำ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด โดยสร้างคำตามแบบวัดทัศนคติของลิเคอร์ต (Likert's scale) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ไม่แน่ใจ น้อย น้อยที่สุด โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ ลักษณะคำตามมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนี้ (Likert, 1932)

เกณฑ์การให้คะแนน

เลือกตอบ

ข้อความทางบวก ข้อความทางลบ

(Positive statement) (Negative statement)

มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

การแปลความหมาย คบแคนสำหรับ การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือด ตามเกณฑ์การคำนวณตามแนวคิดของเบสท์ ดังนี้ (Best, 1997)

คบแคน 52-75	หมายถึง	การคาดหวังระดับสูง
คบแคน 28-51	หมายถึง	มีการคาดหวังระดับปานกลาง
คบแคน 5-27	หมายถึง	มีการคาดหวังระดับต่ำ

ตอนที่ 7 การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด โดยสร้างคำตามแบบวัดทัศนคติของลิกเคนร์ต (Likert's scale) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ จริงมากที่สุด จริงมาก ไม่แน่ใจ จริงน้อย จริงน้อยที่สุด โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก จำนวน 7 ข้อ ลักษณะคำตามปีทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนี้ (Likert, 1932)

เกณฑ์การให้คบแคน	ข้อความทางบวก ข้อความทางลบ	
	(Positive statement)	(Negative statement)
เลือกตอบ		
จริงมากที่สุด	5	1
จริงมาก	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

การแปลความหมาย คบแคนสำหรับ 7 การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ตามเกณฑ์การคำนวณตามแนวคิดของเบสท์ ดังนี้ (Best, 1997)

คบแคน 25-35	หมายถึง	มีการคาดหวังระดับสูง
คบแคน 15-24	หมายถึง	มีการคาดหวังระดับปานกลาง
คบแคน 5-14	หมายถึง	มีการคาดหวังระดับต่ำ

ตอนที่ 8 แบบสอบถามพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ 2 ประกอบด้วยข้อคำถามที่มีลักษณะทางบวกและทางลบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีค่า 5 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นานๆครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ โดย เกณฑ์การให้คบแคน คือ 5, 4, 3, 2 และ 1 ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ (Likert, 1932)

การแปลความหมาย คบแคนสำหรับ พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของ ผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ตามเกณฑ์การคำนวณตามแนวคิดของเบสท์ ดังนี้ (Best, 1997)

คะแนน 52-75	หมายถึงมีพฤติกรรมการระดับสูง
คะแนน 28-51	หมายถึงมีพฤติกรรมการระดับปานกลาง
คะแนน 5-27	หมายถึงมีพฤติกรรมการระดับต่ำ

3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ แบ่งเป็นตามประเภทของเครื่องมือที่ใช้กับข้อมูลได้ดังนี้

3.1 ความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้องของภาษา และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านสาระนักสุขจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และพิจารณาสำนวนภาษา ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence index: IOC) แบบสอบถามรายข้อ พบร่วมค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาตามระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ของข้อคำถามในแบบสอบถามทุกข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.6-1.0 ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป (พิสัน พองศรี, 2554)

3.2 ความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว ไปทดสอบกับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง (Try out) จำนวน 30 คนนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ ดังนี้

3.2.1 แบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่า KR-20 (Kuder Richardson) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถามตอนที่ 2 เท่ากับ 0.906 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณาความเชื่อถือได้ ควรจะมากกว่า 0.70 (พิสัน พองศรี, 2554)

3.2.2 แบบสอบถามตอนที่ 3-8 หาค่าสัมประสิทธิ์แอลfaของครอนบาก (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามตอนที่ 3-8 เท่ากับ 0.709, 0.770, 0.704, 0.838, 0.704 และ 0.721 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณาความเชื่อถือได้ ควรจะมากกว่า 0.70 (พิสัน พองศรี, 2554)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นเตรียมการ

4.1.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดยะ丫ง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขออนุญาตดำเนินการวิจัย และเก็บข้อมูลการวิจัย

4.1.2 เมื่อได้รับอนุญาตจากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดรายอง ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เพื่อขอเจงวัตถุประสมรายละเอียดการดำเนินการวิจัย และขอความร่วมมือในการทำวิจัย

4.2 ขั้นดำเนินการวิจัย

4.2.1 หลังจากได้รับอนุญาตให้เก็บข้อมูลและประสานงานกับหัวหน้าหน่วยเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยประสานงานเจ้าหน้าที่ประจำคลินิกโรคเบาหวานของโรงพยาบาล เพื่อขออนุญาตผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ตามคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่อาจจะเป็นอาสาสมัคร

4.2.2 ถ้าผู้ป่วยเบาหวานยินยอมที่จะมาเป็นอาสาสมัคร จึงนัดแนะวัน เวลา สถานที่ ที่อาสาสมัครสะดวก เพื่อการติดต่อกับผู้วิจัย

4.2.3 ผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูล ตามวัน เวลา สถานที่ ที่อาสาสมัครสะดวก

4.2.4 ผู้วิจัยแนะนำตัว อธิบายวัตถุประสงค์ในการทำการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามสอดคล้อง กลุ่มตัวอย่างจะได้รับการพิทักษ์สิทธิ์ และรักษาความลับ โดยให้ผู้ป่วยลงนามยินยอมในการให้ข้อมูลทุกราย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาทั้งหมดไปทำการวิเคราะห์โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐานทางสถิติ โดยมีการกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ(α) เท่ากับ 0.05 โดยใช้สถิติตั้งต่อไปนี้

5.1 สถิติเชิงพรรณนา

5.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติ ด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบียงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

5.2 สถิติเชิงอนุมานวิเคราะห์

5.2.1 วิเคราะห์อำนาจการนำพาพัฒนาการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 จาก ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติ ด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการ

437313811

NU iThesis 59031111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7

ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด โดยใช้การวิเคราะห์ตัดตอนพหุแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ส่วนที่ 2

การศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะฯ กิจกรรมตะวันออก

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้วางแผนการวิจัยเกี่ยวกับพื้นที่ศึกษา ประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก เป็นผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 จำนวน 45 คน

1.2 การคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

การคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักใช้วิธีการคัดเลือกแบบมีเกณฑ์กำหนด (Criterion sampling) เป็นการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักตามเกณฑ์บางอย่างที่ถูกกำหนดขึ้น

1.3 เกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัย (Inclusion criteria)

1.3.1 เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นเบาหวานชนิดที่ 2

1.3.2 มีอายุ 35-59 ปี

1.3.3 สามารถอ่านออกเขียนได้

1.3.4 ยินดีให้ความร่วมมือ จนกว่าจะเสร็จสิ้นการวิจัย

1.4 เกณฑ์การคัดผู้เข้าร่วมวิจัยออก (Exclusion criteria)

1.4.1 ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่อยู่ในระหว่างการตั้งครรภ์

1.4.2 ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่มีภาวะแทรกซ้อนรุนแรงเป็นอุปสรรคต่อการทำกิจกรรม เช่น ภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง หรือภาวะเลือดเป็นกรด

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวผู้วิจัย เป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญและเป็นผู้รวบรวมข้อมูล

2.2 เครื่องบันทึกเสียง เป็นอุปกรณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขณะทำการสัมภาษณ์

2.3 สมุดจดบันทึก

2.4 แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง โดยทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาเพื่อวิเคราะห์สกัดหาตัวอย่างคำถาม ตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ หลังจากนั้นจึงนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง และนำไปให้ผู้เขียนข้อมูลตรวจสอบข้อคำถาม

3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

หลังจากสร้างแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งมีโครงสร้าง แล้วทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งมีโครงสร้าง โดยการตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ร่างแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งมีโครงสร้างจากนั้นนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอข้อเสนอแนะและนำไปปรับปรุง

3.2 แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งมีโครงสร้าง ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับจำนวน 3 ท่าน เพื่อขอข้อชี้แนะในการปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3 นำแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งมีโครงสร้างที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำไปปรึกษาประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

3.4 ทำการทดสอบแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งมีโครงสร้าง โดยการทดลองสัมภาษณ์ในพื้นที่ ข้างเคียงที่ศึกษาในผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 15 คน โดยพิจารณาจากความมาเป็นไปได้ของการได้ข้อมูล ความเข้าใจเนื้อหา ความยากง่ายความถูกต้องของข้อคำถาม หรือข้อสนทนากฎि�ริยาสะท้อนกลับของผู้ให้ข้อมูลหลัก และระยะเวลาในการสัมภาษณ์ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลา 30-60 นาที

4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพราะข้อมูลที่ได้จะเป็นมุมมองส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลหลักเอง

4.1 สังหนึ้งสื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยนเรศวรถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง เพื่อขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

4.2 สังหนึ้งสื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง ถึงโรงพยาบาลเข้าชະเมາเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเข้าชະเมາ เพื่อขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูล และประสานนัดหมายกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักล่วงหน้าตามวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการวิจัย

4.3 ผู้วิจัยแนะนำตัวเอง สร้างสัมพันธภาพกับผู้ให้ข้อมูลหลัก กล่าวทักษะ สอบถามเรื่องทั่วไป อธิบายโครงกรamework วัตถุประสงค์การวิจัย และขอคำยินยอมการวิจัย ใช้เวลาประมาณ 15-30 นาที

4.4 อธิบายให้ผู้ให้ข้อมูลได้รับทราบ หากผู้ให้ข้อมูลหลักต้องการยุติในการให้ข้อมูล สามารถทำได้ตลอดเวลาในการให้สัมภาษณ์ และผู้วิจัยจะไม่ซักถามประเด็นการวิจัยต่อพร้อมกับยุติ การเก็บข้อมูลทันที โดยผู้ให้ข้อมูลหลักไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ จากโครงกรamework

4.5 อธิบายให้ผู้ให้ข้อมูลหลักได้รับทราบว่า ข้อมูลที่ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดจะไม่ถูกนำไปให้ผู้ใดทราบ และผู้วิจัยจะเป็นผู้เก็บไว้เพียงคนเดียว ทั้งนี้ เมื่อโครงการวิจัยสิ้นสุดข้อมูลทุกชนิดของผู้ให้ข้อมูลหลักจะถูกทำลายทิ้งทันที

4.6 ผู้วิจัยจะถามคำถามไปเรื่อยๆ หากผู้ให้ข้อมูลหลักไม่ต้องการตอบหรืออยากรักษาความลับ ก่อนสามารถทำให้ตกลอดเวลา

4.7 เมื่อสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเสร็จ ผู้วิจัยจะกล่าวคำขอบคุณ และหากมีความไม่สบายใจเกี่ยวกับข้อมูล สามารถแจ้งผู้วิจัยให้รับทราบได้ทันที

5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) เพื่อหาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็กผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยองการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยทำการถอดข้อความจากเทปบันทึกเสียงสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ (Verbatim) ออกมารูปแบบสนทนากัน (Transcribe) อ่านบทสนทนาร่วมกับการฟังเทปซ้ำ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และอ่านบทสนทนาซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อทำความเข้าใจ เพื่อทบทวนเหตุการณ์และเติม (Supply) ข้อมูลที่หายไป พร้อมทั้งอ่านบทสนทนาบรรยายต่อบรรยาย (line by line) และให้รหัสข้อมูล (Code units of data)

5.2 ผู้วิจัยจัดกลุ่มข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละราย และจัดกลุ่มข้อมูลตามรหัสข้อมูลโดยแยกข้อมูลที่มีรหัสคล้ายกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน พร้อมทั้งเลือกบทสนทนาที่มีรหัสข้อมูลนั้นออกไว้ตามกลุ่มข้อมูลเดียวกัน

5.3 ผู้วิจัยอ่านและทำความเข้าใจในความหมายที่เป็นไปได้ของบทสนทนาในแต่ละกลุ่มข้อมูล เพื่อทำการวิเคราะห์ทำความเขื่อมโยงและความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของข้อมูลในผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละราย พร้อมทั้งทำการตีความกลุ่มข้อมูลที่ได้ตามความเหมาะสม เพื่อสร้างหมวดหมู่ของข้อมูล

5.4 นำข้อมูลที่จัดเป็นหมวดหมู่ของผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละราย รวบรวมมาจัดทำ การสร้างหมวดหมู่ของข้อมูล (Developing categories) โดยเริ่มจากการแยกเป็นหมวดหมู่ข้อย่อย (Subcategories) หรือ หมวดหมู่ข้อมูลสำคัญ (Categories) และประเด็น (Theme) ที่ศึกษา

5.5 เขียนภาพโครงสร้างของข้อมูลที่จัดเป็นหมวดหมู่และประเด็น เพื่อสื่อข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (Interview guideline) ตามประเด็นหลัก (Theme) และประเด็นย่อย (Sub-Theme) ที่ค้นพบ เพื่อบรรยายการวิเคราะห์ข้อมูลให้เห็นภาพและสื่อสารผลการวิจัยที่ชัดเจนขึ้น

5.6 ผู้วิจัยทำการเขียนอธิบายความหมาย หมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้ ตามประเด็นหลัก และประเด็นย่อย โดยเลือกบทสนทนากองผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีความชัดเจน และสอดคล้องในการให้ความหมายหมวดหมู่ของข้อมูลมาสนับสนุนการเขียนอธิบาย

5.7 เขียนสรุปรายงานการวิจัย โดยอธิบายความเชื่อมโยง และความสัมพันธ์ของข้อมูล ที่ได้

5.8 การตรวจสอบการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data triangulation) (สุภารัตน์ จันทรานิช, 2552) คือ การพิสูจน์ว่าข้อมูลผู้ศึกษาที่วิจัยได้มานั้น ถูกต้อง หรือไม่ วิธีตรวจสอบ คือ การสอบแหล่งของข้อมูล แหล่งที่มาที่จะพิจารณาในการตรวจสอบ ได้แก่ แหล่งเวลา หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างเวลากันจะเหมือนกันหรือไม่ แหล่งสถานที่ หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างสถานที่กันจะเหมือนกันหรือไม่ และแหล่งบุคคล หมายถึง ถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนไป ข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่

6. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

6.1 การใช้กระบวนการที่เหมาะสม ใน การวิจัยครั้งนี้ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งมุ่ง ประเด็นหาข้อมูลเชิงลึกของแต่ละบุคคล เพื่อร่วบรวมข้อมูลที่ได้จะเป็นมุมมองส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลหลักเอง และการสัมภาษณ์จะดำเนินการพร้อมกับการสังเกตทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจในข้อมูล

6.2 การสร้างความคุ้นเคย กับบริบทของพื้นที่ก่อนเริ่มเก็บข้อมูล เพื่อให้เกิด ความคุ้นเคยและความไว้วางใจในการให้ข้อมูลของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยก่อนที่เริ่มเก็บข้อมูล ผู้วิจัย จะทำการลงสำรวจพื้นที่และทำความคุ้นเคยกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักก่อนทำการเก็บข้อมูลจริง

6.3 การตรวจสอบแบบสามเส้า โดยใช้วิธีดังต่อไปนี้ ใช้ผู้ให้ข้อมูลและพื้นที่ที่หลากหลายการใช้เทคนิคถามคำถามช้า การสะท้อนข้อสังเกต ข้อคิดเห็น การวิเคราะห์กรณีศึกษาทั้งทางบวกและลบ และการตรวจสอบจากข้อค้นพบหรือผลการวิจัยที่ผ่านมาจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาทำการตรวจสอบแบบสามเส้า ดังนี้

6.3.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล เพื่อพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามาถูกต้อง หรือไม่ โดยกำหนดให้ตรวจสอบข้อมูล 3 แหล่งที่มา ได้แก่ เวลา สถานที่และบุคคล การตรวจสอบแหล่งเวลาโดยสอบถามความเหตุการณ์ในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน และช่วงเวลาต่างกัน เพื่อให้ทราบว่าข้อมูลที่ได้รับในช่วงเวลาต่างๆ นั้นเหมือนกันหรือไม่ รวมทั้งการตรวจสอบสถานที่ บุคคล โดยการสอบถามข้อมูลจากหลายพื้นที่ และหลายคน

6.3.2 การตรวจสอบแบบสามเส้าด้านวิธีร่วบรวมข้อมูล เพื่อการตรวจสอบว่าการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ กัน รวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน โดยในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเชื่อมโยงผลการวิจัยระยะที่ 1 ส่วนที่ 1 ควบคู่กับการค้นคว้าและทบทวนจากเอกสารรายงานต่างๆ และเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือมากขึ้น ได้กำหนดการซักถามผู้ให้

ข้อมูลหลังจากสรุปผลการวิจัย เพื่อให้แน่ใจว่าข้อสรุปนั้น เที่ยงตรงตามความเป็นจริงหรือไม่ หลังจากนั้นจึงแก้ไขเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อไป

6.3.3 การถ่ายโอนผลการวิจัย เป็นการอ้างอิงผลการวิจัยไปยังสถานที่อื่นที่มีคล้ายคลึงกันเปรียบเสมือนกับความตรงภายนอก ในงานวิจัยเชิงปริมาณ ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักหลากหลายพื้นที่ที่มีลักษณะครอบคลุมตามทฤษฎี รวมถึงผลการวิจัยในระยะที่ 1 ส่วนที่ 1 เพื่อเข้าใจบริบทของเรื่องที่ศึกษา อธิบายปรากฏการณ์อย่างละเอียดด้วยคำตามที่สะท้อนเปรียบเทียบและความครอบคลุมทุกๆ ด้าน เพื่อสามารถสรุปค่าตอบและสร้างแนวทางอย่างชัดเจน

6.3.4 การพึงพาเกณฑ์ เป็นการใช้วิธีการหลาย ๆ วิธีในการตรวจสอบข้อมูล เปรียบเสมือนกับความตรงเชิงโครงสร้าง และความเข้มข้นในงานวิจัยเชิงปริมาณ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดการใช้วิธีการหลาย ๆ วิธีที่คล้องกันและการอธิบายรายละเอียดของวิธีวิทยาอย่างละเอียดลึกซึ้ง เพื่อให้สามารถทำวิจัยขึ้นได้

6.3.5 การยืนยันผลการวิจัย เป็นความสามารถในการยืนยันผลที่เกิดจากข้อมูล ต่างๆ โดยการยืนยันผลต่างกันล่าวเป็นผลที่เกิดจากประสบการณ์และความคิดของผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเกณฑ์

ส่วนที่ 3

การผสมผสานชุดของข้อมูล (Mixing the datasets)

การผสมผสานชุดของข้อมูล ระหว่างข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative data) เพื่อตอบปัญหาการวิจัย ผู้วิจัยใช้การรวมข้อมูล (Embed the data) (John W. Creswell & Vicki L. Plano Clark, 2011) สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทำการสอดคล้องข้อมูลระหว่างข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อเติมเต็มและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น การสอดคล้องข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ(Comparing and contrasting analysis) เพื่อรับความคล้ายและความต่างของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ และหาข้อสรุปรวมกัน เพื่อให้เกิดข้อสรุปเพียงหนึ่งเดียวอย่างสมเหตุสมผล (สมพงษ์ จิตรดับบ และสุรศักดิ์ เก้าอี้น, 2556) จากการวิจัยระยะที่ 1 ทำให้ทราบสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 จากนั้นจึงนำข้อมูลเข้าสู่การวิจัยระยะที่ 2

การวิจัยระยะที่ 2

การสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การวิจัยในระยะนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed methodology research) แบบขั้นตอนเชิงสำรวจ (Exploration sequential design) เพื่อการสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งนำผลการวิจัยจากระยะที่ 1 มาใช้ในส่วนที่ 1 การยกย่องรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (การวิจัยเชิงคุณภาพ) โดยจัดการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) และนำผลการวิจัยไปใช้ในส่วนที่ 2 การยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (การวิจัยเชิงปริมาณ) โดยใช้แบบสอบถามตรวจสอบรูปแบบในด้านบริบท (Context evaluation: C) ด้านปัจจัยป้อน (Input evaluation: I) ด้านกระบวนการ (Process evaluation: P) และด้านผลผลิต (Product evaluation: P) เพื่อยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก และสามารถนำผลไปใช้ต่อในวงกว้างต่อไป ซึ่งจะนำผลการวิจัยจากระยะที่ 2 ไปใช้ในระยะที่ 3 ประกอบด้วย 2 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1

การยกย่องรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

1.1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1.1.1 บุคลากรทางการแพทย์ จำนวน 8 คน

1.1.2 ผู้นำชุมชน จำนวน 8 คน

1.1.3 ผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 8 คน

1.2 การคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

การคัดเลือกกลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลหลัก ใช้วิธีคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเอกพันธ์(Homogeneous sampling) เป็นการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีภูมิหลังหรือประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน มีวัตถุประสงค์ของการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มย่อยที่มีลักษณะเฉพาะในเชิงลึก (Miles & Huberman, 1994)

1.3 เกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัย (Inclusion criteria)

1.3.1 อายุ 35-59 ปี

1.3.2 ยินดีให้ข้อมูล

1.4 เกณฑ์การคัดผู้เข้าร่วมวิจัยออก (Exclusion criteria)

1.4.1 เจ็บป่วยกะทันหัน

1.4.2 ออกจากพื้นที่วิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องบันทึกเสียง

2.2 ผู้วิจัย (Researcher) เป็นเครื่องมือในการวิจัย ต้องเตรียมความพร้อมด้านองค์ความรู้ทั้งทางด้านระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 เพื่อดำเนินการวิจัยให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพที่จะส่งผลให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องน่าเชื่อถือ

2.3 แนวทางการสนทนากลุ่ม เป็นคำตามที่ผู้วิจัยใช้จุดประเด็นในการสนทนนำ ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เริ่มคำถามแรกเป็นการแสดงความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด จากนั้นเป็นคำตามที่ติงกลุ่มให้เข้าใกล้ตัวผู้ร่วมสนทนาริชี่แนวทางดังกล่าวไม่ใช่เป็นตัวกำหนดการสนทนาว่าต้องมีประเด็นเท่าที่กำหนดเท่านั้นในขณะดำเนินการอาจมีประเด็นใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในวงสนทนา จากการจับประเด็นของผู้วิจัยจะปรับแนวทางการสนทนาไปเรื่อยๆ ตลอดการเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แน่นและลุ่มลึกขึ้น

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ร่างแนวทางในการสนทนากลุ่ม จากนั้นนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอข้อเสนอแนะและปรับปรุง

3.2 นำแนวทางการสนทนากลุ่ม ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับ จำนวน 3 คน เพื่อขอข้อชี้แนะในการปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3 นำแนวทางการสนทนากลุ่ม ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากนั้นนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกรอบ

3.4 ทำการทดสอบแนวทางการสนทนากลุ่ม โดยการทดลองสนทนากลุ่มในพื้นที่ ข้างเคียงที่ศึกษาในผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 10 คน โดยพิจารณาจากความเป็นไปได้ ของการได้ข้อมูล ความเข้าใจเนื้อหา ความยากง่าย ความกำกวມของคำตามหรือข้อสนทนา ปฏิกริยาสะท้อนกลับของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และระยะเวลาในการสนทนาสำหรับการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้ไม่เกิน 90 นาที

3.5 นำแนวทางการสนทนากลุ่มที่นำไปทดสอบมาปรับปรุงและเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำและความเห็นชอบเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขั้นเตรียมการ

4.1.1 ศึกษาสภาพปัจจุหาและองค์ประกอบของรูปแบบจากการค้นคว้าเอกสารต่างๆ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1.2 ยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพัฒนาระบบคุณภาพด้านภาษาอังกฤษในสื่อสื่อสารองค์กร ผู้เขียนได้รับการฝึกอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ด้วยผลการวิจัยจากรายงานที่ 1 จัดองค์ประกอบ และรายละเอียดของรูปแบบตามสมมติฐาน

4.1.3 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยองเพื่อขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลและประสานงานนัดหมาย ล่วงหน้า ตามวันเวลา และสถานที่ที่จะทำการวิจัย

4.1.4 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ระยองถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลและประสานงานนัดหมาย ล่วงหน้า ตามวันเวลา และสถานที่ที่จะทำการวิจัย

4.1.5 จัดทำแนวทางการสนทนากลุ่ม เป็นคำาที่ผู้วิจัยใช้จุดประกายในการสนทนา เป็นคำาที่เปิดที่แสดงความคิดเห็นต่อประกายในการพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยน พัฒนาระบบคุณภาพด้านภาษาอังกฤษในสื่อสื่อสารองค์กร ผู้เชี่ยวชาญในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

4.2 ขั้นดำเนินการสนทนากลุ่ม

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสนทนา ผู้ช่วยนักวิจัยทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการสนทนา ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมาพบกันเริ่มตัวยการทางความรู้รักกันให้ทุกคนได้ฟ้อนคลายและรู้สึกคุ้นเคยกันพอสมควรจากนั้นผู้วิจัยเริ่มดำเนินการสนทนา โดยดำเนินการสนทนากลุ่มในบุคลากรทางการแพทย์ ผู้นำชุมชน และผู้ป่วยเบาหวาน ผู้วิจัยใช้แจงวัตถุประสงค์ของการสนทนา การรักษาความลับ การนำข้อมูลไปใช้ ขอให้ทุกคนพูดได้โดยไม่กังวลเรื่องถูกผิด และขออนุญาตให้ผู้ช่วยนักวิจัยบันทึกเทปการสนทนา หลังจากนั้นผู้วิจัยก็จุดประกายในการสนทนาตามแนวทางการสนทนา ผู้ดำเนินการจะอยู่บ้านต่างๆ ที่ปราฏแล้วพยายามให้ผู้ร่วมสนทนาได้ร่วมแลกเปลี่ยน ข้อคิดเห็นในทุกประกายเดินให้มากที่สุด โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการทำแผนที่ความคิด (Mind mapping) และเทคนิคการใช้คำสำคัญ (Key word) เพื่อกำหนดองค์ประกอบภายในรูปแบบรวมทั้งลักษณะ ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบ อาจจะปรับปรุงรูปแบบใหม่โดยการตัดองค์ประกอบหรือตัวแปรที่พบว่าไม่มีอิทธิพลหรือมีความสำคัญน้อยออกจากรูปแบบ ซึ่งจะทำให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นแล้วนำข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข ซึ่งการสนทนาจะครั้งนี้ใช้เวลาประมาณ 90 นาที

4.3 ขั้นดำเนินการสนทนากลุ่ม

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเรียบเรียงเนื้อหา พร้อมทั้งจดบันทึกลงสมุดจดบันทึก ตลอด การสนทนากลุ่ม เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยการสร้างร่างรูปแบบ ปรับปรุงรูปแบบตามคำแนะนำ และสรุปร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

6. การตรวจสอบความเชื่อถือของข้อมูล

6.1 การใช้กระบวนการที่เหมาะสม ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การสนทนากลุ่ม เป็นวิธีการวิจัย ที่เหมาะสม สามารถสักดิประสบการณ์ปัญหาและอุปสรรคจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักได้อย่างละเอียด ช่วยให้เกิดประเด็นความคิดที่หลากหลาย มีความเป็นปัจจุบัน ผู้ให้ข้อมูลหลักสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระและก่อให้เกิดฉันทามติ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม และระหว่างดำเนินการจะพยายามกระตุนให้ผู้ให้ข้อมูลหลักแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียมกัน

6.2 การสร้างความคุ้นเคย กับบริบทของพื้นที่ก่อนเริ่มเก็บข้อมูล เพื่อให้เกิด ความคุ้นเคยและความไว้วางใจในการให้ข้อมูลของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยก่อนที่เริ่มเก็บข้อมูลผู้วิจัย จะทำการลงสำรวจพื้นที่และทำความคุ้นเคยกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักก่อนทำการเก็บข้อมูลจริง

6.3 การตรวจสอบแบบสามเส้า โดยใช้วิธีดังต่อไปนี้ ใช้ผู้ให้ข้อมูลและพื้นที่ที่ หลากหลายการใช้เทคนิคถามคำถามช้า การสะท้อนข้อสังเกต ข้อคิดเห็น การวิเคราะห์กรณีศึกษาทั้งทางบวกและลบ และการตรวจสอบจากข้อค้นพบหรือผลการวิจัยที่ผ่านมาจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาทำการตรวจสอบแบบสามเส้า ดังนี้

6.3.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล เพื่อพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มาถูกต้อง หรือไม่ โดยกำหนดให้ตรวจสอบข้อมูล 3 แหล่งที่มา ได้แก่ เวลา สถานที่ และบุคคล การตรวจสอบ แหล่งเวลาโดยสอบถามเหตุการณ์ในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน และช่วงเวลาต่างกัน เพื่อให้ทราบว่าข้อมูลที่ได้รับในช่วงเวลาต่างๆ นั้นเหมือนกันหรือไม่ รวมทั้งการตรวจสอบสถานที่ บุคคล โดยการสอบถาม ข้อมูลจากหลายพื้นที่ และหลายคน

6.3.2 การตรวจสอบแบบสามเส้าด้านผู้วิจัย เพื่อตรวจสอบว่าผู้วิจัยแต่ละคนจะได้ ข้อมูลต่างกันอย่างไร ใน การวิจัยครั้งนี้ นอกจากผู้วิจัยแล้วได้กำหนดผู้ช่วยนักวิจัยในการเก็บรวบรวม ข้อมูล ซึ่งผู้ช่วยนักวิจัยจะได้รับการฝึกเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยก่อนออกเก็บข้อมูลจริง ด้วยเหตุผลของการใช้ผู้ช่วยนักวิจัยเนื่องจากต้องการความหลากหลายในการเก็บข้อมูลจากการใช้ผู้วิจัยคนเดียว เพื่อ สร้างความแนใจได้ดีกว่านักวิจัยคนเดียว

6.3.3 การตรวจสอบแบบสามเส้าด้านทฤษฎี เพื่อตรวจสอบว่า ผู้วิจัยสามารถใช้แนวคิดทฤษฎีตีความข้อมูลที่แตกต่างกันได้มากน้อยเพียงใด โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้สมมัติฐานทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ผลตามต้องการ หลังจากที่ได้ข้อมูลแล้วจะลงทะเบียนมือตีความสร้างข้อสรุปเหตุการณ์แต่ละอย่าง และทำการตรวจสอบสามเส้าทางทฤษฎีต่างๆ ที่ปรากฏเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องต่อไป

6.3.4 การตรวจสอบแบบสามเส้าด้านวิธีรวมข้อมูล เพื่อการตรวจสอบว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ กัน รวมรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน โดยในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บข้อมูลทั้งการสนทนากลุ่มเชื่อมโยงผลการวิจัยระยะที่ 1 ควบคู่กับการค้นคว้าและทบทวนจากเอกสารรายงานต่างๆ และเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือมากขึ้นได้กำหนดการซักถามผู้ให้ข้อมูลหลังจากสรุปผลการวิจัย เพื่อให้แน่ใจว่าข้อสรุปนั้นเที่ยงตรงตามความเป็นจริงหรือไม่ หลังจากนั้นจึงแก้ไขเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อไป

6.3.5 การถ่ายโอนผลการวิจัย เป็นการอ้างอิงผลการวิจัยไปยังสถานที่อื่นที่มีคล้ายคลึงกันเปรียบเสมือนกับความตrongภายนอก (External validity) ในงานวิจัยเชิงปริมาณ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลายๆ กลุ่มที่มีลักษณะครอบคลุมตามแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเข้าใจบริบทของเรื่องที่ศึกษาอธิบายปรากฏการณ์อย่างละเอียดด้วยคำถามที่สะท้อนเปรียบเทียบและความครอบคลุมทุกๆ ด้าน เพื่อสามารถสรุปคำตอบและสร้างแนวทางอย่างชัดเจน

6.3.6 การพัฒนาเกณฑ์เป็นการใช้วิธีการหารายๆ วิธีในการตรวจสอบข้อมูล เปรียบเสมือนกับความตrongเชิงโครงสร้างและความเชื่อมั่นในงานวิจัยเชิงปริมาณ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดการใช้วิธีการหารายๆ วิธีที่คล้องกันและการอธิบายรายละเอียดของวิธีวิทยาอย่างละเอียดลึกซึ้ง เพื่อให้สามารถทำวิจัยขึ้นได้

6.3.7 การยืนยันผลการวิจัย เป็นความสามารถในการยืนยันผลที่เกิดจากข้อมูลต่างๆ โดยการยืนยันผลตั้งกล่าวเป็นผลที่เกิดจากประสบการณ์และความคิดของผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเกณฑ์

ส่วนที่ 2

การยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ศึกษา คือ บุคลากรทางการแพทย์ จำนวน 8 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 8 คน และผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 8 คน รวมทั้งหมด 24 คน

1.2 การสุ่มตัวอย่าง ใช้เก็บข้อมูลจากหน่วยตัวอย่างทุกหน่วยในขอบเขตประชากรที่ศึกษา ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทุกคนในการวิจัยระยะที่ 2 ส่วนที่ 1 จำนวน 24 คน

1.3 เกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัย (Inclusion criteria)

1.3.1 อายุ 35-59 ปี

1.3.2 ยินดีให้ข้อมูล

1.4 เกณฑ์การคัดผู้เข้าร่วมวิจัยออก (Exclusion criteria)

1.4.1 เจ็บป่วยกะทันหัน

1.4.2 อกจากพื้นที่วิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง คือ แบบสอบถามตามตรวจสอบร่างรูปแบบ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะฯ กิจภาคตะวันออก ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง และรายได้เฉลี่ย

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะฯ กิจภาคตะวันออก ประกอบด้วย ด้านบริบท (Context evaluation: C) ด้านปัจจัยป้อน (Input evaluation: I) ด้านกระบวนการ (Process evaluation: P) และ ด้านผลผลิต (Product evaluation: P) จำนวน 9 ข้อ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้วิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะฯ กิจภาคตะวันออก โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ทำการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น โดยศึกษารายละเอียดจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 กำหนดขอบเขตและโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตรวจสอบร่างรูปแบบ

3.3 สร้างข้อคำถามในแบบสอบถามโดยพิจารณาจาก CIPP Model ตามแนวคิด ของ Stufflebeam 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context evaluation: C) ด้านปัจจัยป้อน (Input

evaluation: I) ด้านกระบวนการ (Process evaluation: P) และด้านผลผลิต (Product evaluation: P) (Stufflebeam, 2007)

3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้องของภาษา และปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำ

3.5 การตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content validity) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และพิจารณาจำนวนภาษา ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยคำนึงค่าตัวชนิดความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาตามระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (Index of item-objective congruence: IOC) จำนวน 3 คนพบว่า ค่าตัวชนิดความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาตามระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (Index of item-objective congruence: IOC) ของข้อคำถามในแบบสอบถามทุกข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0 ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ เกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมของค่าตัวชนิดความสอดคล้องของข้อคำถามรายข้อ ให้มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3.6 การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้จากการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรทางการแพทย์ จำนวน 10 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 10 คน และผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 10 คน รวมทั้งหมด 30 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.824 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณาความเชื่อถือได้ ควรจะมากกว่า 0.70

3.7 จัดทำแบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยเรศวรถึงสำนักงานมูลนิธิสุขจังหวัดระยอง เพื่อขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทุกคนในการวิจัยระยะที่ 2 ขั้นตอนที่ 1 จำนวน 24 คน

4.3 หลังจากที่ได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง และสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะทางประชาราษฎร์ ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง และรายได้เฉลี่ย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

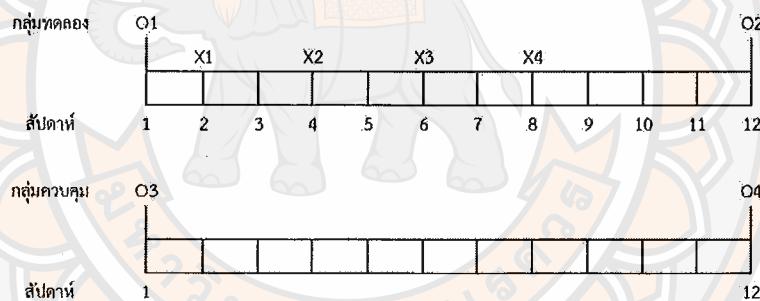

5.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะฯ ภาคตะวันออก ประกอบด้วย 4 ด้าน คือด้านบริบท (Context evaluation: C) ด้านปัจจัยปัจจุบัน (Input evaluation: I) ด้านกระบวนการ (Process evaluation: P) และด้านผลผลิต (Product evaluation: P) โดยใช้สติ๊กเกอร์ประเมิน ได้แก่ คำแนะนำ คำแนะนำ คำแนะนำ และส่วนประเมินมาตรฐาน

การวิจัยระยะที่ 3

การประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะฯ ภาคตะวันออก

การวิจัยระยะนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental research) ชนิดศึกษาสอง กลุ่มวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (Two group, pretest-posttest design) เพื่อทดลองใช้และประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะฯ ภาคตะวันออก รายละเอียดดังแบบแผนการทดลอง

ภาพ 3 แสดงแบบแผนการทดลอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการศึกษา

O1 หมายถึง การวัดประสิทธิผลของรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนทดลองในกลุ่มทดลอง

O2 หมายถึง การวัดประสิทธิผลของรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนทดลองในกลุ่มควบคุม

O3 หมายถึง การวัดประสิทธิผลของรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนทดลองในกลุ่มควบคุม

O4 หมายถึง การวัดประสิทธิผลของรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนทดลองในกลุ่มควบคุม

1.3 การสุ่มการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

1.3.1 กลุ่มทดลอง คือ ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยทับม่อน อำเภอเขาชaze เมือง จังหวัดระยอง จำนวน 35 คน

1.3.2 กลุ่มควบคุม คือ ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 หมู่ที่ 7 ตำบลน้ำเป็น อำเภอเขาชaze เมือง จังหวัดระยอง จำนวน 35 คน

1.4 เกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัย (Inclusion criteria)

1.4.1 เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นเบาหวานชนิดที่ 2

1.4.2 อายุ 35-59 ปี

1.4.3 สามารถอ่านออกเขียนได้

1.4.4 ยินดีให้ความร่วมมือ จนกว่าจะเสร็จสิ้นการวิจัย

1.5 เกณฑ์การคัดผู้เข้าร่วมวิจัยออก (Exclusion criteria)

1.5.1 ตั้งครรภ์

1.5.2 มีภาวะแทรกซ้อนรุนแรงเป็นอุปสรรคต่อการทำกิจกรรม เช่น ภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง หรือภาวะเลือดเป็นกรด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

2.1. รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

2.2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง คือ แบบสอบถาม รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดสำหรับผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จากการวิจัยในระยะที่ 1

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขั้นเตรียมการ

3.1.1 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยเรศวรถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง เพื่อขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.2 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ระยะถึงสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเขาชaze และโรงพยาบาลเขาชaze เฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา เพื่อขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่

3.1.3 ติดต่อประสานงานกับโรงพยาบาลเขาชaze เฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา แจ้งวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีดำเนินการ ระยะเวลา และแผนการดำเนินกิจกรรม แก่ผู้อำนวยการ

โรงพยาบาลเข้าเช่าเมืองพะเกียวรติ ๘๐ พรรษา เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ เพื่อขอความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม และเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ขั้นดำเนินการ

หลักจากได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยอธิบายอย่างละเอียดกับกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล สิทธิของกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิจัยดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะทางประชาราษฎร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

4.2 การเปรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้สถิติ Independent t-test

4.3 การเปรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้สถิติ Paired t-test

4.4 การเปรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับ

น้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก โดยใช้สถิติ Paired t-test

4.5 การเปรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก โดยใช้สถิติ Independent t-test

จริยธรรมการวิจัย

การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมวิจัย ยึดหลักการเคารพในสิทธิ์ของผู้เข้าร่วมวิจัย ตั้งแต่ เริ่มกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล จนกระทั่งการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำเสนอโครงการวิจัยต่อกomite กรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เมื่อได้รับการพิจารณาแล้วจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นตอนก่อนการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยแจ้งให้ทราบวัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย และชี้แจงขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยข้อมูลที่ได้รับมาจะเก็บเป็นความลับ ไม่เปิดเผยเป็นรายบุคคลแจ้งสิทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการ คือ สามารถออกจาก การวิจัยได้ หรือหยุดการสัมภาษณ์ได้ตลอดเวลา

3. การวิเคราะห์ และการนำเสนอข้อมูล หรือพิมพ์เผยแพร่จะกระทำในภาพรวม ปกปิดชื่อจริง เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบใดๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล และผู้ตอบแบบสอบถาม พร้อมกันนี้ให้ผู้วิจัยตัดสินใจในการเข้าร่วมวิจัย เมื่อผู้ให้ข้อมูลยินดีเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะได้ลงชื่อเข้าร่วมวิจัย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูล

4. ผู้วิจัยขออนุญาตบันทึกเสียงการสนทนากันนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ เพื่อสนทนากันโดยการนัดหมายตามความสะดวกของผู้ให้ข้อมูล ไม่รบกวนชีวิตประจำวันระหว่างการสนทนา

5. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะไม่นำไปทำประโยชน์อื่น นอกเหนือจากการวัดถูกประสงค์ที่ได้แจ้งให้ทราบก่อนการวิจัย จัดเก็บเป็นความลับ ผู้ยื่นไม่สามารถเข้าถึงได้

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods research) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาศึกษาปัจจัยที่มีผล และสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง 2) เพื่อสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง และ 3) เพื่อประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ผลการวิจัยนำเสนอตามลำดับขั้นตอนของวิธีการดำเนินการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่มีผล และสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ดำเนินการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณไปพร้อมกัน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ส่วนที่ 2 การศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

2. การวิจัยระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ส่วนที่ 1 การยกย่องรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ส่วนที่ 2 การยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

3. การวิจัยระยะที่ 3 ประเมินผลรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ผลการวิจัยระยะที่ 1

การศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การวิจัยระยะนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed method research design) แบบคู่ขนาน(Concurrent parallel design) เพื่อศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งจะนำผลการวิจัยจากการระยะที่ 1 ไปใช้ในระยะที่ 2 ต่อไป ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การวิจัยส่วนนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative research) เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) โดยผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลคุณลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.25 มีอายุระหว่าง 51-55 ปี มากที่สุด ร้อยละ 29.75 รองลงมาอายุมากกว่า 56 ปี ร้อยละ 25.50 และน้อยที่สุด อายุน้อยกว่า 35 ปี ร้อยละ 4.25 อายุต่ำสุด 35 ปี อายุสูงสุด 59 ปี และอายุเฉลี่ย 50.02 ปี มีสถานภาพคู่มากที่สุด ร้อยละ 68.75 รองลงมา คือ สถานภาพโสด ร้อยละ 26.50 และน้อยที่สุด คือ สถานภาพหย่าร้าง ร้อยละ 1.00 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ร้อยละ 42.75 รองลงมา คือ ระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 29.25 และน้อยที่สุด คือ ระดับการศึกษาอนุปริญญา/เทียบเท่า ร้อยละ 1.75 ประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด ร้อยละ 40.30 รองลงมา คือ ประกอบอาชีพงานบ้าน ร้อยละ 31.80 และน้อยที่สุด คือ เกษตรกรรม และค้าขาย ร้อยละ 5.00 มีรายได้เฉลี่ย 5,001-10,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 44.25 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ย 10,001-15,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 38.75 และน้อยที่สุด มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่า 5,000 ต่อเดือน ร้อยละ 0.25 รายได้เฉลี่ยต่ำสุด 4,800 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยสูงสุด 36,000 บาทต่อเดือน และรายได้เฉลี่ย 12,212.16 บาทต่อเดือน มีน้ำหนัก 61-70 กิโลกรัม มากที่สุด ร้อยละ 30.75 รองลงมา มีน้ำหนัก 51-60 กิโลกรัม ร้อยละ 29.75 และน้อยที่สุด มีน้ำหนักมากกว่า 80 กิโลกรัม ร้อยละ 9.00 มีส่วนสูง 151-160 เซนติเมตร มากที่สุด ร้อยละ 46.00 รองลงมา มีส่วนสูง 141-150 เซนติเมตร ร้อยละ 25.50 และน้อยที่สุด มีส่วนสูง น้อยกว่า 140 เซนติเมตร ร้อยละ 1.25 มีค่าดัชนีมวลกาย 25 - 29.90 กก./ม.² (อ้วน/โรคอ้วนระดับ 2) มากที่สุด

ร้อยละ 33.00 รองลงมา มีค่าดัชนีมวลกาย 18.50 - 22.90 กก./ม.² (ปกติ/สุขภาพดี) ร้อยละ 28.50 และน้อยที่สุด มีค่าดัชนีมวลกาย น้อยกว่า 18.50 กก./ม.² (น้ำหนักน้อย/ผอม) ร้อยละ 4.25 มีระยะเวลาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน 1-5 ปี มากที่สุด ร้อยละ 43.75 รองลงมา มีระยะเวลาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน 6-10 ปี ร้อยละ 39.00 และน้อยที่สุด มีระยะเวลาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน น้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 5.50 ปู ย่า ป่วยด้วยโรคเบาหวาน มากที่สุด ร้อยละ 43.00 รองลงมา มี ป่วยด้วยโรคเบาหวาน ร้อยละ 38.00 และน้อยที่สุด พี่ ป่วยด้วยโรคเบาหวาน ร้อยละ 33.25 ใช้สิทธิ์ประกันสุขภาพถ้วนหน้า มากที่สุด ร้อยละ 87.00 รองลงมา ใช้สิทธิ์ประกันสังคม ร้อยละ 10.25 และน้อยที่สุด ใช้สิทธิ์เบิกได้ ร้อยละ 2.75 กลุ่มตัวอย่างดูแลและพามาพบแพทย์ตัวเอง มากที่สุด ร้อยละ 73.50 รองลงมา ได้รับการดูแลและพามาพบแพทย์โดยคู่สมรส ร้อยละ 13.50 และน้อยที่สุด คือ ได้รับการดูแลและพามาพบแพทย์โดยเพื่อนบ้าน ร้อยละ 2.50 มาตรวจนัดบางครั้งมากที่สุด ร้อยละ 93.50 รองลงมา คือ มาตรวจนัดทุกครั้ง ร้อยละ 3.75 และน้อยที่สุด ไม่เคยมาตรวจนัด ร้อยละ 2.75 ใช้บริการรักษาโรคเบาหวานจากโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป มากที่สุด ร้อยละ 58.25 รองลงมา คือ ใช้บริการรักษาโรคเบาหวานจากโรงพยาบาลชุมชน และน้อยที่สุด คือ ใช้บริการรักษาโรคเบาหวานจากโรงพยาบาลเอกชน ร้อยละ 1.25 ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคุณลักษณะทางประชากร ($n=400$)

	คุณลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		139	34.75
หญิง		261	65.25
อายุ			
น้อยกว่า 35 ปี		17	4.25
36-40 ปี		30	7.50
41-45 ปี		51	12.75
46-50 ปี		81	20.25
51-55 ปี		119	29.75
มากกว่า 56 ปี		102	25.50

(Mean = 50.02 ± 6.63, Median = 51, Min = 35, Max = 59)

ตาราง 2 (ต่อ)

คุณลักษณะทางปราชาก	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
โสด	106	26.50
คู่	275	68.75
แยกกันอยู่	9	2.25
หม้าย	6	1.50
หayerกาง	4	1.00
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	9	2.25
ประถมศึกษา	117	29.25
มัธยมศึกษาตอนต้น	171	42.75
มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า	79	19.75
อนุปริญญา/เทียบเท่า	7	1.75
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	17	4.25
อาชีพ		
รับราชการ	72	18.00
งานบ้าน	127	31.80
รับจ้าง	160	40.30
เกษตรกรรม	20	5.00
ค้าขาย	20	5.00
รายได้เฉลี่ย		
น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	1	0.25
5,001-10,000 บาทต่อเดือน	177	44.25
10,001-15,000 บาทต่อเดือน	155	38.75
15,001-20,000 บาทต่อเดือน	40	10.00
20,001-25,000 บาทต่อเดือน	13	3.25
25,001-30,000 บาทต่อเดือน	10	2.50
มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน	4	1.00
(Mean = 12,212.16 ± 5,103.47, Min = 4,800, Max = 36,000)		

ตาราง 2 (ต่อ)

คุณลักษณะทางประชาราฐ	จำนวน	ร้อยละ
น้ำหนัก		
น้อยกว่า 50 กิโลกรัม	58	14.50
51-60 กิโลกรัม	119	29.75
61-70 กิโลกรัม	123	30.75
71-80 กิโลกรัม	64	16.00
มากกว่า 80 กิโลกรัม	36	9.00
ส่วนสูง		
น้อยกว่า 140 เซนติเมตร	5	1.25
141-150 เซนติเมตร	102	25.50
151-160 เซนติเมตร	184	46.00
161-170เซนติเมตร	86	21.50
มากกว่า 171 เซนติเมตร	23	5.75
ค่าดัชนีมวลกาย		
น้อยกว่า 18.50 กก./ม. ² (น้ำหนักน้อย/ผอม)	17	4.25
18.50 - 22.90 กก./ม. ² (ปกติ/สุขภาพดี)	114	28.50
23 - 24.90 กก./ม. ² (ท้วม/โรคอ้วนระดับ 1)	77	19.25
25 - 29.90 กก./ม. ² (อ้วน/โรคอ้วนระดับ 2)	132	33.00
มากกว่า 30 กก./ม. ² (อ้วนมาก/โรคอ้วนระดับ 3)	60	15.00
ระยะเวลาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน		
น้อยกว่า 1 ปี	22	5.50
1-5 ปี	175	43.75
6-10 ปี	156	39.00
มากกว่า 10 ปี	47	11.75
ญาติสายตรงที่ป่วยด้วยโรคเบาหวาน		
พ่อ	143	35.75
แม่	152	38.00
ปู่ย่า	172	43.00
ตายาย	140	35.00

437319811

NU iThesis 5903111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7

ตาราง 2 (ต่อ)

คุณลักษณะทางประชาร	จำนวน	ร้อยละ
พี่	133	33.25
น้อง	147	36.75
สิทธิการรักษา		
เบิกได้	11	2.75
ประกันสังคม	41	10.25
ประกันสุขภาพถ้วนหน้า	348	87.00
บุคคลในครอบครัวที่ให้การดูแล		
ดูแลตัวเอง	294	73.50
คู่สมรส	54	13.50
ลูก	14	3.50
หลาน	15	3.75
ญาติ	13	3.25
เพื่อนบ้าน	10	2.50
การมาตรวจตามนัดของกลุ่มตัวอย่าง		
ทุกครั้ง	15	3.75
บางครั้ง	374	93.50
ไม่เคยมาตรวจตามนัด	11	2.75
การใช้บริการรักษาโรคเบ้าหวาน		
โรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป	233	58.25
โรงพยาบาลชุมชน	146	36.50
โรงพยาบาลเอกชน	5	1.25
สถานีอนามัย/รพ.สต.	9	2.25
คลินิก	7	1.75

2. ความถี่ของการได้รับความรู้เรื่องโรคเบาหวาน

กลุ่มตัวอย่าง ได้รับความรู้เรื่องโรคเบาหวานโดยภาพรวมนานๆครั้ง ($\bar{X} = 1.93$, SD = 0.85) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ได้รับความรู้เรื่องโรคเบาหวานจากพยาบาล บ่อยครั้งมากที่สุด ($\bar{X} = 2.84$, SD = 0.45) ร้อยละ 86.50 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้เรื่อง โรคเบาหวานจากแพทย์บ่อยครั้งมากที่สุด ($\bar{X} = 2.81$, SD = 0.45) ร้อยละ 83.50 และกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยได้รับความรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด ($\bar{X} = 1.14$, SD = 0.41) คิดเป็นร้อยละ 89.00 ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวน ร้อยละ และความถี่ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้รับความรู้ ($n=400$)

การได้รับความรู้	จำนวน ร้อยละ ความถี่ การได้รับความรู้			\bar{X}	SD
	บ่อยครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย		
1. 医師	334 (83.50)	56 (14.00)	10 (2.50)	2.81	0.45
2. พยาบาล	346 (86.50)	42 (10.50)	12 (3.00)	1.82	0.60
3. เจ้าหน้าที่	147 (36.75)	171 (42.75)	82 (20.50)	2.16	0.74
4. ญาติ	41 (10.25)	245 (61.25)	114 (28.50)	1.82	0.60
5. เพื่อน	11 (2.75)	176 (44.00)	213 (53.25)	1.50	0.55
6. สื่อพิมพ์	10 (2.50)	34 (8.50)	356 (89.00)	1.22	0.51
7. วิทยุโทรทัศน์	17 (4.25)	54 (13.50)	329 (82.25)	1.22	0.50
ภาพรวมของการได้รับความรู้เรื่องโรคเบาหวาน					1.93
					0.85

3. ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดระดับปานกลาง ($\bar{X} = 10.35$, $SD = 1.22$) ร้อยละ 80.75 ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.76$, $SD = 0.11$) ร้อยละ 85.75 การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวานระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.59$, $SD = 0.11$) ร้อยละ 86.25 การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.57$, $SD = 1.16$) ร้อยละ 83.25 การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.51$, $SD = 1.18$) ร้อยละ 88.50 การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.64$, $SD = 1.09$) ร้อยละ 87.25 พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, $SD = 1.20$) ร้อยละ 89.00 ดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงจำนวน ร้อยละ และความถี่ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($n=400$)

ตัวแปร	จำนวน(ร้อยละ)		
	ระดับสูง (> ร้อยละ 80)	ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60-79)	ระดับต่ำ (< ร้อยละ 60)
ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	30(7.50)	323(80.75)	47(11.75)
ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	39(9.75)	343(85.75)	18(4.50)
การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน	36(9.00)	345(86.25)	19(4.75)
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน	39(9.75)	333(83.25)	28(7.00)

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน(ร้อยละ)		
	ระดับสูง (> ร้อยละ 80)	ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60-79)	ระดับต่ำ (< ร้อยละ 60)
การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยน	30(7.50)	354(88.50)	16(4.00)
พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด			
การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	33(8.25)	349(87.25)	18(4.50)
ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	23(5.75)	356(89.00)	21(5.25)

4. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

4.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมด 59 ตัวแปร พบร่วมค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระอยู่ระหว่าง -0.749 ถึง 0.576 ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ โดยไม่มีตัวแปรพยากรณ์ใดที่มีความสัมพันธ์กันสูงเกินไป (เกณฑ์ คือ ไม่เกิน 0.80)

4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคุณ

การวิจัยครั้งนี้ ก่อนการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น จำนวน 5 ข้อ

4.2.1 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2.2 ค่าความคลาดเคลื่อนมีความเป็นอิสระต่อกัน โดยพิจารณาค่า Dubin-Watson เท่ากับ 2.059 (เกณฑ์ คือ 1.50-2.50)

4.2.3 ค่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงปกติ โดยพิจารณาจากตาราง Residual statistic ค่า Standard residual มีค่า Mean เท่ากับ 0 (เกณฑ์ คือ Mean = 0) และค่า S.D. เท่ากับ 0.992 (เกณฑ์ คือ S.D. เข้าใกล้ 1) สอดคล้องกับการแปลผลจากกราฟ Normal probability plot

4.2.4 ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนมีค่าคงที่ (Homoscedasticity) โดยพิจารณาจากกราฟ scatter plot ซึ่งพบว่าค่าความคลาดเคลื่อนกระจายรอบๆ ค่า 0 และค่อนข้างคงที่

4.2.5 ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันสูงเกินไป (Multi-collinearity) โดยพิจารณาจาก Correlation matrix พบร้า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมีค่าตั้งแต่ -0.749 ถึง 0.576 (เกณฑ์ คือ ไม่เกิน 0.80) ร่วมกับการพิจารณาจากค่าปัจจัยความแปรปรวนที่เพิ่มสูงขึ้น (Variance inflation factor) มีค่าตั้งแต่ 1.000 ถึง 1.303 (เกณฑ์ คือ ทุกค่าต้องน้อยกว่า 10) และ Tolerance มีค่าตั้งแต่ 0.77 ถึง 1.00 (เกณฑ์ คือ มีค่าเข้าใกล้ 1 แต่ไม่เกิน 1)

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน โดยการรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด มีอำนาจในการทำนายสูงสุด ($Beta = 0.875$) รองลงมา ได้แก่ ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป การได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง บ่อยครั้ง การมาตรวจตามนัดทุกครั้ง และการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรค ($Beta = 0.135, 0.06, 0.044, 0.037$ และ 0.054 ตามลำดับ) ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในภาระวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 1 คือ ปัจจัยการรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($\beta = 0.916$) เมื่อการรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มตัวอย่าง จะเพิ่มขึ้น 0.916 คะแนน ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในภาระวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 2 คือ ปัจจัยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($\beta = 0.508$) เมื่อความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มตัวอย่าง จะเพิ่มขึ้น 0.508 คะแนน ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในภาระวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 3 คือ ปัจจัยการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป (ไม่ได้เรียนหนังสือเป็นกลุ่มอ้างอิง) ต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($\beta = 1.379$) กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในภาระวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 4 คือ ปัจจัยการได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง บ่อยครั้ง (ไม่เคยได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง เป็นกลุ่มอ้างอิง) ต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($\beta = 0.661$) กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง บ่อยครั้ง มีพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มตัวอย่าง ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในภาระวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 5 คือ ปัจจัยการมาตรวจตามนัดทุกครั้ง (ไม่เคยมาตรวจตามนัด) ต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($\beta = 0.904$) เมื่อกลุ่มตัวอย่างมาตรวจตามนัดทุกครั้ง มีพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาตรวจตามนัด ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในภาระวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 6 คือ ปัจจัยการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

($\beta = 0.082$) เมื่อกลุ่มตัวอย่างรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อน เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มตัวอย่าง จะเพิ่มขึ้น 0.082 หน่วย โดยทั้ง 6 ปัจจัย มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ได้สูงถึงร้อยละ 87.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายละเอียดดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์ผลถดถอยพหุแบบขั้นตอนระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ($n=400$)

ตัวแปรพยากรณ์	β	Beta	p-value
การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	0.916	0.875	0.000
ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	0.508	0.135	0.000
การศึกษาระดับปริญญาตี่ขึ้นไป (ไม่ได้เรียนหนังสือเป็นกลุ่มอ้างอิง)	1.379	0.060	0.003
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อน	0.082	0.054	0.008
การได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง บ่อยครั้ง (ไม่เคยได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง เป็นกลุ่มอ้างอิง)	0.661	0.044	0.015
การมาตรวจตามนัดทุกครั้ง (ไม่เคยมาตรวจตามนัดเป็นกลุ่มอ้างอิง)	0.904	0.037	0.038

$p\text{-value} < 0.05$, Constant = 1.529, $R^2 = .875$

5. สมการในการพยากรณ์ตัวแปรตาม

จากผลการวิเคราะห์สามารถเขียนสมการอธิบายผลของพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ในรูปของคะแนนดิบได้ ดังนี้

$$\text{สมการทั่วไป } Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6$$

เมื่อ Y = พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

a = ค่าคงที่

b_1 = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของความคาดหวังในความสามารถของตนเอง

b_2 = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

b_3 = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของการศึกษาระดับปริญญาตี่ขึ้นไป

b_4 = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อน

b_5 = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของการได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง บ่อยครั้ง

b_6 = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของการมาตรวจตามนัดทุกครั้ง

x_1 = การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

x_2 = ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

x_3 = การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

x_4 = การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อน

x_5 = การได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง บุอยครั้ง

x_6 = ภาระตามนัดทุกครั้ง

โดยสามารถเขียนสมการในการพยากรณ์พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ในรูปค่าแหนดดิบได้ ดังนี้

พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน = $1.529 + 0.916$ (การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด) + 0.508 (ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด) + 1.379 (การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป) + 0.082 (การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรค) + 0.661 (การได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง บุอยครั้ง) + 0.904 (ภาระตามนัดทุกครั้ง)

ส่วนที่ 2

การศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การวิจัยส่วนนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 45 ราย ซึ่งได้จากการคัดเลือกตัวอย่างแบบมีเกณฑ์กำหนด (Criterion sampling) วิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะทางประชากรของผู้ให้ข้อมูลหลัก ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และวิเคราะห์สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน (ข้อมูลเชิงคุณภาพ) ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลคุณลักษณะทางประชากรของผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.20 มีอายุระหว่าง 51-55 ปี มากที่สุด ร้อยละ 31.11 รองลงมาอายุมากกว่า 56 ปี ร้อยละ 26.67 และน้อยที่สุด อายุน้อยกว่า 35 ปี ร้อยละ 2.22 อายุต่ำสุด 35 ปี อายุสูงสุด 59 ปี และอายุเฉลี่ย 50.60 ปี มีสถานภาพคู่ มากที่สุด ร้อยละ 73.30 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ร้อยละ 44.40 รองลงมา คือ ระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 28.90 และน้อยที่สุด คือ ระดับการศึกษาอนุปริญญา/เทียบเท่าและระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 2.00 มีอาชีพงานบ้านมากที่สุด ร้อยละ 33.30 รองลงมา คือ อาชีพรับราชการและอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 24.40 มีรายได้เฉลี่ย 5,001-10,000 บาทต่อเดือน มาก

ที่สุด ร้อยละ 44.44 รองลงมาเมื่อรายได้เฉลี่ย 10,001-15,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 37.78 และน้อยที่สุด มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 2.22 รายได้เฉลี่ยต่ำสุด 7,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยสูงสุด 24,000 บาทต่อเดือน และรายได้เฉลี่ย 11,997.78 บาทต่อเดือน ดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำแนกตามคุณลักษณะทางประชารถ ($n=45$)

	คุณลักษณะทางประชารถ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		17	37.80
หญิง		28	62.20
อายุ			
น้อยกว่า 35 ปี		1	2.22
36-40 ปี		4	8.89
41-45 ปี		5	11.11
46-50 ปี		9	20.00
51-55 ปี		14	31.11
มากกว่า 56 ปี		12	26.67
(Mean = 50.60 ± 6.59 , Median = 52, Min = 35, Max = 59)			
สถานภาพ			
โสด		12	26.70
คู่		33	73.30
แยกกันอยู่		0	0
หม้าย		0	0
หย่าร้าง		0	0
ระดับการศึกษา			
ไม่ได้เรียน		2	4.40
ประถมศึกษา		13	28.90
มัธยมศึกษาตอนต้น		20	44.40
มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า		8	17.80
อนุปริญญา/เทียบเท่า		1	2.20
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		1	2.20

ตาราง 6 (ต่อ)

คุณลักษณะทางประชารถ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
ไม่ได้ทำงาน	0	0.00
รับราชการ	11	24.40
งานบ้าน	15	33.30
รับจ้าง	11	24.40
เกษตรกรรม	2	4.40
ค้าขาย	6	13.30
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
5,001-10,000 บาทต่อเดือน	20	44.44
10,001-15,000 บาทต่อเดือน	18	37.78
15,001-20,000 บาทต่อเดือน	7	15.56
มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน	1	2.22
(Mean = 11,977.78 ± 3,939.825, Min = 7,000, Max = 24,000)		

2. สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 45 คน คือ ผู้ป่วยเบาหวาน (Diabetic patients) พบว่าสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 จำนวน 13 ปัจจัย รายละเอียดดังนี้

2.1 เพศ

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า เพศเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 โดยผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลักสอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....ส่วนใหญ่ผู้หญิงเป็นเบาหวานมากกว่าผู้ชายใช่ไหมหรือ ผู้หญิงชอบกินจุกจิก ชอบกินขนมหวาน [หัวเราะ]

(DP_1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2564)

437313811

NU iThesis 59031111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7

.....ผู้หญิงทำกับข้าว เป็นแม่ครัว ต้องขึ้นอาหารทุกวัน เลือก กินไม่ได้ จึงคุณน้ำตาล ไม่ได้

(DP_3, ผู้ให้สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2564)

2.2 อายุ

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า อายุเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็กผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 โดยผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 อายุน้อยกว่า 60 ปี มีโอกาสควบคุมระดับน้ำตาลในเด็กได้ดีกว่า จากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลัก สอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....พอแก่แล้ว อายุมากขึ้น คุณเบาหวานไม่ได้ เจาะน้ำตาลวันที่หมอนัด น้ำตาลสูง ตลอด มาหาหมอ หมอก็บ่นทุกรอบ

(DP_4, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2564)

.....บางคนเป็นตอนแก่ แต่ลุงเป็นเบาหวานตั้งแต่หนูๆ ต้องฉีดยาเอง แต่ลูกๆ ก็ ช่วยดู สายตาเริ่มมองไม่ค่อยเห็นแล้ว ลูกๆ ค่อยจัดยาให้ หรือก่อนจะฉีดยาลูกๆ เค้าก็จะ ช่วยดูให้ ช่วยเก็บอุปกรณ์ฉีดยา

(DP_2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2564)

2.3 ญาติสายตรงป่วยเป็นเบาหวาน

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า ญาติสายตรง ป่วยเป็น เบาหวานเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็กผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 การมีประวัติเบาหวานของญาติสายตรงเป็นเบาหวานจะมีความเสี่ยงถึง 4 เท่า ของผู้ที่ไม่มีประวัติ เบาหวานของญาติสายตรงในครอบครัว จากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลักสอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....เบาหวาน ที่เป็นอยู่ตอนนี้ น่าจะติดมาจากแม่ แม้เป็นเบาหวาน แต่เสียหายไป แล้ว พี่สาวเค้าก็เป็นเบาหวานนะ

(DP_21, ผู้ให้สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2564)

.....ยก็เป็นเบาหวาน น้าสาวก็เป็นเบาหวาน ฉันก็เป็นเหมือนกัน โรคนี้มัน ถ่ายทอดในครอบครัว เป็นกันได้ง่ายๆ

(DP_35, ผู้ให้สัมภาษณ์, 25 มิถุนายน 2564)

.....พ่อเป็นเบาหวาน ทำให้ลูกเป็นเบาหวานกันทุกคน โรคนี้สืบท่องมาที่ลูกหลาน เป็นกรรมพันธุ์ในครัว (ครอบครัว)

(DP_39, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2564)

.....พี่ชายก็เป็น[เบาหวาน] ต้องไปทำแพลงท์โรงพยาบาลทุกวัน หมอยังให้เปลืองแพลงท์โรงพยาบาล หมอก็ขอดูแพลงทุกวัน

(DP_15, ผู้ให้สัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2564)

.....จะเสื่อมครั้งแรกที่บ้าน มี อสม.ไปเจาะให้น้ำตาลในหลอดเลือดมาก หมอยังอนามัยให้ใบชุมพุ(ใบส่งตัว) มาพับหม้อใหญ่ที่โรงพยาบาล เพราะที่บ้านมีญาติๆ เป็นเบาหวาน

(DP_10, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2564)

2.4 การได้รับความรู้เรื่องเบาหวาน

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า การได้รับความรู้เรื่องเบาหวาน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พยาบาล แพทย์ จำกำบอกรเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลักสอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....วันที่หมอนัด ไปเจาะเสื่อมตั้งแต่เข้า เจาะเสื่อมเสร็จก็กินข้าว ระหว่างรอผล เสื่อมก็จะมีหมอยา (ทีมสหวิชาชีพ) มาสอน การกินยา การออกกำลัง การกินอาหารที่มีประโยชน์

(DP_29, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2564)

.....หมอนามัยนัดไปรับยา 3 เดือน จะมีหมอยาใหญ่มาตรวจด้วย หมอยาใหญ่บอกไม่ต้องไปโรงพยาบาล مارับยาที่นี่ก็ได้ มียาเหมือนกัน ระหว่างรอจะเปิดทีวีให้ดู เป็นความรู้เบาหวาน การกินยา การออกกำลังกาย

(DP_43, ผู้ให้สัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2564)

....อสม. กับเยาว์(คนดูแล) พาหมอโรงพยาบาล หมอนามัย ไปให้ความรู้ที่บ้าน (ทีมเยี่ยมบ้าน) ดูเรื่องยา เค้าว่าตากินยาไม่ถูก

(DP_24, ผู้ให้สัมภาษณ์, 23 มิถุนายน 2564)

....โรงพยาบาลเค้าก็ดีเนาะ ทำแผ่นพับให้คนเข้าด้วย เรื่องอาหาร ในสมุดนัดก็มีเรื่องอาหารที่มีประโยชน์ การดูแลเท้า การดูแลสายตา

(DP_11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2564)

....ความรู้ใหม่ๆ օสม. จะส่งให้ทางไลน์ (เปิด Line application ให้ดู) อยู่ที่ไหนก็อ่านได้ อันไหนมองไม่ค่อยชัด ก็ให้ลูกอ่านให้ฟัง บางที่หลานมาเล่นโทรศัพท์ หลานก็อ่านให้ฟัง (หัวเราะ)

(DP_28, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2564)

....เจ็ดโมงเช้า เค้าจะเปิดหอกระจายข่าวหมู่บ้าน มีข่าวต่างๆทางวิทยุ หรือหนอนันมายเค้าจะมาพูดเรื่องสุขภาพบ้าง เรื่องโควิดบ้าง ให้ดูหวาน งดใส่น้ำตาลเพิ่ม งดเค็ม หรือตารางหมอมลงตรวจอนามัย

(DP_17, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2564)

....ข้อมูลเบาหวานมีหลายช่องทางเลย ในมือถือก็หาง่าย มีวิธีการคุมเบาหวาน หลายอย่าง มีหน้อดคลิปลง YouTube ด้วย

(DP_32, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2564)

2.5 การดูแลพาพแพทัย

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า การดูแลพาพแพทัย เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มาพับแพทัยด้วยตัวเอง มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องอาศัยผู้อื่นพาพแพทัย จากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลักสอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....ที่บ้าน อยู่กับสองคน ตา ยาย ลีมบอย ลูกเค้าจะเอาใบบันดมาดูจดไว้ในปฏิทินให้พ่อใกล้ๆวันนัด เค้าจะบอกให้เตรียมตัวไปหาหมอ ลูกจะเตรียมสมุดนัดไว้ให้ วันนัดหากไปกับยาย 2 คน ขับชาเล็กน้อยไป ยานั่งรถเครื่อง (รถมอเตอร์ไซค์) ไม่ไหวแล้ว (หัวเราะ) ยายก็เอาร้าวไปกิน ระหว่างรอหมอตรวจ ไม่ต้องไปซื้อชา

(DP_44, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2564)

.....หมอนัดที่อนามัยแล้ว ไม่ต้องไปรอกิวที่ โรงพยาบาล วันที่หมอนัดรีบมาจับบัตร กิว วัดความดันรอหมอใหญ่ อนามัยมีข้าวเลี้ยงด้วย วันไหนไม่มีใครอยู่บ้านก็มาคนเดียว บ้านอยู่ไม่ไกลจากอนามัย วันไหนลูกๆ หลานๆ ว่าง เค้าก็จะมาส่ง

(DP_34, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2564)

2.6 การมาตรวจตามนัด

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า การมาตรวจตามนัด เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มาตรวจตรงตามนัด มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องอาศัยผู้อื่นพามาตามนัด จากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลักสอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....ต้องไปตามนัดของหมอใหญ่แล้ว เวียนหัวบ่ออย ไม่กล้าไปทำไร่คนเดียว กลัวเป็นลม หมอนามัยส่งไปหาหมอใหญ่ที่โรงพยาบาล ยากินนະ แต่น้ำตาลไม่ลดเลย

(DP_26, ผู้ให้สัมภาษณ์, 23 มิถุนายน 2564)

.....ก่อนหน้านี้หมอนัด ทุกเดือน หมอบอกน้ำตาลไม่ค่อยดี ปีนี้หมอนัด 3 เดือนแล้ว หมอบอกน้ำตาลตี ไม่ต้องไปโรงพยาบาล marrow ที่อนามัย หมومา 9 โมง 10 โมงก็ได้กลับบ้านแล้ว น้ำก็มาตามนัดตลอด ไม่เคยขาดนัด

(DP_38, ผู้ให้สัมภาษณ์, 25 มิถุนายน 2564)

.....ลุงไปตามนัด หมอยังมาตรวจที่อนามัย หมอบอกให้เลิกเหล้า เลิกบุหรี่ ลุงก็เลิกนะ ป้าเค้าก็ค่อยๆปราม เวลา_icrmazhan หมอบอกว่า ถ้าลุงเลิกได้ทั้งสองอย่าง ลุงจะไม่เป็นโรคหัวใจ แม่ลุงก็เป็นหัวใจ ลุงเลิกบุหรี่ได้ 3 ปีแล้ว

(DP_13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2564)

.....หมอนัด ไม่ได้ไปเลียครับ ต้องเฝ้าคนแก่ ที่บ้านมีคนแก่ 2 คน นอนติดเตียง ตื้อ ด้วย ต้องเฝ้า กินแต่ยาที่อนามัย อสม. เอามาให้

(DP_5, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2564)

.....ไปตามนัด ขาดไม่ได้ หมอบอกว่าต้องกินยา น้ำตาลจะได้มีสุข น้ำตาลสูง太极
ราย ฉันกลัวใจวาย ไม่อยากล้างไตเหมือนยาสามา(คนข้างบ้าน)

(DP_19, ผู้ให้สัมภาษณ์, 25 มิถุนายน 2564)

.....ไปตามหมอนัดทุกครั้ง ไปหาหมอ หมอบาให้ใส่เรา เราก็สบายใจ โรงพยาบาล ตรวจ
เลือดใหญ่ ตรวจเยี่ยวยา วัดสายตาให้ปีลอกครั้ง

(DP_30, ผู้ให้สัมภาษณ์, 23 มิถุนายน 2564)

.....เวียนหัวตาลายมาสองวันแล้ว รอให้ถึงวันนัด วันนี้หมอนัด วัดความดันแล้ว
เจาะน้ำตาล น้ำตาลสูงมาก ไม่ค่อยได้ไปตามนัดหรอก หมอยัดยาฝาก อสม. ไปให้ที่บ้าน

(DM_6, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2564)

2.7 การใช้บริการจากสถานบริการ

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า การใช้บริการจากสถาน
บริการ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็ดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2
ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ใช้บริการจากโรงพยาบาล และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตามสิทธิ
การรักษา จากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลักสอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....ตอนนี้ตื่นนอนอย หมอนามัยให อสม. มาเจาะเบาหวาน วัดความดันให้ที่บ้าน
อสม.เอาผลเลือดส่งให้หมอ หมอยัดยาฝากมาให้ที่บ้าน ยายก็กินยาตามที่ อสม.บอก
อสม. บอกลูกสาวไว้ด้วย ถ้ายายลืม ลูกสาวเค้าจะเข้ามาดู

(DP_45, ผู้ให้สัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2564)

.....บ้านอยู่ไกลต้อนามัย ไปอนามัยสะตว ก้มหอมจากโรงพยาบาลมาตรวจ มาจ่ายยา
แนะนำเรื่องการกิน

(DP_22, ผู้ให้สัมภาษณ์, 23 มิถุนายน 2564)

.....คุณอาหาร น้ำตาลไม่เข้ม หมอยังไม่รับยาท่อนามัย ไม่ต้องจ้างคนไปส่งที่โรงพยาบาล
อนามัยอยู่ใกล้บ้าน จีรรถไม่นาน

(DP_40, ผู้ให้สัมภาษณ์, 23 มิถุนายน 2564)

2.8 สาเหตุจากความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด จากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลักสอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....โรคเบาหวาน น้ำตาลในเลือดจะสูง หมอยังเค็บอกมาแบบนั้น แต่ถ้ามีอาการเจ็บอกร มือสันน น้ำตาลต่ำ ไม่มีแรง อ่อนเพลีย ตาพร่า ตัวเย็นหัวบ่อຍ ต้องรีบไปหาหมอ

(DP_16, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2564)

.....อสม. กับหมอที่อนามัย ไปเจาะน้ำตาลให้ครั้งแรกก็สูงเลย ก็รักษา กินยาตามที่หมอสั่ง จนถึงตอนนี้ 10 ปีแล้ว

(DP_41, ผู้ให้สัมภาษณ์, 25 มิถุนายน 2564)

.....กินแต่ข้าวเหนียว กินข้าวเจ้าแล้วไม่มีแรงทำงาน งานสวนงานไร่ต้องอึมานา แต่การไปหาหมอต้องอดข้าวเหนียว หมอที่ครัวโรงบาล(นักโภชนาการ) เค็บอกน้ำตาลในเส้นเลือดสูง

(DP_31, ผู้ให้สัมภาษณ์, 25 มิถุนายน 2564)

.....เรื่องกินต้องใส่ใจให้มาก กินหวาน กินมัน กินกะทิ กินของทอด กินเค็มเยอะไปก็เป็นเบาหวาน แฉมไปจะพังด้วย

(DP_7, ผู้ให้สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2564)

.....กินแต่ข้าวเหนียว กินข้าวเจ้าแล้วไม่มีแรงทำงาน งานสวนงานไร่ต้องอึมานา แต่การไปหาหมอต้องอดข้าวเหนียว หมอที่ครัวโรงบาล(นักโภชนาการ) เค็บอกน้ำตาลในเส้นเลือดสูง

(DP_33, ผู้ให้สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2564)

.....ก่อนหมอนดกินข้าวเหนียวไปเยอะ เจาะน้ำตาลตอนเช้า น้ำตาล 200 กรัม รอบหน้ากึ่งดาวาหารตามที่หมอบสั่ง เจาะเลือดค่าน้ำตาลกีลดลง

(DP_18, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2564)

.....ก่อนจะป่วยด้วยเบาหวาน ยายกินชาเย็นทุกวัน ชาเย็นที่ขายส่งต้องหวานมันเนื้าหมอกินตอนเที่ยง ตอนกลับจากสวนกล้วย หลังจากที่หมอนามัยส่งไปหาหมอใหญ่ หมอกให้ญี่บองกว่ายายเป็นเบาหวาน ยายกีเลิกกินชาเย็น กับข้าวกีเลือกผักต้มข้างบ้านจืมน้ำพริก แต่มะม่วง กับ ทุเรียนในสวนกียังอดไม่ได้

(DP_42, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2564)

.....พมเป็นโรคเบาหวาน เกิดจากการที่พมมาทำงานโรงงานเมื่อ 10 ปีที่แล้ว หลังออกกำรมาก็ตื่นเปียร์ทุกวัน บางครั้งออกกำรงานแปดโมงเช้า ผมก็นั่งตื่นเปียร์จนถึงสายๆ

(DP_25, ผู้ให้สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2564)

.....พอเป็นเบาหวาน การกินอยู่กีเปลี่ยนไปเนื้ะ ต้องทำกับข้าวกินเอง ผงน้ำกีไม่ใส่เครื่องปรุงกีต้องลดลง คนที่บ้านกีเป็นเบาหวานกัน เรากีต้องทำ

(DP_12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2564)

2.9 สาเหตุจากทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด จากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลักสอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....เป็นเบาหวานต้องคุมน้ำตาลให้ดี เมื่อก่อนกินก๋วยเตี๋ยวต้องปูรุ่งใส่น้ำตาลเยอะๆ พอกหอบอกว่าเป็นเบาหวาน ก็ต้องดลดการปูรุ่ง หน้าทุเรียนกีต้องดลด นั่งมองลูกๆ กินกีหายอยาก ไม่อยากกินยามาก

(DP_37, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2564)

.....ทำกับข้าวกินเอง หาผักแครอตบ้าน ทำเย็นนี้ แบ่งไว้ตากบาทรพุ่งนี้ กินมื้อเย็นแล้วกินอีก 2 มื้อพุ่งนี้เข้ากับเที่ยง

(DP_8, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2564)

.....ป้าชอบออกกำลังกายนะหมอย ตื่นตีห้าลางหน้า หุงข้าวให้ลุյ แล้วป้าก็ออกไปเดินแก่วงแขนหน้าบ้าน ครึ่งชั่วโมงพอได้เห็นจะน้ำหนานกว่านี้ไม่ไหว หน้ามีดี กลางวันก็ออกไปทำสวน งานในสวนเยอะเลยออกกำลังไปในตัว

(DP_27, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2564)

.....ตื่นตั้งแต่เช้าเข้าสวน ทำสวนเสร็จก็เหนื่อยแล้ว ไม่เคยไปออกกำลังกายกับเค้าหรอก

(DP_20, ผู้ให้สัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2564)

.....ดูแลตัวเองมากขึ้น ยาที่หมอยให้มามา กินครบ ยาหมัดตรงนัดทุกครั้ง น้ำตาลก็ตีหมอยไม่ค่อยบ่น

(DP_14, ผู้ให้สัมภาษณ์, 25 มิถุนายน 2564)

.....ต้องกินยาตามที่หมอยสั่ง กินอาหารที่พอดี พอก็ อิ่ม ครบมื้อ น้ำตาลไม่สูง ต้องกินตรงเวลา เพราะต้องกินยา

(DP_9, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2564)

.....ที่ อปท. เค้ามีเครื่องออกกำลังกาย ตื่นแต่เช้าไปออกกำลังกาย ไม่ไปตอนเย็นวัยรุ่นเยอะ อายเด็กๆเค้า เรายกแก้แล้ว เล่นเสร็จก็เดินรอบๆสนามโรงเรียนพอดีมองเด็กนักเรียนมา ป้าก็กลับบ้าน

(DP_23, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2564)

.....หมอยังคงพยาบาล(นักกายภาพบำบัด) เค้าจัดออกกำลังกายทุกเย็น ที่สนามหน้ามหาวิทยาลัย ป้าไปเดินกับเค้าทุกวัน เค้าจะนัดกันผ่านไลน์ คนรุ่นราวคราวเดียวกัน เราก็ไม่อายมากพอดีนั่นเค้า ข้ามโน้มนึง พอดีเห็น

(DP_36, ผู้ให้สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2564)

2.10 สาเหตุจากการรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีการรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวานที่ดี จากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลักสอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....เป็นเบาหวาน ไม่หายขาด ต้องกินยาตลอดชีวิต แต่ปรับการดูแลตนเอง ควบคุมตัวเอง ไม่ให้น้ำตาลในเลือดสูงเกิน

(DP_25, ผู้ให้สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2564)

.....หมอบรับยาบ่อย เจออาการ หนืดออก เวียนศีรษะ อ่อนเพลีย ไม่มีแรง ต้องรีบไปหาหมอเลย ไปที่ห้องฉุกเฉิน หมอบอกน้ำตาลต่ำ เป็นแบบนี้บ่อยเลย

(DP_45, ผู้ให้สัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2564)

.....เดือนก่อน กินทุเรียนเสร็จ กำลังจะเข้านอน ตาลาย ตาพร่า มองเห็นไม่ชัด ลูกสาวพาไปโรงพยาบาล ต้องไปนอนโรงพยาบาล 4 คืน หมอบอกเลือดเป็นกรด อันตรายเบาหวานก็สูง เสี่ยงจะเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ

(DP_26, ผู้ให้สัมภาษณ์, 23 มิถุนายน 2564)

.....เป็นเบาหวาน 20ปี น้ำตาลไม่ดีเลย ตอนนี้หมอบอกว่าเป็นโรคไตด้วย โรคไตเกิดหลังจากเบาหวาน ความดันหมอก็ให้ไปด้วยท่อนามัยทุกวัน

(DP_16, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2564)

.....จะเลือดล่าสุด น้ำตาลสูงมาก หมอบอกว่าถ้าน้ำตาลไม่ลง จะเป็นไตวายเบาหวานขึ้นตา แพลงไหหายช้า หมอยังให้ไปที่โรงพยาบาล (นักโภชนาการ) แนะนำเรื่องอาหาร คุณอาหาร

(DP_21, ผู้ให้สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2564)

2.11 สาเหตุจากการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวานที่ดี จากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลักสอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....้าไม่ควบคุมอาหารหวาน กินตามใจปาก คุมเบาหวานไม่ได้ ก็จะเสี่ยงต่อไตวายหัวใจล้มเหลว

(DP_21, ผู้ให้สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2564)

.....เห็นคนที่เคากินยาต้ม ยาหม้อ พอกินนานๆ ตัวจะเหลือ เบาหวานก็ไม่หาย ตับก็เป็นอันตราย

(DP_10, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2564)

.....เคยวูบ ภูกัยมาเจอ เลยพาส่งโรงพยาบาล หมอบอกน้ำตาลสูง ต้องนอนโรงพยาบาล หมอบอกถ้าน้ำตาลสูงแบบนี้ วูบแบบนี้ป่วยฯ จะทำให้สมองขาดเลือดได้

(DP_29, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2564)

.....ไม่เคยได้ออกกำลังกายเลย งานบ้านก็ใช้แรงน้อย น้ำหนักขึ้นตลอด หมอบอกให้คุมน้ำหนัก ให้ออกกำลังกายบ้าง จะได้เลี่ยงโรคเสี่ยงอื่นๆ

(DP_17, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2564)

.....ช่วงที่ลูกวัยรุน ป้ากังวลมาก เรากำหนด หาเงิน ลูกไม่ช่วยงานบ้าน ขอแต่เงินป้านอนไม่หลับ เบาหวานก็สูง ความดันยังมาสูงตามอีก น้ำหนักก็ลดไม่ได้ คุยกับยาย[แม่ของผู้ให้สัมภาษณ์] ยายบอกให้ปล่อยว่าง ทำใจเย็นๆ ไปวัด ป้าก็ดีขึ้นนะ ความดันก็ลง

(DP_43, ผู้ให้สัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2564)

.....เวลาพิวๆ ทำกับข้าวไม่ทัน ก็กินมาม่า หมอบอกเด้ว่า นามาเมี๊เกลือมาก มีโซเดียมสูง กินเยอะๆ ความดันก็ขึ้น กินป่วยฯ คุมเบาหวานไม่ได้ ไก่จะวาย

(DP_32, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2564)

.....ป้า เริ่มมองไม่ชัด ตาไม่ค่อยดีแล้ว อ่านหนังสือไม่ค่อยเห็น ทำงานนานๆ น้ำตา ก็ไหล หมอยกเค้าให้ไปส่งตัวไปหาหมอเฉพาะทาง หมอยกเฉพาะทางให้คุณน้ำตาลให้ได้ จะได้ รักษาตา

(DP_32, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2564)

2.12 สาเหตุจากการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเดือน

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเดือน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเดือนผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเดือนที่ดี จากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลหลักสอดคล้องกับปัจจัย ดังนี้

.....พอเป็นเบาหวาน หมอยกเค้าแนะนำให้เลือกิน อาหารการกินที่เคยกินได้ก็ต้องงด หมูสามชั้น เนื้อห卓 มะม่วงสุก ทุเรียน หันมากินปลาเนื้อ น้ำพริกผักต้ม แทน ผักที่ทำกับข้าว ก็หาเอารอบบ้าน

(DP_29, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2564)

.....ไปโรงพยาบาล คนที่ร่อมอยตรวจวันเดียวกันเค้าบอกให้ลองกินยาต้ม แต่ลุงไม่กล้ากิน ถ้ามหอยใหญ่ เค้าบอกคุณอาหาร กับกินยาตามที่สั่ง

(DP_10, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2564)

.....ป้ากับลุง เป็นเบาหวานเหมือนกัน ป้าต้องจดยาให้ลุง ไม่อยากให้ลุงขาดยา แต่ บ้างครั้งได้ยามาไม่ครบ ยาเม็ดเหมือนกัน ป้าอ่านหนังสือไม่ออก ต้องไปขอyleam อ่านมายมาให้ลุงกินจนถึงวันนัด

(DP_32, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2564)

.....ต้องทำอาหารกินเอง เก็บผักข้างบ้าน ปลาก็ซื้อในตลาดวันที่มีแม่ค้ามาวางขาย ทึ่งเลย คือ เนื้อมันๆ ของขอบด้วย [หัวเราะ] ต้องดูแลตัวเอง อยากอยู่กับylananana [มองหน้าylananana]

(DP_37, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2564)

....ແພນທຳກັບຂ້າວເອງ ຕິດສະເຄົມ ກີ່ໄດ້ແພນຄົນໃຕ້ເນື້າ ໄສ່ເກລືອ ໄສ່ນໍາປາໄມເບານມືອ ເລຍ ໄປ້າໜອ ມາວໃຫ້ຕຽບເລືອດທຸກປີ ມາວອກກວ່າເປັນເບາຫວານຕ້ອງຮັກຈາໄຕ ລດເກລືອ ລດເຄີມລົງ ກີ່ຕ້ອງທຳມານທີ່ມາວເຄົາບອກ

(DP_17, ຜູ້ໃຫ້ສັນກາຍົນ, 24 ມິຖຸນາຍັນ 2564)

2.13 ສາເຫຼືຈາກການຮັບຮູ້ຜລັບພົບຂອງການປັບປຸງປະຕິກຣມການຄວບຄຸມຮັບດັບ ນ້ຳຕາລີໃນເລືອດ

ຂ້ອຍຕັນພບຈາກການສັນກາຍົນເຊີງລຶກຜູ້ໃຫ້ຂ້ອມຸລຫລັກພວກວ່າ ການຮັບຮູ້ຜລັບພົບຂອງການປັບປຸງປະຕິກຣມການຄວບຄຸມຮັບດັບນ້ຳຕາລີໃນເລືອດ ເປັນປັຈຍີ່ທີ່ເກີຍວ່າຂ້ອມຸລຫລັກພົບພົບຂອງການປັບປຸງປະຕິກຣມການຄວບຄຸມຮັບດັບນ້ຳຕາລີໃນເລືອດຜູ້ປ່າຍເບາຫວານນີ້ຕີ່ 2 ຜູ້ໃຫ້ຂ້ອມຸລສ່ວນໃຫຍ່ມີການຮັບຮູ້ຜລັບພົບຂອງການປັບປຸງປະຕິກຣມການຄວບຄຸມຮັບດັບນ້ຳຕາລີໃນເລືອດທີ່ດີ ຈາກກຳບຳບອກເລົາຂອງຜູ້ໃຫ້ຂ້ອມຸລຫລັກສອດຄລອງກັບປັຈຍີ່ ດັ່ງນີ້

.....ໄປຕາມນັດທຸກຄັ້ງ ມາວອນດີທີ່ອັນນັ້ນ ໄມ່ລຳບາກ ໄປເອງໄດ້ມີຕົວມື້ຄົນໄປສົ່ງ ມີມາວ ໃຫຍ່ນາຕຽບຕ້ວຍ ມາວໃຫຍ່ບອກໄມ່ຕົວໄປໂຮງພຍາບາລ ມາຮັບຢາທີ່ນີ້ກີ່ໄດ້ ມີຍາເໜີ່ອນກັນຜລເລືອດກີ່ດີ ມາວໄມ້ໄດ້ວ່າວ່ອງໄຮ

(DP_43, ຜູ້ໃຫ້ສັນກາຍົນ, 22 ມິຖຸນາຍັນ 2564)

.....ປັບກາຣດູແລຕນເອງ ຄວບຄຸມຕ້ວເອງ ໄນໄທ້ນ້ຳຕາລີໃນເລືອດສູງເກີນ ກິນຍາຕາມມາວ ສັ່ງ ຕອນໄປ້ຫຸ້ມ ກ່ອນຮັບຢາເດົາແນະນຳກິນຍາ ເຄົ້າພຸດທ່າຍຄັ້ງເຮົາກີ່ຈຳທີ່ເຂົາບອກກວ່າຢາໃຫນກິນຍັງໄງ້ ໄນເຄີຍຂາດຢາເລີຍ [ຍື້ມ]

(DP_25, ຜູ້ໃຫ້ສັນກາຍົນ, 28 ມິຖຸນາຍັນ 2564)

.....ລ້າງແພລທີ່ໂຮງພຍາບາລຕາມມາວອນດີ ຝົນຕົກກີ່ໄມ່ອັກໄປເຕີນອກບ້ານ ແພລຕີ້ນ ຕີກວ່າຕອນທີ່ທໍາແພລເອງ ອູ້ບ້ານກີ່ໄມ່ໃຫ້ແພລໂດນນັ້ນ ມາວເຄົາກີ່ຊ່ວຍເຮົາ ເຮົາກີ່ຕ້ອງດູແລແພລຕ້ວເອງຕ້ວຍ

(DP_15, ຜູ້ໃຫ້ສັນກາຍົນ, 22 ມິຖຸນາຍັນ 2564)

.....ກັງວລ ກລວ້າໄມ່ມີເຈີນສ່ວນລູກເຮັນຫນັ້ນສື້ອ ພອທຳໃຈໃຫ້ປ່ລ່ອຍວາງ ນ້ຳຕາລີກີ່ລົດ ຄວາມດັນກີ່ລົງ ມາວໃຫ້ລົດຢາ

(DP_43, ຜູ້ໃຫ້ສັນກາຍົນ, 22 ມິຖຸນາຍັນ 2564)

.....จากที่เคยน้ำตาลสูง เลยหันไปออกกำลังกายที่ อปต. ทุกเช้า เราต้องมีวินัย ต้องปรับตัว หมอนัดครั้งหลัง น้ำตาลก็ดีขึ้น ไม่สูง ไม่ต้องกินยาเพิ่ม หมอก็ลดยาลง

(DP_23, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2564)

การผสมผสานผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยระยะที่ 1 เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผล และสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed method research design) แบบคู่ขนาน(Concurrent parallel design) ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณพร้อมกันกับเชิงคุณภาพ โดยให้ความสำคัญกับการวิจัยทั้ง 2 แบบเท่าๆ กัน การเก็บข้อมูลแบบเป็นอิสระต่อกัน ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่แยกออกจากกัน โดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิต (Statistical analysis) โดยที่การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) การสรุปผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการรวมผล (Merge) การวิจัยทั้ง 2 วิธีเข้าด้วยกัน โดยใช้วิธีการผสมแบบฐานคู่ขนาน (The Parallel Databases Variant) ด้วยการคัดเลือกเอาผลการวิจัยที่เหมือนกันมาวิเคราะห์ เพื่อแสดงถึงความสอดคล้องกันของผลการวิจัยและนำข้อมูลที่ต่างกันมาเปรียบเทียบเพื่อสังเคราะห์เป็นผลการวิจัยและอภิปรายผล ดังตาราง 42 ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

- การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง พบว่า 1) การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 2) ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 3) การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป 4) การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรค 5) การได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง ป่วยครั้ง 6) การมาตรวจตามนัดทุกครั้ง ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานได้ร้อยละ 87.50

- การศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง พบว่า 1) เพศ 2) อายุ 3) ภูมิศาสตร์ที่อยู่ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก 4) การได้รับความรู้เรื่องเบาหวาน 5) การดูแลพามาพบแพทย์ 6) การมาตรวจตามนัด 7) การใช้บริการจากสถานบริการ 8) สาเหตุจากความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 9) สาเหตุจากทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 10) สาเหตุจากการรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน 11) สาเหตุจากการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน 12) สาเหตุจากการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และ 13) สาเหตุจากการรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

ช่องตัวแปรทั้งหมด 13 ตัวแปร เป็นสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ตัวแปรเชิงปริมาณ	ตัวแปรเชิงคุณภาพ	ความเหมือน	ความแตกต่าง
1) การรับรู้ผลลัพธ์ของ การปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือด	1) เพศ	1) การรับรู้ผลลัพธ์ของ การปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือด	1) เพศ
2) ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	2) อายุ	2) ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	2) อายุ
3) การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป เป็นเบาหวาน	3) ญาติสายตรงป่วย เป็นเบาหวาน	3) การรับรู้โอกาสเสี่ยง ต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรค	3) ญาติสายตรงป่วย เป็นเบาหวาน
4) การรับรู้โอกาสเสี่ยง ต่อการเกิดเรื่องเบาหวาน ภาวะแทรกซ้อนจากโรค	4) การได้รับความรู้ จากรักษาพยาบาล	4) การได้รับความรู้ จากญาติ พี่น้อง บุยกครั้ง	4) การดูแลพามาพบ แพทย์
5) การได้รับความรู้ จากรักษาพยาบาล	5) การดูแลพามาพบ แพทย์	5) การมาตรวจตามนัด ทุกครั้ง	5) การใช้บริการจากสถานบริการ
6) การมาตรวจตามนัด ทุกครั้ง	6) การมาตรวจตามนัด		6) ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด โรคเบาหวาน
	7) การใช้บริการจากสถานบริการ		7) การรับรู้ความรุนแรงของ

137313811

NU iThesis 59031111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปรเชิงปริมาณ	ตัวแปรเชิงคุณภาพ	ความเหมือน	ความแตกต่าง
	8) สาเหตุจากความรู้ใน การควบคุมระดับ น้ำตาลในเลือด	8) การรับรู้ผลลัพธ์ของ การปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือด	
	9) สาเหตุจากทัศนคติ ด้านการควบคุมระดับ น้ำตาลในเลือด		
	10) สาเหตุจากการ รับรู้ความรุนแรงของ โรคเบาหวาน		
	11) สาเหตุจากการ รับรู้โอกาสเดียบต่อการ เกิดภาวะแทรกซ้อน ของโรคเบาหวาน		
	12) สาเหตุจากการ รับรู้ความสามารถของ ตนเองต่อการควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือด		
	13) สาเหตุจากการ รับรู้ผลลัพธ์ของการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การควบคุมระดับ น้ำตาลในเลือด		

จากการ 7 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง พบร่วม ปัจจัยที่มีผล และสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 มีความสอดคล้อง ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เป็นจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 2) ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 3) การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรค 4) การได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง บ่อยครั้ง 5) กรรมการตรวจตามนัดทุกรังสี นอกจากนี้ ยังพบปัจจัยที่มีผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพไม่สอดคล้องกันจำนวนทั้งหมด 9 ปัจจัย โดยเป็นปัจจัยที่มีผลเฉพาะในผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพกลับไม่พบจำนวน 1 ปัจจัย ได้แก่ การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และปัจจัยที่มีผลเฉพาะในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณกลับไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 8 ปัจจัย ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ภูมิสังคม 4) การดูแลพามาบพแพทย์ 5) การใช้บริการจากสถานบริการ 6) ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 7) การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน 8) การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

ผลการวิจัยในส่วนนี้ เป็นส่วนสำคัญตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ทำให้ทราบถึงระดับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง เป็นการผ่านการวิจัยเชิงปริมาณดำเนินการไปพร้อมกันกับวิจัยเชิงคุณภาพ โดยให้ความสำคัญของการวิจัยทั้งสองแบบเท่าๆ กัน เป็นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลหรือทำให้ผลการวิจัยสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และนำผลการวิจัยที่ได้จากระยะที่ 1 ไปใช้เพื่อพัฒนารูปแบบในระยะที่ 2 ต่อไป

ผลการวิจัยระยะที่ 2

การสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การวิจัยในระยะนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียงวิธีวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed methodology research) แบบแผนเชิงสำรวจ (Exploratory) เพื่อยกร่างและยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งนำผลการวิจัยจากระยะที่ 1 มาใช้ในส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group

discussion) และนำผลมาต่อด้วยส่วนที่ 2 การยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรีเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามยืนยันรูปแบบ ในด้านบริบท (Context evaluation: C) ด้านปัจจัยป้อน (Input evaluation: I) ด้านกระบวนการ (Process evaluation: P) และด้านผลผลิต (Product evaluation: P)

ส่วนที่ 1

การยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรีเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การวิจัยขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรีเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรีเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดราชบุรี มาดำเนินการยกร่างรูปแบบให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย บุคลากรทางการแพทย์ ผู้นำชุมชน และผู้ป่วยเบาหวาน รวมทั้งหมด 24 คน ผู้ร่วมสนทนากลุ่มคัดเลือกแบบเอกพันธ์ (Homogeneous sampling) เก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Moderator) ผู้ช่วยนักวิจัยทำหน้าที่จดบันทึกการสนทนา (Note taker) เครื่องบันทึกเสียง และแนวคำถามแบบกึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยเริ่มต้นในการสร้างสัมพันธภาพทั้งระหว่างผู้วิจัยกับผู้ร่วมสนทนากลุ่ม และผู้ร่วมสนทนากลุ่มด้วยกันเอง เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่ใกล้ชิด เป็นกันเอง โดยให้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มได้แนะนำตัวของตนเอง ทำให้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มรู้จักกันเอง และผู้วิจัยจะได้มีข้อมูลพื้นฐานของผู้ร่วมสนทนากลุ่มเพิ่มเติม ผู้วิจัยอยู่บ่ายังวัดถุประสงค์ และขอบข่ายของการสนทนากลุ่ม ตลอดจนกระบวนการและวิธีที่จะดำเนินการสนทนากลุ่ม การรักษาความลับ สิทธิ และสอบถามความสมัครใจในการร่วมสนทนากลุ่ม ร่วมกันกำหนดกิจกรรมในการสนทนากลุ่ม เช่น การพูดทีละคน การแสดงความคิดเห็นได้แม้ว่าจะมีความเห็นที่แตกต่างจากคนอื่นๆ ผู้วิจัยขออนุญาตบันทึกเสียงขณะดำเนินการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยเริ่มต้นการสนทนากลุ่มด้วยคำถามนำ ก่อนเข้าสู่การสุ่มสนทนาระยะสั้น (Small talk) เป็นประเด็นการสนทนาในเรื่องที่ไปอภิปรายในประเด็นหลักอย่างอิสระเกี่ยวกับ ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ผู้วิจัยใช้คำถามที่เตรียมไว้ ทั้งคำถามหลัก และคำถามรอง โดยใช้กล

บุหรือที่หลากหลายกรรตุนให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มได้พูดคุยกันเอง ไม่จำเป็นต้องพูดคุยกับผู้วิจัยเท่านั้น ให้กำลังใจผู้ร่วมสนทนากลุ่มที่เขินอายหรือไม่กล้าพูด ลดบทบาทของผู้ที่ครอบจำกกลุ่มโดยการใช้คำพูด และภาษาท่าทาง เปิดโอกาสให้สมาชิกคนอื่นพูดหรือเข้าไปแทรกแซงอย่างสุภาพ การสนทนากลุ่มใช้เวลาทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 10 นาที ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) เพื่อสร้างรูปแบบ ปรับปรุงรูปแบบตามคำแนะนำ และสรุปรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะ เศรษฐกิจภาคตะวันออก โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้าการสนทนากลุ่ม

ปัจจัยนำเข้าการสนทนากลุ่ม เพื่อยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะ เศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งได้ผลจากการวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะ เศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed method research design) ดังนี้

1.1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะ เศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง (ผลการวิจัยเชิงปริมาณ) พบว่า การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรค การได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง บุตรครึ่ง และการมาตรวจตามนัดทุกครั้ง จำนวน 7 ปัจจัย/ตัวแปร

1.2 การศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะ เศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง (ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ) พบว่า เพศ อายุ ฐานะสังคม ประวัติสุขภาพ ภาระทางการเงิน การได้รับความรู้เรื่องเบาหวาน การดูแลพามาพบ แพทย์ การมาตรวจตามนัด การใช้บริการจากสถานบริการ สาเหตุจากความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สาเหตุจากทัศนคติ สาเหตุจากการรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน สาเหตุจากการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน สาเหตุจากการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และการรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด จำนวน 13 ปัจจัย/ตัวแปร

2. องค์ประกอบรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะ เศรษฐกิจภาคตะวันออก

จากการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเอกพันธ์ (Homogeneous sampling) จำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย บุคลากรทางการแพทย์ (Focus group

discussion with Public health) ผู้นำชุมชน (Focus group discussion with community leader) และผู้ป่วยเบาหวาน (Focus group discussion with patients) รวมทั้งหมด 24 คน เพื่อยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะกิจภาคตะวันออก จากปัจจัยนำเข้า 14 ตัวแปร ได้แก่ การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป เพศ อายุ ญาติสายตรงป่วยเป็นเบาหวาน การดูแลพามาพบแพทย์ การใช้บริการจากสถานบริการ สาเหตุจากทัศนคติ สาเหตุจากการรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน สาเหตุจากการรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การได้รับความรู้เรื่องเบาหวาน และการมาตรวจตามนัด โดยคัดเลือกปัจจัยนำเข้าที่สามารถพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงได้ namely ภาระงานในด้านความเป็นประจำ เช่น ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องครอบคลุม พร้อมทั้งปรับปรุงรูปแบบตามคำแนะนำ และสรุปรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะกิจภาคตะวันออก

ผลการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่า 1) ปัจจัยนำเข้าที่ไม่ได้รับการคัดเลือกเป็นองค์ประกอบของร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะกิจภาคตะวันออก จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ญาติสายตรงป่วยเป็นเบาหวาน และ 2) ปัจจัยนำเข้าที่ได้รับการคัดเลือกเป็นองค์ประกอบของร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะกิจภาคตะวันออก จำนวน 10 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับความรู้เรื่องเบาหวาน ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การดูแลพามาพบแพทย์ การมาตรวจตามนัด การใช้บริการจากสถานบริการ

3. กิจกรรมของรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะกิจภาคตะวันออก

3.1 องค์ประกอบที่ 1 การสร้างการรับรู้ เสริมทักษะด้านการปฏิบัติ ประกอบด้วย การให้ความรู้ ด้านการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคเบาหวาน พฤติกรรมที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

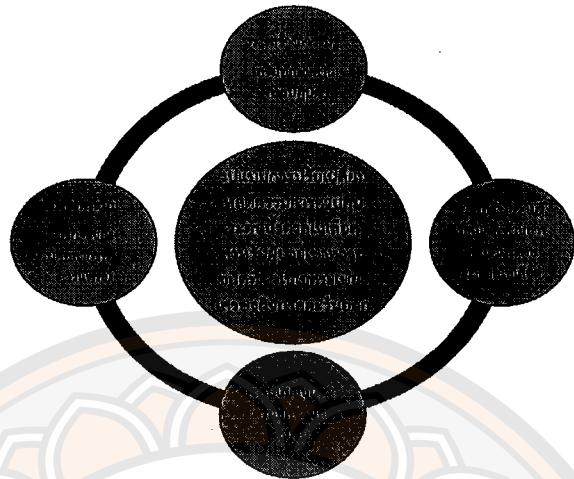
3.2 องค์ประกอบที่ 2 การสร้างความรู้ ทัศนคติ ด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ประกอบด้วย การให้ความรู้ สถานการณ์ของโรคเบาหวาน สาเหตุของโรคเบาหวาน อาการของ โรคเบาหวาน ภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน ผลกระทบของโรคเบาหวานต่อจิตใจและสังคม

3.3 องค์ประกอบที่ 3 การจัดระบบบริการของบุคลากรทางการแพทย์ ประกอบด้วย การให้ข้อมูลถึงการจัดระบบบริการที่šeดวก ใกล้บ้าน มีระบบฐานข้อมูลที่ดีเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรที่อยู่ในชุมชน สนับสนุนการดูแลและเป็นที่พึ่งให้ผู้ป่วย

3.4 องค์ประกอบที่ 4 การสนับสนุนจากการครอบครัว และชุมชน ประกอบด้วย การให้ ข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยจากชุมชน

ตาราง 8 แสดงองค์ประกอบ วิธีการ และกิจกรรม ของรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาค ตะวันออก

องค์ประกอบ	กิจกรรม/วิธีการ	ผู้ดำเนินการ
องค์ประกอบที่ 1 การสร้าง การรับรู้ เสริมทักษะด้านการ ปฏิบัติ	กิจกรรมย่อยที่ 1 บุคลากรทางการแพทย์ให้ความรู้ ด้านการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคเบาหวาน พฤติกรรมที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด กิจกรรมย่อยที่ 2 ฝึกปฏิบัติป้องกันโรคเบาหวาน พฤติกรรมที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	บุคลากรทางการแพทย์
องค์ประกอบที่ 2 การสร้าง ความรู้ ทัศนคติ ด้านการ ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	กิจกรรมย่อยที่ 1 การให้ความรู้ สถานการณ์ของ โรคเบาหวาน สาเหตุของโรคเบาหวาน อาการของ โรคเบาหวาน กิจกรรมย่อยที่ 2 ภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน ผลกระทบของโรคเบาหวานต่อจิตใจและสังคม	บุคลากรทางการแพทย์
องค์ประกอบที่ 3 การ จัดระบบบริการของ บุคลากรทางการแพทย์	กิจกรรมย่อยที่ 1 การให้ข้อมูลถึงการจัดระบบ บริการที่šeดวก ใกล้บ้าน มีระบบฐานข้อมูลที่ดี เชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่อยู่ใน ชุมชน สนับสนุนการดูแลและเป็นที่พึ่งให้ผู้ป่วย	บุคลากรทางการแพทย์
องค์ประกอบที่ 4 การ สนับสนุนจากการครอบครัว และชุมชน	กิจกรรมย่อยที่ 1 การให้ข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมใน สนับสนุนจากการครอบครัว และ การดูแลผู้ป่วยจากชุมชน	บุคลากรทางการแพทย์

ภาพ 4 แสดงรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ส่วนที่ 2

การยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การวิจัยขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เพื่อยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ประชากรที่ศึกษาคือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักจากขั้นตอนที่ 1 ได้แก่ บุคลากรทางการแพทย์ จำนวน 8 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 8 คน และผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 8 คน รวมทั้งหมด 24 คน ตรวจสอบรูปแบบในด้านบริบท (Context evaluation: C) ด้านปัจจัยป้อน (Input evaluation: I) ด้านกระบวนการ (Process evaluation: P) และด้านผลผลิต (Product evaluation: P) ของรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติ แจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 54.20 มีอายุมากกว่า 51 ปี มากที่สุด ร้อยละ 58.33 รองลงมา มีอายุ 41-50 ปี 29.17 มีอายุน้อยกว่า 40 ปี น้อยที่สุด ร้อยละ 12.50 มีสถานภาพคู่ มากที่สุดร้อยละ 79.20 รองลงมา มีสถานภาพโสด ร้อยละ 20.80 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มากที่สุด ร้อยละ 58.30 รองลงมา มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 20.80

มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/เทียบเท่าและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป น้อยที่สุด ร้อยละ 4.20 มีรายได้ 10,001-15,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 37.50 รองลงมา มีรายได้ มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 33.33 มีรายได้มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน น้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 ดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคุณลักษณะทางประชารถ ($n=24$)

		คุณลักษณะทางประชารถ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย			11	45.80
หญิง			13	54.20
อายุ				
น้อยกว่า 40 ปี			3	12.50
41-50 ปี			7	29.17
มากกว่า 51 ปี			14	58.33
(Mean = 50.63 ± 6.90 , Median = 55, Min = 35, Max = 59)				
สถานภาพ				
โสด			5	20.80
คู่			19	79.20
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา			5	20.80
มัธยมศึกษาตอนต้น			14	58.30
มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า			3	12.50
อนุปริญญา/เทียบเท่า			1	4.20
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป			1	4.20
รายได้เฉลี่ย				
น้อยกว่า 10,000 ต่อเดือน			8	33.33
10,001-15,000 บาทต่อเดือน			9	37.50
15,001-20,000 บาทต่อเดือน			6	25.00
มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน			1	4.17
(Mean = $21,266.67 \pm 8,631.06$, Min = 7,000, Max = 24,000)				

2. การตรวจสอบรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดสำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ผลการตรวจสอบรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดสำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จำนวน 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 87.50 ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.89) ประกอบด้วย ด้านบริบท (Context evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 90.56 ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.73) ด้านปัจจัยป้อน (Input evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 82.50 ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.98) ด้านกระบวนการ (Process evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 90.00 ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.90) ด้านผลผลิต (Product evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 85.42 ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.94) รายละเอียดดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงผลการตรวจสอบรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดสำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ($n=24$)

ด้าน/รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	การแปลผล
1. ด้านบริบท (Context evaluation)	4.53	0.73	90.56	มากที่สุด
1.1 รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก เป็นรูปแบบที่มีวัตถุประสงค์ ชัดเจน	4.71	0.69	94.17	มากที่สุด
1.2 รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก เป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสม สอดคล้องตามบริบทของพื้นที่	4.38	0.88	87.50	มากที่สุด
1.3 รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก สามารถปฏิบัติได้ไม่ยุ่งยาก ขับช้อน	4.50	0.59	90.00	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

ด้าน/รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	การแปลผล
2. ด้านปัจจัยป้อน (Input evaluation)	4.13	0.98	82.50	มากที่สุด
2.1 รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะฯ กิจภาคตะวันออก มีปัจจัยที่กำหนดไว้เหมาะสมและเพียงพอต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2	3.96	1.04	79.17	มาก
2.2 รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะฯ กิจภาคตะวันออก มีกิจกรรม ที่กำหนดไว้เหมาะสมและเพียงพอต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2	4.29	0.91	85.83	มากที่สุด
3. ด้านกระบวนการ (Process evaluation)	4.50	0.90	90.00	มากที่สุด
3.1 รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะฯ กิจภาคตะวันออก มีแผนการจัดกิจกรรม/การจัดกิจกรรมที่เหมาะสม	4.54	0.83	90.83	มากที่สุด
3.2 รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะฯ กิจภาคตะวันออก มีส่วนร่วมของบุคคลากรทางการแพทย์ ผู้นำชุมชน และผู้ป่วย	4.46	0.98	89.17	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

ด้าน/รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	การแปลผล
4. ด้านผลผลิต (Product evaluation)	4.27	0.94	85.42	มากที่สุด
4.1 รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการ ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก สามารถดำเนินการให้เกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์	4.63	0.71	92.50	มากที่สุด
4.2 รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการ ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก สามารถนำไปกำหนดนิยามรายสำหรับปฏิบัติงานใน พื้นที่ได้	3.92	1.02	78.33	มาก
รวมทุกด้าน	4.38	0.89	87.50	มากที่สุด

จากการวิจัยระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed methodology research) แบบแผนเชิงสำรวจ (Exploratory) เริ่มต้นขั้นตอนที่ 1 ด้วยการยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (การวิจัยเชิงคุณภาพ) และนำผลมาเชื่อมโยง (Connect) กับขั้นตอนที่ 2 การยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (การวิจัยเชิงปริมาณ) เพื่อยืนยันรูปแบบและสามารถนำผลไปใช้ในวงกว้างต่อไป พนว่า รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ประกอบด้วย 10 ตัวแปร /องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 2) การได้รับความรู้เรื่องเบาหวาน 3) ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 4) การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน 5) การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน 6) การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 7) การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 8) การดูแลพยาบาลแพทย์ 9) การมาตรวจตามนัด 10) การใช้บริการจากสถานบริการ โดยผลการตรวจสอบ

รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จำนวน 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 87.50 ซึ่งจะนำผลการวิจัยในระยะที่ 2 ไปทดลองใช้และประเมินประสิทธิผลของผลการตรวจสอบรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ในระยะที่ 3 ต่อไป

ผลการวิจัยระยะที่ 3

การประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การวิจัยระยะนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental) ชนิดสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (Two-group pretest - posttest design) เพื่อทดลองและประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 อายุระหว่าง 35-59 ปี ทั้งเพศชายและหญิง คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง(Purposive sampling) จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม และรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมให้ความรู้และฝึกปฏิบัติ เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จำนวน 10 สัปดาห์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ Independent t-test และ Paired t-test โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มทดลอง เป็นเพศหญิงมากที่สุดร้อยละ 65.70 อายุมากกว่า 51 ปีมากที่สุด ร้อยละ 54.30 รองลงมา อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 31.40 อายุน้อยกว่า 40 ปี น้อยที่สุด ร้อยละ 14.30 สถานภาพคู่มากที่สุด ร้อยละ 71.40 รองลงมา สถานภาพโสด ร้อยละ 22.90 สถานภาพม้าย/หย่าร้าง น้อยที่สุดร้อยละ 5.70 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ร้อยละ 37.10 รองลงมา การศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 28.60 การศึกษาระดับอนุปริญญา/เทียบเท่า น้อยที่สุด ร้อยละ 8.60 อาชีพงานบ้านมากที่สุด ร้อยละ 40.00 รองลงมา อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 34.29 อาชีพเกษตรกรรม น้อยที่สุด ร้อยละ 25.71 รายได้เฉลี่ย 10,001-20,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 54.30 รองลงมา รายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 42.90 รายได้ 20,001-30,000 บาทต่อเดือน น้อยที่สุด ร้อยละ 2.90 ดังตาราง 13

1.2 กลุ่มควบคุม เป็นเพศหญิงมากที่สุดร้อยละ 71.40 อายุมากกว่า 51 ปีมากที่สุด
ร้อยละ 60.00 รองลงมา อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 28.60 อายุน้อยกว่า 40 ปี น้อยที่สุด ร้อยละ 11.40
สถานภาพคู่มากที่สุด ร้อยละ 80.00 รองลงมา สถานภาพโสด ร้อยละ 14.30 สถานภาพม้าย/หย่า
ร้าง น้อยที่สุดร้อยละ 5.70 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ร้อยละ 37.10 รองลงมา
การศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 34.30 การศึกษาระดับอนุปริญญา/เทียบเท่า น้อยที่สุด ร้อยละ
5.70 อาชีพงานบ้านมากที่สุด ร้อยละ 40.00 รองลงมา อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 37.10 อาชีพ
รับจ้าง น้อยที่สุด ร้อยละ 22.90 รายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 54.30
รองลงมา รายได้เฉลี่ย 10,001-20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 37.10 รายได้ 20,001-30,000 บาทต่อ
เดือน น้อยที่สุด ร้อยละ 8.60 ดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	คุณลักษณะทางประชากร	กลุ่มทดลอง (n=35)		กลุ่มควบคุม (n=35)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ					
ชาย		12	34.30	10	28.60
หญิง		23	65.70	25	71.40
อายุ					
น้อยกว่า 40 ปี		5	14.30	4	11.40
41-50 ปี		11	31.40	10	28.60
มากกว่า 51 ปี		19	54.30	21	60.00
สถานภาพ					
โสด		8	22.90	5	14.30
คู่		25	71.40	28	80.00
ม้าย/หย่าร้าง		2	5.70	2	5.70

ตาราง 11 (ต่อ)

คุณลักษณะทางประชารัฐ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	(n=35)	จำนวน ร้อยละ	(n=35)	จำนวน ร้อยละ
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา	10	28.60	12	34.30
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	37.10	13	37.10
มัธยมศึกษาตอนปลาย/เที่ยบเท่า	9	25.70	8	22.90
อนุปริญญา/เที่ยบเท่า	3	8.60	2	5.70
อาชีพ				
งานบ้าน	14	40.00	14	40.00
รับจ้าง	12	34.29	8	22.90
เกษตรกรรม	9	25.71	13	37.10
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				
5,001-10,000 บาทต่อเดือน	15	42.90	19	54.30
10,001-20,000 บาทต่อเดือน	19	54.30	13	37.10
20,001-30,000 บาทต่อเดือน	1	2.90	3	8.60

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะภาคตะวันออก

การเปรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะโดยใช้สถิติ Independent t-test พบว่า ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ไม่แตกต่างกัน ดังตาราง 12

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะ ($n=70$)

องค์ประกอบ	<i>n</i>	\bar{x}	S.D.	t	df	P-value
ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง	35	10.14	1.611	1.734	68	0.880
กลุ่มควบคุม	35	9.60	0.914			
ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง	35	33.97	1.740	1.472	68	0.146
กลุ่มควบคุม	35	33.34	3.275			
การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน						
กลุ่มทดลอง	35	34.83	2.020	1.405	68	0.165
กลุ่มควบคุม	35	34.06	2.092			

ตาราง 12 (ต่อ)

องค์ประกอบ	n	\bar{x}	S.D.	t	df	P-value
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อน						
ของโรคเบาหวาน						
กลุ่มทดลอง	35	32.40	3.275	1.011	68	0.316
กลุ่มควบคุม	35	31.89	2.656			
การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง	35	52.51	4.382	0.687	68	0.495
กลุ่มควบคุม	35	51.77	4.666			
การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม						
การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง	35	25.46	2.020	0.360	68	0.720
กลุ่มควบคุม	35	25.29	2.092			
พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง	35	62.51	4.482	0.547	68	0.432
กลุ่มควบคุม	35	61.77	4.566			
ระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง	35	142.51	4.682	0.547	68	0.432
กลุ่มควบคุม	35	141.77	4.766			

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การเปรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุม

ระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะกิจกรรมตัววันออก โดยใช้สถิติ Paired t-test พบว่า หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะกิจกรรมตัววันออก กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ที่กว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะกิจกรรมตัววันออก ($n=70$)

องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	t	df	P-value
ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	10.14	1.611	-11.080	34	0.000
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	13.51	0.981			
ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	33.97	1.757	-17.678	34	0.000
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	37.54	1.197			

ตาราง 13 (ต่อ)

องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	t	df	P-value
การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	34.83	1.902	-10.272	34	0.203
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	38.26	1.245			
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	32.40	2.117	-11.863	34	0.000
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	37.37	2.030			
การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	52.51	4.382	-6.055	34	0.000
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	57.94	4.291			
การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	25.46	2.020	-4.967	34	0.000
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	27.37	1.416			
พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	62.51	4.382	-5.065	34	0.000
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	67.94	4.291			
ระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	162.55	4.128	-3.066	34	0.000
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	120.94	4.197			

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาล ในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การเปรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ของกลุ่มควบคุม พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ก่อนและหลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก โดยใช้สถิติ Paired t-test พบว่า หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก กลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ไม่แตกต่างกัน ดังตาราง 14

ตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มทดลองก่อนและหลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ($n=70$)

องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	t	df	P-value
ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	9.60	0.914	1.797	34	0.134
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	10.80	0.868			
ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	33.34	1.814	-3.797	34	0.094
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	34.49	1.738			
การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	34.06	2.634	-2.797	34	0.084
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	34.74	2.748			
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	31.89	2.139	-1.850	34	0.073
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	32.34	2.057			
การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	50.49	3.284	1.548	34	0.131
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	51.77	3.284			

ตาราง 14 (ต่อ)

องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	t	df	P-value
การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม					
การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	25.29	1.964	0.538	34	0.594
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	25.11	1.798			
พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	54.52	3.148	1.263	34	0.131
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	53.66	3.134			
ระดับน้ำตาลในเลือด					
ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	126.14	1.924	0.548	34	0.171
หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ	126.15	1.325			

5. การเปรียบเทียบความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะ กิจกรรมทัศนคติ ประจำวันออก

การเปรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะ กิจกรรมทัศนคติ ประจำวันออก โดยใช้สถิติ Independent t-test พบว่า หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรีความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด กลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตาราง 15

ตาราง 15 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี ($n=70$)

องค์ประกอบ	<i>n</i>	\bar{x}	S.D.	<i>t</i>	df	P-value
ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง	35	13.51	0.981	12.258	68	0.000
กลุ่มควบคุม	35	10.80	0.868			
ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง	35	37.54	1.197	8.570	68	0.000
กลุ่มควบคุม	35	34.49	1.738			
การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน						
กลุ่มทดลอง	35	38.26	1.245	6.892	68	0.000
กลุ่มควบคุม	35	34.74	2.748			

ตาราง 15 (ต่อ)

องค์ประกอบ	n	\bar{x}	S.D.	t	df	P-value
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน						
กลุ่มทดลอง						
กลุ่มควบคุม	35	37.37	2.030	10.292	68	0.000
กลุ่มทดลอง	35	32.34	2.057			
การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง						
กลุ่มควบคุม	35	57.94	4.291	8.165	68	0.000
กลุ่มทดลอง	35	50.49	3.284			
การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง						
กลุ่มควบคุม	35	27.37	1.416	5.841	68	0.000
กลุ่มทดลอง	35	25.11	1.795			
พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง						
กลุ่มควบคุม	35	67.49	4.261	8.651	68	0.000
กลุ่มทดลอง	35	60.94	3.248			
ระดับน้ำตาลในเลือด						
กลุ่มทดลอง						
กลุ่มควบคุม	35	120.49	4.324	8.764	68	0.000
กลุ่มทดลอง	35	127.94	3.248			

437313811

NU iThesis 59031111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผสมผสาน (Mixed methodology research) โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน ในเขตราชบูรณะเชียงใหม่ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง 2) เพื่อสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชียงใหม่ภาคตะวันออก 3) เพื่อประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชียงใหม่ภาคตะวันออก โดยนำเสนอการสรุปผลการวิจัยตามระยะการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชียงใหม่ภาคตะวันออก

การวิจัยระยะนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed method research design) แบบคู่ขนาน(Concurrent parallel design) เพื่อศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชียงใหม่ภาคตะวันออก ซึ่งจะนำผลการวิจัยจากระยะที่ 1 ไปใช้ในระยะที่ 2 ต่อไปประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชียงใหม่ภาคตะวันออก การวิจัยส่วนนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชียงใหม่ภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่เข้ามารับการรักษาเป็นผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 400 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistate random sampling) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติกว่าแจ้งความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ส่วนที่ 2 การศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชียงใหม่ภาคตะวันออก การวิจัยส่วนนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชียงใหม่ภาคตะวันออก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 45 ราย ซึ่งได้จากการคัดเลือกตัวอย่างแบบมีเกณฑ์กำหนด (Criterion

sampling) วิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะทางประชาราของผู้ให้ข้อมูลหลัก ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และวิเคราะห์สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน (ข้อมูลเชิงคุณภาพ) ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

การวิจัยระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาล ในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การวิจัยในระยะนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed methodology research) แบบแผน เชิงสำรวจ (Exploratory) เพื่อยกร่างและยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งนำผลการวิจัยจากระยะที่ 1 มาใช้ในส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (การวิจัยเชิงคุณภาพ) ด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) แล้วนำผลมาต่อด้วยส่วนที่ 2 การยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (การวิจัยเชิงปริมาณ) โดยใช้แบบสอบถามยืนยันรูปแบบ ในด้านบริบท (Context evaluation: C) ด้านปัจจัยป้อน (Input evaluation: I) ด้านกระบวนการ (Process evaluation: P) และด้านผลผลิต (Product evaluation: P) ซึ่งจะนำผลการวิจัยจากระยะที่ 2 ไปใช้ในระยะที่ 3 ประกอบด้วย 2 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก การวิจัยขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง มาดำเนินการยกร่างรูปแบบ ให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย บุคลากรทางการแพทย์ ผู้นำชุมชน และผู้ป่วยเบาหวาน รวมทั้งหมด 24 คน ผู้ร่วมสนทนากลุ่มคัดเลือกแบบเอกพันธ์ (Homogeneous sampling) เก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสนทนา กลุ่ม (Moderator) ผู้ช่วยนักวิจัยทำหน้าที่จดบันทึกการสนทนา (Note taker) เครื่องบันทึกเสียง และแนวคำถามแบบกึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยเริ่มต้นการสนทนากลุ่มด้วยคำถามนำ ก่อนเข้าสู่การสุ่มการสนทนา (Small talk) เป็นประเด็นการสนทนาในเรื่องทั่วไปอภิปรายในประเด็นหลักอย่างอิสระเกี่ยวกับความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติเกี่ยวกับการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้

ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ผู้วิจัยใช้คำถามที่เตรียมไว้ ทั้งคำถามหลัก และคำถามรอง โดยใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายกระตุนให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มได้พูดคุยกันเอง การสนทนากลุ่มใช้เวลาทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 10 นาที ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) เพื่อสร้างรูปแบบ ปรับปรุงรูปแบบตามคำแนะนำ และสรุปรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ส่วนที่ 2 การยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก การวิจัยส่วนนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative research) เพื่อยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ประชากรที่ศึกษาคือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักจากขั้นตอนที่ 1 ได้แก่ บุคลากรทางการแพทย์ จำนวน 8 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 8 คน และผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 8 คน รวมทั้งหมด 24 คน ตรวจสอบรูปแบบในด้านบริบท (Context evaluation: C) ด้านปัจจัยป้อน (Input evaluation: I) ด้านกระบวนการ (Process evaluation: P) และด้านผลผลิต (Product evaluation: P) ของรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติ แจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

การวิจัยระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

การวิจัยระยะนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi experimental) ชนิดสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (Two-group pretest-posttest design) เพื่อทดลองและประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่างประจำด้วย ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 อายุระหว่าง 35-59 ปี ทั้งเพศชายและหญิง คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง(Purposive sampling) จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมให้ความรู้และฝึกปฏิบัติ เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จำนวน

10 สัปดาห์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ร้อยละ Independent t-test และ Paired t-test

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเชิงผสมผสานขั้นสูง (Advanced mixed methods research designs) แบบการประเมินผลหลายขั้นตอน (Multistage evaluation design) ครั้งนี้ โดยนำเสนอสรุปผลการวิจัยตามระดับการวิจัย 3 ระดับ ดังนี้

การวิจัยระดับที่ 1 การศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ส่วนที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

1. ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.25 มีอายุระหว่าง 51-55 ปี มากที่สุด ร้อยละ 29.75 รองลงมาอายุมากกว่า 56 ปี ร้อยละ 25.50 และน้อยที่สุด อายุน้อยกว่า 35 ปี ร้อยละ 4.25 อายุต่ำสุด 35 ปี อายุสูงสุด 59 ปี และอายุเฉลี่ย 50.02 ปี มีสถานภาพคู่嫁ที่สุด ร้อยละ 68.75 รองลงมา คือ สถานภาพโสด ร้อยละ 26.50 และน้อยที่สุด คือ สถานภาพหย่าร้าง ร้อยละ 1.00 มีระดับการศึกษาระยังศึกษาตอนต้นมากที่สุด ร้อยละ 42.75 รองลงมา คือ ระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 29.25 และน้อยที่สุด คือ ระดับการศึกษาอนุปริญญา/เทียบเท่า ร้อยละ 1.75 ประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด ร้อยละ 40.30 รองลงมา คือ ประกอบอาชีพงานบ้าน ร้อยละ 31.80 และน้อยที่สุด คือ เกษตรกรรม และค้าขาย ร้อยละ 5.00 มีรายได้เฉลี่ย 5,001-10,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 44.25 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ย 10,001-15,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 38.75 และน้อยที่สุด มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่า 5,000 ต่อเดือน ร้อยละ 0.25 รายได้เฉลี่ยต่ำสุด 4,800 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยสูงสุด 36,000 บาทต่อเดือน และรายได้เฉลี่ย 12,212.16 บาทต่อเดือน มีน้ำหนัก 61-70 กิโลกรัม มากที่สุด ร้อยละ 30.75 รองลงมา มีน้ำหนัก 51-60 กิโลกรัม ร้อยละ 29.75 และน้อยที่สุด มีน้ำหนักมากกว่า 80 กิโลกรัม ร้อยละ 9.0 มีส่วนสูง 151-160 เซนติเมตร มากที่สุด ร้อยละ 46.00 รองลงมา มีส่วนสูง 141-150 เซนติเมตร ร้อยละ 25.50 และน้อยที่สุด มีส่วนสูง น้อยกว่า 140 เซนติเมตร ร้อยละ 1.25 มีค่าดัชนีมวลกาย 25 - 29.90 กก./ม.² (อ้วน / โรคอ้วนระดับ 2) มากที่สุด ร้อยละ 33.00 รองลงมา มีค่าดัชนีมวลกาย 18.50 - 22.90 กก./ม.² (ปกติ / สุขภาพดี) ร้อยละ 28.50 และน้อยที่สุด มีค่าดัชนีมวลกาย น้อยกว่า 18.50 กก./ม.² (น้ำหนักน้อย / ผอม) ร้อยละ 4.25 มีระยะเวลาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน 1-5 ปี มากที่สุด ร้อยละ 43.75 รองลงมา มีระยะเวลาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน 6-10 ปี ร้อยละ 39.00 และน้อยที่สุด มีระยะเวลาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน น้อย

กว่า 1 ปี ร้อยละ 5.50 ปู่ ย่า ป่วยด้วยโรคเบาหวาน มากที่สุด ร้อยละ 43.00 รองลงมา มี แม่ ป่วยด้วยโรคเบาหวาน ร้อยละ 38.00 และน้อยที่สุด พี่ ป่วยด้วยโรคเบาหวาน ร้อยละ 33.25 ใช้สิทธิประกันสุขภาพถ้วนหน้า มากที่สุด ร้อยละ 87.00 รองลงมา ใช้สิทธิประกันสังคม ร้อยละ 10.25 และน้อยที่สุด ใช้สิทธิเบิกได้ ร้อยละ 2.75 ได้รับความรู้เรื่องโรคเบาหวานจากพยาบาลปอยครั้ง มากที่สุด ร้อยละ 86.50 รองลงมาได้รับความรู้เรื่องโรคเบาหวานจากแพทย์ปอยครั้ง ร้อยละ 83.50 กลุ่มตัวอย่างดูแลและพาพบแพทย์ตัวเอง มากที่สุด ร้อยละ 73.50 รองลงมาได้รับการดูแลและพาพบแพทย์โดยคู่สมรส ร้อยละ 13.50 และน้อยที่สุด คือ ได้รับการดูแลและพาพบแพทย์โดยเพื่อนบ้าน ร้อยละ 2.50 มาตรวจน้ำน้ำดีบากครั้งมากที่สุด ร้อยละ 93.50 รองลงมา คือ มาตรวจน้ำน้ำดีทุกครั้ง ร้อยละ 3.75 และน้อยที่สุด ไม่เคยมาตรวจน้ำดี ร้อยละ 2.75 ใช้บริการรักษาโรคเบาหวานจากโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป มากที่สุด ร้อยละ 58.25 รองลงมา คือ ใช้บริการรักษาโรคเบาหวานจากโรงพยาบาลชุมชน และน้อยที่สุด คือ ใช้บริการรักษาโรคเบาหวานจากโรงพยาบาลเอกชน ร้อยละ 1.25

2. ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดในระดับปานกลาง ร้อยละ 80.75 ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดในระดับปานกลาง ร้อยละ 85.75 การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวานในระดับปานกลาง ร้อยละ 86.25 การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานในระดับปานกลาง ร้อยละ 83.25 การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ในระดับปานกลาง ร้อยละ 88. การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ในระดับปานกลาง ร้อยละ 87.25 และมีพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานในระดับปานกลาง ร้อยละ 89.00

3. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน เรียงลำดับตามความสามารถในการอธิบายการผันแปรของพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 1 คือ ปัจจัยความคาดหวังในความสามารถของตนเองต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($\beta = 0.916$) เมื่อความคาดหวังในความสามารถของตนเองต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดเปลี่ยนแปลง

ไป 1 หน่วย พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มตัวอย่าง จะเพิ่มขึ้น 0.916 คะแนน ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 2 คือ ปัจจัยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($\beta = 0.508$) เมื่อความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มตัวอย่าง จะเพิ่มขึ้น 0.508 คะแนน ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 3 คือ ปัจจัยการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป(ไม่ได้เรียนหนังสือเป็นกลุ่มอ้างอิง) ต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($\beta = 1.379$) กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 4 คือ ปัจจัยการได้รับความรู้จากญาติ พี่ น้อง บุoyerครั้ง(ไม่เคยได้รับความรู้จากญาติ พี่ น้องเป็นกลุ่มอ้างอิง) ต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($\beta = 0.661$) กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับความรู้จากญาติ พี่ น้อง บุoyerครั้ง มีพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มตัวอย่าง ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับความรู้จากญาติ พี่ น้อง ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 5 คือ ปัจจัยการมาตรวจนัดทุกครั้ง(ไม่เคยมาตรวจนัด) ต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($\beta = 0.904$) เมื่อกลุ่มตัวอย่างมาตรวจนัดทุกครั้ง มีพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาตรวจนัด ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 6 คือ ปัจจัยการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ($\beta = 0.082$) เมื่อกลุ่มตัวอย่างรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อน เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย โดยทั้ง 6 ปัจจัย สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ได้สูงถึงร้อยละ 87.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนตัวแปรอื่นๆ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน โดยสามารถเขียนสมการในการพยากรณ์พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานในรูปแบบคะแนนติดไปดังนี้

พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน = $1.529 + 0.916$ (การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด) + 0.508 (ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด) + 1.379 (การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป) + 0.082 (การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรค) + 0.661 (การได้รับความรู้จากญาติ พี่ น้อง บุoyerครั้ง) + 0.904 (การมาตรวจนัดทุกครั้ง)

ส่วนที่ 2 การศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

1. ข้อมูลลักษณะทางประชากรของผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 45 ราย ได้จากการคัดเลือกตัวอย่างแบบมีเกณฑ์กำหนด (Criterion sampling) ผู้ให้ข้อมูลหลัก ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.20 มีอายุระหว่าง 51-55 ปี มากที่สุด ร้อยละ 31.11 รองลงมาอายุมากกว่า 56 ปี ร้อยละ 26.67 และน้อยที่สุด อายุน้อยกว่า 35 ปี ร้อยละ 2.22 อายุต่ำสุด 35 ปี อายุสูงสุด 59 ปี และอายุเฉลี่ย 50.60 ปี ผู้ให้ข้อมูลหลัก มีสถานภาพคู่ มากที่สุด ร้อยละ 73.30 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ร้อยละ 44.40 รองลงมา คือ ระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 28.90 และน้อยที่สุด คือ ระดับการศึกษาอนุปริญญา/เทียบเท่าและระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 2.00 มีงานบ้านมากที่สุด ร้อยละ 33.30 รองลงมา คือ อาชีพพักราชการและอาชีพพักร้าง ร้อยละ 24.40 มีรายได้เฉลี่ย 5,001-10,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 44.44 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 2.22 รายได้เฉลี่ยต่ำสุด 7,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยสูงสุด 24,000 บาทต่อเดือน และรายได้เฉลี่ย 11,997.78 บาทต่อเดือน

2. สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน

ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) พบว่า สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน 13 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ภูมิศาสตร์ 4) การเป็นเบาหวาน 5) การดูแลพยาบาลแพทย์ 6) การมาตรวจตามนัด 7) การใช้บริการจากสถานบริการ 8) สาเหตุจากความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 9) สาเหตุจากทัศนคติ 10) สาเหตุจากการรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน 11) สาเหตุจากการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน 12) สาเหตุจากการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และ 13) สาเหตุจากการรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

จากการวิจัยระยะที่ 1 ส่วนที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก และส่วนที่ 2 การศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก โดยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (ผลการวิจัยเชิงปริมาณ) พบว่า ความรู้ด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรง

ของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และการรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัว สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ได้สูงถึงร้อยละ 87.50

2. การศึกษาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ) พบว่า 1) เพศ 2) อายุ 3) ภูมิสังคม 4) การได้รับความรู้เรื่องเบาหวาน 5) การดูแลมาพบท้าย 6) การมาตรวจตามนัด 7) การใช้บริการจากสถานบริการ 8) สาเหตุจากความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 9) สาเหตุจากหัศนศิลป์ 10) สาเหตุจากการรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน 11) สาเหตุจากการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน 12) สาเหตุจากการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และ 13) สาเหตุจากการรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทั้ง 13 ตัวแปร เป็นสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

3. สาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ที่สอดคล้องกันทั้งจากผลการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยสามารถรวมผลการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้ง 2 ส่วนเข้าด้วยกัน (Merge) จำนวน 20 ตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่มีความสอดคล้องกัน จำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 2) ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 3) การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรค 4) การได้รับความรู้จากภูมิปัญญา ที่น้อง ป่วยครั้ง 5) การมาตรวจตามนัดทุกครั้ง

การวิจัยระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

จากการวิเคราะห์เนื้อหาการสนทนากลุ่มสามารถสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จำนวน 10 ตัวแปร ได้แก่ 1) ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 2) การได้รับความรู้เรื่องเบาหวาน 3) หัศนศิลป์ด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 4) การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน 5) การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน 6) การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 7) การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 8) การดูแลมาพบท้าย 9) การมาตรวจตามนัด 10)

การใช้บริการจากสถานบริการ โดยรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก กิจกรรมการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และกิจกรรมให้คำปรึกษารายบุคคล

ส่วนที่ 2 การยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

1. ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นบุคลากรทางการแพทย์ ร้อยละ 33.33 ผู้นำชุมชน ร้อยละ 33.33 และผู้ป่วยเบาหวาน ร้อยละ 33.33 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.20 มีอายุมากกว่า 51 ปี มากที่สุด ร้อยละ 58.33 รองลงมาคืออายุ 41-50 ปี ร้อยละ 29.17 และน้อยที่สุด อายุน้อยกว่า 40 ปี ร้อยละ 12.50 อายุต่ำสุด 35 ปี อายุสูงสุด 59 ปี และอายุเฉลี่ย 50.63 ปี มีสถานภาพคู่ครองที่สุด ร้อยละ 79.20 และน้อยที่สุด คือ สถานภาพโสด ร้อยละ 20.80 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มากที่สุด ร้อยละ 58.30 รองลงมา คือ ระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 20.80 และน้อยที่สุด คือ ระดับการศึกษาอนุปริญญา/เทียบเท่า และระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 4.20 มีอาชีพงานบ้านมากที่สุด ร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ อาชีพรับราชการ และอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุด คือ อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 4.20 มีรายได้เฉลี่ย 10,001-15,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 37.50 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ย น้อยกว่า 10,000 ต่อเดือน ร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุด มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 4.17 รายได้เฉลี่ยต่ำสุด 7,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยสูงสุด 24,000 บาทต่อเดือน และรายได้เฉลี่ย 21,266.67 บาทต่อเดือน

2. การตรวจสอบรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ผลการตรวจสอบรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ประกอบด้วย ด้านบริบท (Context evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 90.56 ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.73) ด้านปัจจัยป้อน (Input evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 82.50 ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.98) ด้านกระบวนการ (Process evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 90.00 ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.90) ด้านผลผลิต (Product evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 85.42 ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.94) ซึ่งรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 87.50 ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.89)

การวิจัยระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรีเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

1. ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มทดลอง กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 65.70 มีอายุมากกว่า 51 ปี มากที่สุด ร้อยละ 54.30 รองลงมาคืออายุ 41-50 ปี ร้อยละ 31.40 และน้อยที่สุด อายุน้อยกว่า 40 ปี ร้อยละ 14.30 มีสถานภาพคู่ ร้อยละ 71.40 สถานภาพโสด ร้อยละ 22.90 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง ร้อยละ 5.70 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มากที่สุด ร้อยละ 37.10 รองลงมา คือ การศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 28.60 และการศึกษาระดับอนุปริญญา/เทียบเท่า น้อยที่สุด ร้อยละ 8.60 มีอาชีพงานบ้านมากที่สุด ร้อยละ 37.10 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง และอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 31.40 มีรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 54.30 รองลงมา มีรายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 42.90 และน้อยที่สุด มีรายได้ 20,001-30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 2.90

กลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 71.40 มีอายุมากกว่า 51 ปี มากที่สุด ร้อยละ 60.00 รองลงมาคืออายุ 41-50 ปี ร้อยละ 28.60 และน้อยที่สุด อายุน้อยกว่า 40 ปี ร้อยละ 11.40 มีสถานภาพคู่ ร้อยละ 80.00 สถานภาพโสด ร้อยละ 14.30 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง ร้อยละ 5.70 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มากที่สุด ร้อยละ 37.10 รองลงมา คือ การศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 34.30 และการศึกษาระดับอนุปริญญา/เทียบเท่า น้อยที่สุด ร้อยละ 5.70 มีอาชีพงานบ้านมากที่สุด ร้อยละ 40.00 รองลงมา คือ อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 37.10 และอาชีพรับจ้าง น้อยที่สุด ร้อยละ 22.90 มีรายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 54.30 รองลงมา มีรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 37.10 และน้อยที่สุด มีรายได้ 20,001-30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 8.60

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรีเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

2.1 ก่อนจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาล ในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรีเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับ

น้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ไม่แตกต่างกัน

2.2 หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก กลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ไม่แตกต่างกัน

2.4 หลังจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด กลุ่มทดลองตีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเชิงผสมผสานขั้นสูง (Advanced mixed methods research designs) แบบการประเมินผลหลายขั้นตอน (Multistage evaluation design) ครั้งนี้

1. การศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี

สาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี ได้แก่ ที่สอดคล้องกันทั้งจากผลการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยสามารถรวมผลการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้ง 2 ส่วนเข้าด้วยกัน จำนวน 20 ตัวแปร พบร่วมกัน ที่มีความสอดคล้องกัน จำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 2) ความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด 3) การรับรู้ถึงผลของการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรค 4) การได้รับความรู้จากญาติ พี่น้อง บ่อยครั้ง 5) การมาตรวจน้ำด้วยครั้ง

2. การสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี

ผลการยืนยันรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี ประกอบด้วย ด้านบริบท (Context evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 90.56 ด้านปัจจัยปัจจุบัน (Input evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 82.50 ด้านกระบวนการ (Process evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 90.00 ด้านผลผลิต (Product evaluation) อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 87.50

3. การประเมินรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี

การนำรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ไปทดลองใช้และประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ ประกอบด้วยผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ 2 อายุระหว่าง 35-59 ปี ทั้งเพศชายและหญิง จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 35 คน พร้อมทั้งควบคุมตัวแปรภายนอกที่อาจส่งผลต่อผลการทดลองหรือตัวแปรตามให้เหลือน้อยที่สุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามและรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบุรี เก็บรวบรวมข้อมูล ครั้งที่ 1 ก่อนการทดลองทั้งกลุ่มทดลอง

และกลุ่มควบคุมด้วยแบบสอบถาม พบร่วมกันจัดกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ทัศนคติ ด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดไม่แตกต่างกัน

การดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด สำหรับผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ในกลุ่มทดลอง ประกอบด้วย กิจกรรมที่ 1 การสร้างการรับรู้ เสริมทักษะด้านการปฏิบัติ กิจกรรมที่ 2 สร้างความรู้ ทัศนคติ ด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด กิจกรรมที่ 3 การจัดระบบบริการของบุคลากรทางการแพทย์ กิจกรรมที่ 4 การสนับสนุนจากครอบครัว และชุมชน ซึ่งเป็นการทดลองว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถทำให้ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก มีพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดที่ดีขึ้นจากการใช้รูปแบบนั้นจริง ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. เทคนิคนโยบาย

1.1. หน่วยบริการสาธารณสุขระดับปฐมภูมิ ทุติยภูมิ และตรีภูมิ นำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม เพื่อใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ และขยายผลให้ครอบคลุมเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

1.2. หน่วยงานระดับสำนักงานสาธารณสุข สามารถนำไปกำหนดเป้าหมาย และทิศทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ความเป็นจริง

2. เชิงปฏิบัติการ

2.1. ผู้ป่วยโรคเบาหวาน สามารถนำองค์ความรู้และกิจกรรมต่างๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2. ภาคีเครือข่ายภายในชุมชน สามารถนำข้อมูลการมีส่วนร่วมไปใช้เป็นเครื่องมือในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตราชบูรณะเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดระยอง

3. เที่ยวชม

- 3.1. ทำวิจัยต่อยอด เรื่อง รูปแบบการดูแลผู้ป่วยในพื้นที่ที่มีความเฉพาะอื่นๆ
- 3.2. ทำคู่มือการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
- 3.3. อบรมและให้ความเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรทางด้านสาธารณสุข

437313811

NU iThesis 5903111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7

บรรณานุกรม

- กมลพร สิริกุจตุพร, วิราพรรณ วีโรจน์รัตน์, และนารีรัตน์ จิตรมนตรี. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการตนเองของผู้สูงอายุโรคเบาหวานชนิดที่ 2. *วารสารสภากาชาดไทย*, 32(1), 81-93.
- กองโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2563). *ข้อมูล สถิติการตาย / ป่วย*. สืบค้น 10 เมษายน 2563, จาก www.thaincd.com/2016/mission/documents.php?tid=32&gid=1-020
- กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. (2558). การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การจัดการความเครียดสำหรับวัยทำงาน. นนทบุรี: กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข.
- กาญจนा พิบูลย์, วัลลภ ใจดี, และเกย์ม ใช้คล่องกิจ. (2558). การศึกษาอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับรูปแบบ การดูแลโรคเบาหวาน ชนิดที่ 2 ในผู้สูงอายุ. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 23(2), 1-19.
- กิตติยา ชูโชค, และนิลวรรณ อัญภักดี. (2561). ค่าใช้จ่ายในการดูแลผู้ป่วยเบาหวานตามหลักการจัดกลุ่ม โรคผู้ป่วยนอกเพื่อการจ่ายเงินที่โรงพยาบาลบางบัวทอง. *วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข*, 12(4), 645-656.
- กุสุมา กังเหล. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้เป็นเบาหวาน ชนิดที่สอง โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 15(3), 256-268.
- ชนิษฐา พิเศษลดา, ฉันทนา แรงสิงห์, และเกศมนี นุลปานันท์. (2559). การพัฒนารูปแบบการป้องกัน การเกิดโรคเบาหวานชนิดที่ 2 สำหรับกลุ่มเสี่ยงเบาหวานในชุมชน จังหวัดเชียงราย. *วารสารพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 28(3), 132-146.
- เขมารดี มาสิงบุญ, สายฝน ม่วงคัม, และสุวรรณี มหาภานันท์. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมป้องกันการเกิดโรคเบาหวาน ในกลุ่มเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 27(2), 214-227.
- คณะกรรมการจัดทำแผนสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2560. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- คมสสรศ. ชื่นรัมย์, บุญสิทธิ์ ไชยชนะ, และกรณิกา เรืองเดช ขาวสวนศรีเจริญ. (2559). การพัฒนา รูปแบบการดูแลสุขภาพตนเอง ในผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดไม่พึงอันซูคลินของ โรงพยาบาลสุ

คิริน ด้วยเทคนิคการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (AIC). วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและ การสาธารณสุขภาคใต้, 3(3), 179-193.

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ, ฉายศรี สุพรศิลป์ชัย, บิยทัศน์ ทัศนาวัฒน์, ไฟบูลย์ สุริยะวงศ์เพศาล, รัตนา จิรากานิษฐ์, วิทยา สวัสดิ์วุฒิพงศ์, . . . ออม รอดคล้าย. (ม.ป.ป.). รายงานการ สำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ 1 พ.ศ. 2534-2535. นนทบุรี: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.

จิตติพร ศรีษะเกตุ, พรพิมล ชัยสา, อัคนี วันชัย, เยาวลักษณ์ มีบุญมาก, และวิริยา โพธิ์ขาว ยุสต์. (2560). แนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการรับประทานอาหารเพื่อควบคุมระดับน้ำตาลใน เลือดของผู้ป่วยเบาหวานไทย: การสังเคราะห์งานวิจัยอย่างเป็นระบบ. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 11(2), 156-170.

จุฑาพงศ์ เตชะสีบ, วรภรณ์ บุญเรือง, และรังสิตยา นารินทร์. (2563). การพัฒนารูปแบบการดูแลโดย การมีส่วนร่วมของชุมชนสำหรับผู้ที่เป็นเบาหวาน. พยาบาลสาร, 47(2), 111-121.

จุรีรัตน์ คงประเสริฐ, ณัฐธิวรณ พันธ์มุง, ทัยชนก ไชยวัฒน, ฐานปนี ชูเชิด, สุภาพร พรเมือง, และ พนิดา เจริญกรุง. (2563). คู่มือแนวทางการดำเนินงาน NCD Clinic Plus ปี 2563.
กรุงเทพฯ: อักษรกราฟฟิกแอนด์ดีไซน์.

ถาวร มาต้น. (2559). การป้องกันควบคุมโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง. พิษณุโลก: โรงพยาบาลราชวิถี.

ทิศนา แซมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธิดารัตน์ อภิญญา, สุมนี วัชรสินธุ, อัจฉรา ภักดีพินิจ, นุชรี อาบสุวรรณ, และณัฐธิดา ชำนิยันต์. (2559). หลักสูตรการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ สำหรับพยาบาลผู้จัดการรายกรณีโรคเรื้อรัง.

กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพยาบาล องค์กรส่งเสริมสุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในพระบรม ราชูปถัมภ์.

นวลชนนิษฐ์ ลิขิตลือชา, อัมราภัสสร อรรถขัยวัจน์, สมจิตต์ วงศ์สุวรรณศิริ, อิรพร สถิรยังกร, และศิริมา ลี คลวงศ์. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการดูแลผู้ป่วยเบาหวานควบคุมไม่ได้. วารสารกอง การพยาบาล, 44(2), 141-158.

นันทร์ บุษราคัมวีดี, และยุวมาลัย ศรีปัญญาวนิศกัติ. (2555). การพัฒนารูปแบบการดูแลผู้ป่วย เบาหวาน โรงพยาบาลศรีนครินทร์. วารสารการพยาบาลและการศึกษา, 5(2), 114-129.

นิทรา กิจธีรవุฒิวงศ์. (2555). วิธีการวิจัยเชิงผสมผสานสำหรับงานสาธารณสุข. วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา, 7(2), 130-152.

บุญจันทร์ วงศ์สุนพรัตน์, รัตนาภรณ์ จีระวัฒน, ณัฐพิมล์ ภิรมย์เมือง, และน้ำเพชร สายบัวทอง. (2555). แนวปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิก: การพยาบาลผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะน้ำตาลต่ำใน

- เลือด. รามาธิบดีพยาบาลสาร, 18(2), 166-177.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (ม.ป.ป.). การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ. สืบค้น 10 เมษายน 2563, จาก <http://www.watpon.in.th/boonchom/development.pdf>
- บุญยิ่งค์ เกี่ยวการค้า. (2559). ทฤษฎีพุทธิกรรมสุขภาพ สุขศึกษาและการประชาสัมพันธ์งานสาธารณสุข. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- ประกัสรัตน์ ไชยชนะ, และจุฑามาศ กิตติศรี. (2561). ผลของโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะการดูแลตนเองโดยอาศัยรูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อนต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองและอิมโกลบินเอวนซ์ของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2. วารสารสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยฯ สาขาวิชาคนเมือง, 24(1), 100-111.
- พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561. (2561, 14 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 135 ตอนที่ 34 ก. 1-33.
- พักรัตติวิภา ตันเจริญ, ประทุม สร้อยวงศ์, และวรารรณ อุดมความสุข. (2561). ผลของโปรแกรมการประยุกต์รูปแบบการให้ข้อมูลข่าวสารการสร้างแรงจูงใจและการพัฒนาทักษะเกี่ยวกับการควบคุมอาหารต่อระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ที่เป็นโรคเบาหวานชนิดที่ 2. พยาบาลสาร, 45(4), 159-170.
- พัชวรรณ แก้วศรีงาม, มยุรี นิรัตธราดร, และชุดช้อย วัฒนະ. (2558). ปัจจัยทำนายพุทธิกรรมการป้องกันโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ของกลุ่มเสี่ยงโรคเบาหวาน. วารสารพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 7(2), 119-131.
- พัชรียา อัมพูด, และสิริมา วงศ์พล. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงและระดับน้ำตาลในเลือดของผู้สูงอายุที่เป็นโรคเบาหวานชนิดที่ 2. ศรีนครินทร์เวชสาร, 31(5), 305-313.
- พันณี ขันติกาโร. (2558). ประสบการณ์ของผู้ที่เสี่ยงต่อเบาหวานในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมป้องกันโรคเบาหวาน. วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้, 2(3), 129-143.
- พิมพ์ จินดาคำ, กันยารัตน์ เจนปา, วิสุทธิ์ กังวนตระกูล, จุพารัตน์ ปริยชาติกุล, และลิมทอง พรหมดี. (2561). ความชุกของกำรสูบบุหรี่ในผู้ป่วยโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูงในประเทศไทยจากการตรวจหาโคตินีนในปัสสาวะด้วยชุดทดสอบ. วารสารเทคโนโลยีการแพทย์และกายภาพบำบัด, 30(3), 398-407.
- พิมพ์ลดา อนันต์ศิริเกษม, และฐิติชญา ฉลาดลั้น. (2560). การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสุขภาพแบบมีส่วนร่วมสำหรับผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 : กรณีศึกษา ตำบลตลาดบัวขาว อำเภอป่าโมง จังหวัดราชบุรี. *Veridian E –Journal,Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10(3), 921-937.
- พิสัน พองศรี. (2554). การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธารากการพิมพ์.

43731381

NU iThesis 59031111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7

- พิสิษฐ์ พิริยาพรรณ, เวรกา กลินวิชิต, ผกานพรรณ ดินปุ่มไก, สุริยา ໂປ່ງນໍາໃຈ, และເພື່ອງຈາກມີໄຊວານີ້.
 (2561). ພັດນາຮູບແບບກາຣດູແລ້ວສູງອາຍຸທີເປັນໂຄເບາຫວານໂດຍໃຊ້ກະບວນກາຣມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ
 ຄຣອບຄຣວແລ້ວຊຸມໝນ. *ວາງສາຮສາຮຣນສູ່ມ້າວິທຍາລ້ົມບູນພາ*, 13(1), 45-55.
- ເພີ່ມຕົວແນກ, ບຸນຍັນທົ່ງ ວົງສຸນພັດຕົນ, ອຸມາພຣ ອຸດມທຣພຍາກຸລ, ແລະເລີມສົ່ງ ນັນທວຣນ.
 (2553). ກາຣັບຮູ່ຄວາມເສີຍ ຄວາມເສີຍຕ່ອກເກີດໂຄເບາຫວານຕາມເກັນທີ ແລະວິສີ່ວິຫຼວດທີ
 ສ່ວນເສີມສູ່ກາພໃນຢູ່າຕີສາຍທຽບລຳດັບແຮກຂອງຜູ້ທີເປັນເບາຫວານ. *ຮາມາອີບດີພຍາບາລສ໏າງ*,
 16(2), 169-184.
- ເພື່ອງຈາກ ພົງປະກາພັນຈີ, ສຸວິມລ ແສນເວີ່ງຈັນທົ່ງ, ແລະປະທິປ ປັນຍາ. (2556). ຮູບແບບກາຣສ່ວນເສີມ
 ສູ່ກາພແບບອອກຈຸ່າມຂອງຜູ້ປ່າຍເບາຫວານໃນຊຸມໝນວັດບຸນນາວາສ. *ວາງສາຮພຍາບາລກະທຽວງ*
ສາຮຣນສູ່, 22(3), 100-111.
- ກາວິນ ຊຸ່ມເຈິຍ, ປິນທ້ຍ ສຸກເມເຮາພຣ, ແລະນິ້ມການຕີ ທຽງໄທຍ. (2561). ຜົດຂອງໂປ່ງແກຣມສັນບສຸນກາຣ
 ຈັດກາຣຕົນເອງຕ່ອພຸດຕິກຣມສູ່ກາພແລະດັ່ນນິມລາກາຍໃນກຸ່ມເສີຍເບາຫວານ. *ວາງສາຮກາຣ*
ພຍາບາລກາຣສາຮຣນສູ່ແລະກາຣຄຶກ່າ, 19(1), 108-119.
- ມາລືວຣນ ເຮືອງເດັບ, ແລະປັນມາ ສຸວິຕ. (2561). ກາຣທບທວນຈານວິຈີຍອຍ່າງເປັນຮະບບເກີ່ວກັບຮູບແບບກາຣ
 ຈັດກາຣຕົນເອງຂອງຜູ້ປ່າຍໂຄເບາຫວານທີ່ມີໂຄຮ່ວມ. *ວາງສາຮກາຣພຍາບາລແລະກາຣດູແລ້ວສູ່ກາພ*,
 34(4), 138-145.
- ເຍວັດີ ວິບຸລຍ්ສົ່ງ. (2544). *ກາຣປະເມີນໂຄຮງກາຣ: ແນວດີແລະແນວປັບປຸງບັດ* (ພິມພຽງທີ 2). ກຽງເທິພາ:
 ສຳນັກພິມພົມພາລົງກຣນມ້າວິທຍາລ້ົມ.
- ເຍວັດີລັກໆ ມີບຸນູມາກ, ຈິຕິພຣ ສົມຍະເກຕຸ, ວິຣີຍາ ໂພີ້ຂ້າວງ, ແລະກມລພຣນ ໂຄມນານ. (2560). ກາຣ
 ທບທວນວຽກຮັນກຣມອຍ່າງເປັນຮະບບເກີ່ວກັບໂປ່ງແກຣມກາຣດູແລ້ວສູ່ກາພຜູ້ສູງອາຍຸທີເປັນເບາຫວານ.
ວາງສາຮພຍາບາລກະທຽວງສາຮຣນສູ່, 27(4), 72-89.
- ຮັດນະ ບັວສນົງ. (2552). ກາຣວິຈີຍແລະພັດນາວັດກຣມກາຣຄຶກ່າ. ກຽງເທິພາ: ຄຳສົມຍ.
- ເຮົາວີ ແກ້ວມຄື. (2556). ແນວໂນມກາຮັດນາວັດກຣມກາຣຄຶກ່າ...ໂຄກາສຂອງກາຄອຸຫາກຣມກາຍໃຕ້ຄ່າເຈິ້ນບາທ
 ຜັນພານ. *ວາງສາຮເຄຣຍຊູກິຈອຸຫາກຣມ*, 9(33), 15-18.
- ວິທພຣ ຈັນທົ່ງລົລິຕິ. (2559). ກາວະແທກຂໍ້ອນທາງຕາ ຈາກໂຄເບາຫວານ. *ວາງສາຮກາຣແພທຍ໌ແລະ*
ວິທຍາສາສຕ່ຣສູ່ກາພ, 23(2), 36-45.
- ວາງຄຄາ ພິຈ້ຍວິຈີ. (2558). ໂຄດໃຈກັບເບາຫວານ. *ວາງສາຮກາຣແພທຍ໌*, 5, 19-24.
- ວາໂງ ເພີ່ມສົ່ງສົ່ງ. (2553). ກາຣວິຈີຍພັດນາຮູບແບບ. *ວາງສາຮມ້າວິທຍາລ້ົມຮາກກັບສກລນຄຣ*, 2(4), 2-15.
- ວິຈີຍ ຕັນໄພຈິຕຣ, ອົງຈາຕ ວິຈຄູານຮັດຕົນ, ຂໍ້ຍ້າງູ ດີໂຈນວິຈີ, ອັນພາ ສຸທອີຈ້າງຮູນ, ແລະວິທຍາ ສົ່ງດາມາ.
 (2544). ແນວທາງໃນກາຣວິຈີຍແລະຮັກ່າໂຄຄວັນ. *ສາຮາຊວິທຍາລ້ົມອາຍຸແພທຍ໌ແຫ່ງປະເທດ*
ໄທຍ, 18, 426-439.

วิชัย เอกพลากร. (2548). รายงานการศึกษาพัฒนาด้านความเสี่ยงต่อเบาหวาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ.

วิชัย เอกพลากร, เยาวลักษณ์ ปรีปักษ์ขาม, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล, หทัยชนก พรrocเจริญ, วราภรณ์ เสถียรนพเก้า, และกนิษฐา ไทยกล้า. (2552). รายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกาย ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2551-2552 (วราภรณ์ เสถียรนพเก้า, บก.). นนทบุรี: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.

วิชัย เอกพลากร, หทัยชนก พรrocเจริญ, กนิษฐา ไทยกล้า, และวราภรณ์ เสถียรนพเก้า. (2557).

รายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกาย ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2557. นนทบุรี: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.

วิชิต ปรางค์. (2560). ความชุกและปัจจัยเสี่ยงของภาวะเบาหวานซึ่งจะประสาทตา ในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 โรงพยาบาลน้อ กรุงเทพฯ. เชียงรายเวชสาร, 9(2).

วีโรจน์ เจียมจรัสรังษี, จามกรณ์ ใจภักดี, นิตยาวรรรณ คุณมาวรรรณ, สุวารี วงศ์โรจานันท์, ทัดพิทักษ์ คุณ, ณ., และบูรณรัช, ม. (2561). โรคเบาหวานชนิดที่ 2: การป้องกันและสนับสนุนการจัดการตนเอง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.

(2549). รายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกาย ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2546-2547. นนทบุรี: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.

สถาบันวิจัยสาธารณสุขไทย มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ สำนักนโยบายและแผนสาธารณสุข. (2541).

รายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ 2 พ.ศ. 2539-2540. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.

สมพงษ์ จิตรดับ, และสุรศักดิ์ เก้าอี้น. (2556). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Final Report)

โครงการการพัฒนาสมรรถนะระบบที่ปรึกษาให้สภากาเต็กและเยาวชนในประเทศไทย.

ม.บ.ท.: ม.บ.พ.

สมพร รุ่งเรืองกลกิจ, ยุพา ถาวรพิทักษ์, วราลักษณ์ กิตติวัฒน์ไพศาล, อิงคณา โคตนารา, และเนตรชนก แก้วจันทา. (2557). ความชุกและปัจจัยทำนายภาวะซึ่งเสี่ยงต่อเบาหวานชนิดที่ 2.

วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 59(3), 287-298.

สมโภชน์ รตีโօพาร. (2552). สุขภาพ: ผลกระทบจากความเป็นเมือง. วารสารความปลอดภัยและสุขภาพ, 2(7), 55-63.

สมาคมโรคเบาหวานแห่งประเทศไทย. (2560). แนวทางเวชปฏิบัติสำหรับโรคเบาหวาน 2560.

ปทุมธานี: ร่มเย็น มีเดีย.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2563). บุหรี่กับเบาหวาน. สืบค้น 10 เมษายน

- 2563, จาก <https://resourcecenter.thaihealth.or.th/media/jj2y>
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2563). แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. สืบค้น 10 เมษายน 2563, จาก <https://www.eeco.or.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2559ก). แผนงานพัฒนาระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2559ข). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 3560 - 2564). กรุงเทพฯ:
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง. (2563). *Health Data Center; HDC*. สืบค้น 10 เมษายน 2563, จาก https://hdcservice.moph.go.th/hdc/main/index_pk.php
- สุภาร্ত จันทวนิช. (2552). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ (9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร มัชณิมาปุระ, และจุไรรัตน์ โงรัมย์. (2555). Diabetic Neuropathies. วารสารสมาคมประสาทวิทยาศาสตร์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 7(2), 79-85.
- อรุณ จิรวัฒน์กุล. (2547). ชีวิสติติสำหรับงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ. ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- อิศวร ดวงจินดา. (2558). คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 24(6), 1118-1126.
- อุทุมพร (ทองอุ่นไทย) จำรมาน. (2541). โมเดลคืออะไร. วารสารวิชาการ, 2(22), 22-26.
- Ali Morowatisharifabad, M., Abdolkarimi, M., Asadpour, M., Fathollahi, M. S., & Balaee, P. (2018). The Predictive Effects of Protection Motivation Theory on Intention and Behaviour of Physical Activity in Patients with Type 2 Diabetes. *Open access Macedonian journal of medical sciences*, 6(4), 709-714. doi: 10.3889/oamjms.2018.119
- American Diabetes Association. (2017). Classification and Diagnosis of Diabetes. *Diabetes Care*, 40.
- Best, J. W. (1997). *Research in Education* (3rd). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Bloom, B. S., J Thomas Hastings, George F Madaus, & Thomas S Baldwin. (1971). *Hand book on Formative and Summative Evaluation of Student Learning*. New York:

Mc Graw-Hill Book Company.

- Chew, B.-H., Fernandez, A., & Shariff-Ghazali, S. (2018). Psychological interventions for behavioral adjustments in diabetes care - a value-based approach to disease control. *Psychology research and behavior management*, 11, 145-155. doi: 10.2147/PRBM.S117224
- Cohen J., & Uphoff N. (1981). *Rural Development Participation: Concept and Measure for Project Design Implementation and Evaluation: Rural Development Committee Center for international Studies*. New York: Cornell University.
- Colberg, S. R., Albright, A. L., Blissmer, B. J., Braun, B., Chasan-Taber, L., Fernhall, B., . . . Sigal, R. J. (2010). Exercise and type 2 diabetes: American College of Sports Medicine and the American Diabetes Association: joint position statement. Exercise and type 2 diabetes. *Med Sci Sports Exerc*, 42(12), 2282-2303. doi: 10.1249/MSS.0b013e3181eeb61c
- Hassan Sherine. (2020). Application of protection motivation theory to diabetic foot care Behaviours in Egypt. *Journal of Diabetes & Metabolic Disorders*. doi: 10.1007/s40200-020-00573-6
- International Diabetes Federation. (2020). *IDF DIABETES ATLAS 9th edition 2019*. Retrieved April 10, 2020, from <https://www.diabetesatlas.org/en/>
- John W. Creswell, & Vicki L. Plano Clark. (2011). *Designing and conducting mixed methods research* (2nd). Los Angeles: SAGE Publications.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22 140, 55-55.
- Lippke, S., & Plotnikoff, R. C. (2009). The protection motivation theory within the stages of the transtheoretical model - stage-specific interplay of variables and prediction of exercise stage transitions. *Br J Health Psychol*, 14(Pt 2), 211-229. doi: 10.1348/135910708x399906
- Maddux, J. E., & Rogers, R. W. (1983). Protection motivation and self-efficacy: A revised theory of fear appeals and attitude change. *Journal of Experimental Social Psychology*, 19(5), 469-479. doi: 10.1016/0022-1031(83)90023-9
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage Publications.

- National Diabetes Education Program Centers for Disease Control and Prevention. (2563). *CDC Prediabetes Screening Test*. Retrieved April 10, 2020, from <https://www.cdc.gov/diabetes/prevention/pdf/prediabetestest.pdf>
- Nur Sufiza Ahmad, Farida Islahudin, & Thomas Paraïdathathu. (2014). Factors associated with good glycemic control among patients with type 2 diabetes mellitus. *Journal of diabetes investigation*, 5(5), 563-569. doi: 10.1111/jdi.12175
- Peter J. Keeves. (1988). "Model and Model Building," *Educational Research Methodology and Measurement : An International Handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Plotnikoff, R. C., Rhodes, R. E., & Trinh, L. (2009). Protection motivation theory and physical activity: a longitudinal test among a representative population sample of Canadian adults. *J Health Psychol*, 14(8), 1119-1134. doi: 10.1177/1359105309342301
- Plotnikoff, R. C., & Trinh, L. (2010). Protection Motivation Theory: Is This a Worthwhile Theory for Physical Activity Promotion? *Exercise and Sport Sciences Reviews*, 38(2).
- Prentice-Dunn, S., & Rogers, R. W. (1986). Protection Motivation Theory and preventive health: Beyond the Health Belief Model. *Health Education Research*, 1(3), 153-161. doi: 10.1093/her/1.3.153
- Prevention, C. f. D. C. a. (2020). *Smoking and Diabetes*. Retrieved April 10, 2020, 2020, from <https://www.cdc.gov/tobacco/campaign/tips/diseases/diabetes.html>
- Rogers, R. W. (1975). A Protection Motivation Theory of Fear Appeals and Attitude Change1. *The Journal of Psychology*, 91(1), 93-114. doi: 10.1080/00223980.1975.9915803
- Stufflebeam, D. L. (2007). *Evaluation theory, models, and applications*. San Francisco: Jossey-Bass.
- World Health Organization. (2020). *Preventing diabetes & its complications : A challenge for the 21st century*. Retrieved April 10, 2020, 2020, from https://www.afro.who.int/ncddiabetes_associated_diseases_2009/journal_1.pdf
- Yao, X., Zhang, L., Du, J., & Gao, L. (2020). Effect of Information-Motivation-Behavioral Model Based on Protection Motivation Theory on the Psychological Resilience

437313811

NU iThesis 59031111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7

and Quality of Life of Patients with Type 2 DM. *Psychiatric Quarterly*. doi:
10.1007/s11126-020-09783-w

43731381

NU iThesis 5903111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7

NU iThesis 59031111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7
437313811

ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดสำหรับผู้ป่วยโรคเบาหวาน
ชนิดที่ 2 ในเขตราชบัณฑุรีจากศึกษาจังหวัดระยอง

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษา เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ในเขตโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกจังหวัดระยอง ข้าพเจ้าคร่าวความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบจากการตอบแบบสอบถามแต่ประการใด ข้อมูลที่ได้จะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป	จำนวน 16	ข้อ
ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	จำนวน 15	ข้อ
ตอนที่ 3 แบบสอบถามทักษะด้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดจำนวน 9	จำนวน 9	ข้อ
ตอนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน	จำนวน 10	ข้อ
ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน	จำนวน 9	ข้อ
ตอนที่ 6 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	จำนวน 15	ข้อ
ตอนที่ 7 แบบสอบถามการรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	จำนวน 7	ข้อ
ตอนที่ 8 แบบสอบถามพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด	จำนวน 15	ข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

นายพุทธจักร ช่วยราย

นิสิตหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิต
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุปี
3. สถานภาพการสมรส 1. โสด 2. คู่ 3. แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษา 1. ไม่ได้เรียน 2. ประถมศึกษา 3. มัธยมศึกษา
- ตอนต้น 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า 5. อนุปริญญา/
- เทียบเท่า 6. ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป
7. อื่นๆ ระบุ.....
5. อาชีพปัจจุบัน 1. ไม่ได้ทำงาน 2. รับราชการ 3. งานบ้าน
4. รับจ้าง 5. เกษตรกรรม 6. ค้าขาย
7. อื่นๆ ระบุ.....
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่านบาท
7. น้ำหนักกิโลกรัม
8. ส่วนสูงเซนติเมตร

437313811

NU iThesis 59031111 thesis / recv: 01062566 15:26:12 / seq: 7

9. ระยะเวลาการป่วยเป็นโรคเบ้าหวานเดือน.....ปี

10. ญาติสายตรง ที่เป็นโรคเบ้าหวาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. พ่อ	☐ 2. แม่	☐ 3. ปู่-ย่า
☐ 4. ตา-ยาย	☐ 5. พี่	☐ 6. น้อง
☐ 7. อื่นๆ ระบุ.....		

11. สิทธิการรักษาพยาบาล

☐ 1. เป็กได้ (กรมบัญชีกลาง)	☐ 2. ประกันสังคม
☐ 3. ประกันสุขภาพถ้วนหน้า	☐ 4. อื่นๆ ระบุ

12. ภายใน 1 ปี ที่ผ่านมา ท่านได้รับความรู้ เรื่อง โรคเบ้าหวาน ภาวะแทรกซ้อนของโรคเบ้าหวาน และการดูแลตนเองเกี่ยวกับโรคเบ้าหวาน บ้างหรือไม่

☐ 1. ไม่เคย	☐ 2. เคย (ข้ามไปตอบข้อ 13)

13. ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ท่านเคยได้รับความรู้จากแหล่งใดบ้าง

	บ้อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
1. แพทย์			
2. พยาบาล			
3. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข			
4. ญาติ พี่น้อง			
5. เพื่อน			
6. สื่อสิ่งพิมพ์			
7. สื่อวิทยุ โทรทัศน์			

14. คนในครอบครัวที่ทำการดูแลช่วยเหลือและพาท่านมาพบแพทย์คือบุคคลใด

☐ 1. ไม่มี (ดูแลตัวเอง)	☐ 2. คู่สมรส	☐ 3. ลูก
☐ 4. หลาน	☐ 5. ญาติ	☐ 6. เพื่อนบ้าน
☐ 7. อื่นๆ ระบุ.....		

15. ใน 1 ปีที่ผ่านมา ท่านมาตรวจตามนัดหรือไม่

1. ทุกครั้ง 2. บางครั้ง 3. 'ไม่เคยมาตรวจ

ตามนัด

16. ท่านใช้บริการในการรักษาโรคเบหหวานจากสถานบริการใดบ่อยที่สุด

☐ 1. โรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป	☐ 2. โรงพยาบาลชุมชน
☐ 3. โรงพยาบาลเอกชน	☐ 4. สถานีอนามัย/รพ.สต.
☐ 5. คลินิก	☐ 6. อื่นๆ ระบุ _____

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

คำชี้แจง กรุณาระบุเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่ผิด

- 1. โรคเบาหวาน คือ ภาวะที่น้ำตาลในเลือดสูงกว่าปกติ
- 2. ชาปลายมือปลายเท้า คือ อาการแสดงภาวะระดับน้ำตาลในเลือดต่ำ
- 3. ถ้าท่านมีอาการแสดง ปั้งบอกรถึงภาวะน้ำตาลต่ำ ควรไปพบแพทย์ทันที
- 4. รักษาด้วยยา ควบคุมอาหาร ออกร่างกาย และติดตามการรักษา เป็นวิธีการปฏิบัติ ตัวของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
- 5. การปรับเพิ่ม/ลดขนาดเม็ดยา เป็นวิธีการดูแลตัวเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
- 6. การออกกำลังกายช่วยให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูงขึ้นได้
- 7. การออกกำลังในผู้ป่วยโรคเบาหวานควรร่วงเหลาๆ หรือเดิน ระดับปานกลาง อย่างน้อย 150 นาทีต่อสัปดาห์
- 8. การรับประทานอาหารในผู้ป่วยโรคเบาหวานควรรับประทานเมื่อทิวเท่านั้น
- 9. การรับประทานยาดอง จะช่วยรักษาโรคเบาหวานได้
- 10. มะละกอสุก ขุนุน ทุเรียน ลำไย เงาะ เป็นผลไม้ที่ผู้ป่วยโรคเบาหวานควรเลี่ยง
- 11. โรคตาแดงเป็นภาวะแทรกซ้อนของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
- 12. ผู้ป่วยโรคเบาหวาน สามารถรับประทาน ชา กาแฟ เพื่อช่วยผ่อนคลายความเครียดได้
- 13. การควบคุมความดันโลหิตให้อยู่ในระดับปกติ ช่วยป้องกันภาวะแทรกซ้อนทางไตได้
- 14. การรับประทานข้าวและแป้งมันสำปะหลัง สามารถช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือดได้
- 15. ตาต้อกระจุก หลอดเลือดตีบ ไตเสื่อม เป็นภาวะแทรกซ้อนของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

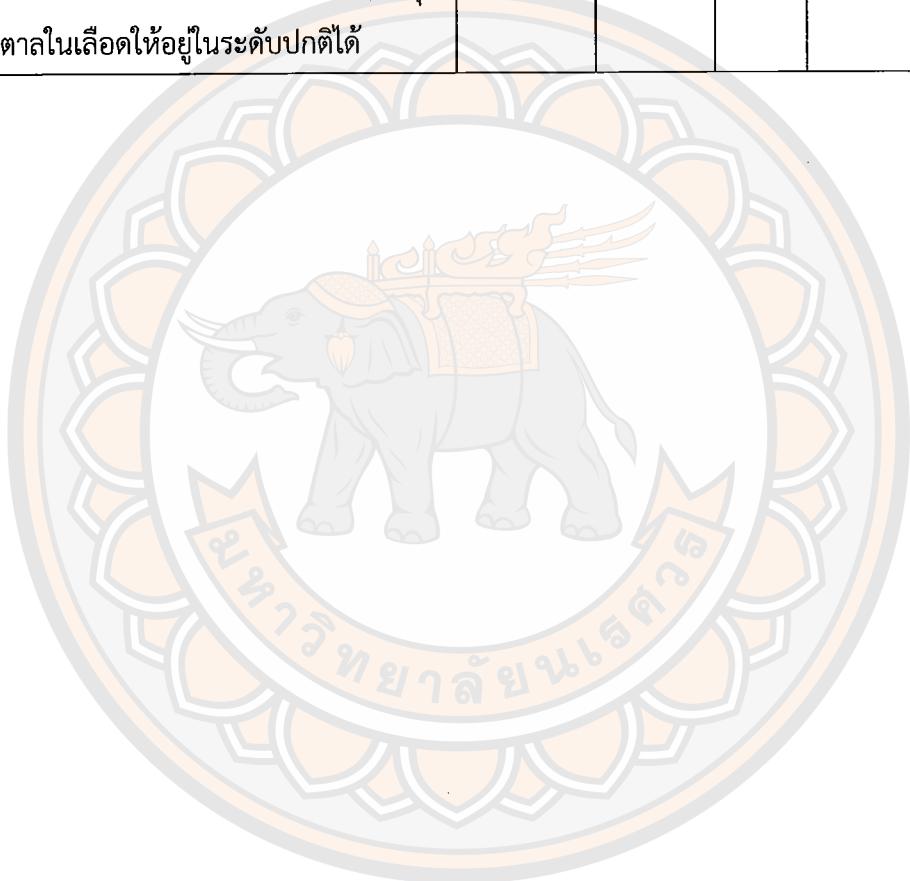

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต้านการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด
คำชี้แจง ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด
เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความในประโยชน์นั้นตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกที่ท่านมี
เห็นด้วย หมายถึง ข้อความในประโยชน์นั้นตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกที่ท่านมี
ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความในประโยชน์นั้น ท่านไม่แน่ใจว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความในประโยชน์ไม่ตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกที่ท่าน
มีต่อสิ่งนั้นมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความในประโยชน์ไม่ตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกที่ท่าน
มีต่อสิ่งนั้นมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ป่วยโรคเบาหวาน					
2. การรับประทานอาหารให้ตรงเวลา เป็นเรื่องที่สำคัญต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด					
3. ผู้ป่วยโรคเบาหวานควรรับประทานอาหารในปริมาณที่เหมาะสม					
4. การออกกำลังกายอย่างเหมาะสมในผู้ป่วยเบาหวาน ช่วยควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้					
5. การออกกำลังกายทำให้เสียค่าใช้จ่าย หรือเสียเวลา โดยไม่จำเป็น					
6. การออกกำลังกาย เป็นเรื่องยุ่งยาก เสียเวลา และทำให้เหนื่อย					
7. การออกกำลังกาย และควบคุมอาหาร ช่วยให้มีรูปร่างดีและสุขภาพดีด้วย					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
8. การควบคุมหรือลดน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ เป็นสิ่งที่ยากลำบาก และเป็นไปไม่ได้					
9. การรับประทานยาลดน้ำตาลในเลือดตามคำแนะนำของแพทย์ จะช่วยควบคุมน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในระดับปกติดี					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน

คำชี้แจง ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความในประโยชน์นั้นตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกของท่าน มีต่อสิ่งนั้นมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ข้อความในประโยชน์นั้นตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกของท่าน มีต่อสิ่งนั้นมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความในประโยชน์นั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความในประโยชน์ไม่ตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกของ ท่านมีต่อสิ่งนั้นมาก

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความในประโยชน์ไม่ตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกของ ท่านมีต่อสิ่งนั้นมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. โรคเบาหวานไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้					
2. ภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำเกินไปในคนที่เป็นโรคเบาหวานจะเป็นอันตรายถึงตายได้					
3. ภาวะน้ำตาลในเลือดสูงหรือเลือดเป็นกรดจะเป็นอันตรายถึงตายได้					
4. คนที่เป็นโรคเบาหวาน หากไม่เอาใจใส่ดูแลสุขภาพของตนเองทำให้เกิดการติดเชื้อที่ผิวนังได้ง่าย					
5. คนที่เป็นโรคเบาหวานนานๆ จะทำให้เกิดต้อกระจกและจอประสาทตาเสื่อมถึงตาบอดได้					
6. คนที่เป็นโรคเบาหวานนานๆ จะทำให้เกิดไตอักเสบและไตวายได้					

43731381

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7. คนที่เป็นโรคเบาหวานจะเป็นแพลเรื้อรังได้ง่าย แต่หายยาก ถ้าเป็นแพลที่เท้า และมีการลุกเล็กน้อยกระดูกแพทายอาจพิจารณาตัดขาได้					
8. คนที่เป็นโรคเบาหวานและไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลได้ มีโอกาสเป็นโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเดือด ถูงกว่าคนที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเดือนได้					
9. คนที่เป็นโรคเบาหวานและไม่ควบคุมระดับน้ำตาลในเดือน มีโอกาสเป็นอัมพาตจากหลอดเลือดสมองตีบตันได้ และเสียชีวิตจากโรคเบาหวานได้มากกว่าคนที่ไม่ได้เป็นโรคเบาหวาน					
10. ผู้ป่วยโรคเบาหวาน มีโอกาสหยอดสมรรถภาพทางเพศได้					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน คำชี้แจง ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	หมายถึง ข้อความในประโยชน์นั้นตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกของท่าน มีต่อสิ่งนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความในประโยชน์นั้นตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกของท่าน มีต่อสิ่งนั้นมาก
ไม่แน่ใจ	ท่านไม่แน่ใจว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความในประโยชน์นั้น
ไม่เห็นด้วย	ข้อความในประโยชน์นั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกของ ท่านมีต่อสิ่งนั้นมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ข้อความในประโยชน์นั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นหรือ ความรู้สึกของ ท่านมีต่อสิ่งนั้นมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ไม่สามารถควบคุม น้ำตาลได้ จะมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิด ภาวะแทรกซ้อนทางตา ไต ระบบประสาท และเท้า ได้น้อยกว่าผู้ที่ควบคุมระดับ น้ำตาลในเลือดได้					
2. ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มีอาการแสดงของ ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง และหมวดสติ บ่อຍครั้งระยะเวลานาน จะมีโอกาสเกิด ความพิการของหลอดเลือดฟอยได้					
3. ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ไม่ออกกำลังกายมี โอกาสเกิดภาวะแทรกซ้อนได้มากกว่าคนที่ ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ					
4. ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มีอารมณ์เครียด เป็นประจำ จะเสี่ยงต่อการเกิดโรคความดัน โลหิตสูง และภาวะโรคทางจิตใจได้มากกว่า คนที่ไม่เครียด					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. คนที่เป็นโรคเบาหวาน หากใช้ยาสเตียรอยด์หรือยาชุดนานๆ ควบคู่กับยาโรคเบาหวาน จะเสี่ยงต่อภาวะแทรกซ้อนทางตับ และไต					
6. คนที่เป็นโรคเบาหวาน ที่มีโรคความดันโลหิตสูงร่วมด้วยหากรับประทานอาหารเค็มจัด จะเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานได้มากกว่าคนที่รับประทานอาหารสอลื่อน					
7. คนที่เป็นโรคเบาหวานและควบคุมน้ำตาลไม่ได้ จะมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคหังอกอักเสบและโรคปริทันต์อักเสบ					
8. คนที่เป็นโรคเบาหวาน หากไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ จะมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะเสื่อมของหลอดเลือดในจอตา					
9. คนที่ป่วยเป็นโรคเบาหวานมากกว่า 5 ปี ขึ้นไป และควบคุมระดับน้ำตาลไม่ได้ จะเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจขาดเลือดได้มากกว่าคนที่ควบคุมระดับน้ำตาลได้					

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด
คำชี้แจง ท่านคิดว่าสามารถปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้ได้มากน้อยเพียงใด

ข้อความ	ปฏิบัติได้แน่นอน	ปฏิบัติได้	ไม่แน่ใจ	ไม่สามารถปฏิบัติได้แน่นอน
1. ท่านรับประทานอาหารประกอบด้วยเนื้อสัตว์ติดมัน ไขมัน และผลไม้หวานทุกเม็ด				
2. ท่านรับประทานอาหารประเภทปลามากกว่าเนื้อสัตว์ติดมัน				
3. ท่านรับประทานอาหารที่มีไขมันต่ำ เช่น อาหารประเภท ต้ม แกง นึ่ง น้ำพริก ปลาๆ				
4. ท่านมักจะหลีกเลี่ยงอาหารที่มีรสเค็ม และรสหวาน				
5. ท่านดื่มเครื่องดื่มน้ำหวานหรือน้ำอัดลม				
6. ท่านรับประทานผัก และผลไม้ เช่น ต้มยำ ซุป ซุปพู ผักบุ้ง คะน้า ดอกแค				
7. ท่านรับประทานข้าวเหนียวในแต่ละมื้อในปริมาณที่เท่าๆ กันได้				
8. ท่านชอบยาวยารักษาโรคเบาหวานจากผู้ที่เป็นโรคเดียวกันเมื่อยาหมด				
9. ท่านเคยใช้ยาสมุนไพรคู่กับยาแผนปัจจุบันในการรักษาโรคเบาหวานโดยไม่ได้ปรึกษาแพทย์ก่อนใช้				
10. ท่านไม่เคยเพิ่มหรือลดขนาดของยาโรคเบาหวานด้วยตนเองยกเว้นแต่แพทย์สั่ง				

ข้อความ	ปฏิบัติ ได้ แน่นอน	ปฏิบัติ ได้	ไม่แน่ใจ	ไม่ สามารถ ปฏิบัติได้	ไม่ สามารถ ปฏิบัติได้ แน่นอน
11. ท่านรับประทานยา ก่อนอาหาร 30 นาที และหลังอาหาร 15 นาที ทุกครั้ง					
12. ถ้าท่านต้องการเดินทางไกลท่านเตรียมยาโรคเบาหวานให้ครบกับจำนวนวันที่เดินทาง					
13. ถ้ามีอาการตาพร่ามัวใจสั่นเหงื่ออออกจากการรับประทานยาไม่ตรงเวลาท่านจะรับดื่มน้ำหวานทันที 1 แก้ว					
14. ท่านออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ 3 ครั้งต่อสัปดาห์					
15. ท่านพูดคุยแลกเปลี่ยนกับคนในบ้าน เช่น สามี/ภรรยา และบุตรหลานบ่อยครั้ง เวลา มีปัญหา กับ อาการเกี่ยวกับโรคเบาหวานของท่าน					

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการรับรู้ผลลัพธ์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

คำชี้แจง ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การควบคุมอาหาร จะทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง					
2. การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้จะช่วยลดภาระแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานได้					
3. การออกกำลังกายทุกวันจะทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง					
4. การผ่อนคลายความเครียด จะทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง					
5. การดูแลสุขภาพอนามัยทุกวัน จะช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดบาดแผลอักเสบและรักษาให้หายได้					
6. การรับประทานยาตรงตามเวลาทุกวัน จะทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง					
7. การพับแพท์ตามนัดทุกครั้งจะช่วยลดภาระแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานได้					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามพฤติกรรมการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานคำชี้แจง
ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความในประโยชน์นั้น ต่อเนื่องทุกวันหรืออย่างน้อย 5-6 วันต่อสัปดาห์

บ่อยครั้ง	หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความในประโยชน์นั้น อย่างน้อย 3-5 วันต่อสัปดาห์
บางครั้ง	หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความในประโยชน์นี้ไม่เกิน 3 วันต่อสัปดาห์
นานๆ ครั้ง	หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความในประโยชน์นี้ ไม่เกิน 2 วันต่อสัปดาห์
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความในประโยชน์นี้ซึ่งไม่เคยปฏิบัติเลยแม้แต่ครั้งเดียว

ข้อความ	ปฏิบัติเป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
1. รับประทานอาหาร ประกอบด้วยเนื้อสัตว์ติดมัน ไขมัน และผลไม้หวานทุกเม็ด					
2. รับประทานอาหารประเภทปลามากกว่าเนื้อสัตว์ติดมัน					
3. รับประทานอาหารที่มีไขมันต่ำ เช่น อาหารประเภท ต้ม แกง นึ่ง น้ำพริก ปลาๆ					
4. มักจะหลีกเลี่ยงอาหารที่มีรสเค็มและรสหวาน					
5. ดื่มเครื่องดื่มน้ำหวานหรือน้ำอัดลม					
6. รับประทานผัก และผลไม้ เช่น ต้ำสีง ชะอม ชาพลู ผักบุ้ง คะน้า ดอกแคร มะยม มะม่วง					
7. รับประทานข้าวเหนียวในแต่ละมื้อในปริมาณที่เท่าๆ กันได้					
8. ขอรับยาจากยา ROC เบาหวานจากผู้ที่เป็น ROC เดียว กัน เมื่อยาหมด					

ข้อความ	ปฏิบัติเป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
9. ใช้ยาสมุนไพรคู่กับยาแผนปัจจุบันในการรักษาโรคเบาหวานโดยไม่ได้ปรึกษาแพทย์ก่อนใช้					
10. เพิ่มหรือลดขนาดของยาโรคเบาหวานทั้งชนิดเดิมและยานี้เองโดยไม่ได้ปรึกษาแพทย์สัก					
11. รับประทานยา ก่อนอาหาร 30 นาที และหลังอาหาร 15 นาที ทุกครั้ง					
12. เมื่อต้องการเดินทางไกลท่านเตรียมยาโรคเบาหวานให้ครบกับจำนวนวันที่เดินทาง					
13. เมื่อมีอาการตาพร่ามัวใจสั่นเหงื่อออกจากการรับประทานยาไม่ตรงเวลาท่านจะรีบตื้มน้ำหวานทันที 1 แก้ว					
14. ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ 3 ครั้งต่อสัปดาห์					
15. พุดคุยแลกเปลี่ยนกับคนในบ้าน เช่น สามี/ภรรยา และบุตรหลาน บ่อยครั้ง เวลาไม่มีปัญหา กับอาการเกี่ยวกับโรคเบาหวานของท่าน					

